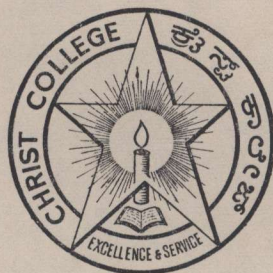

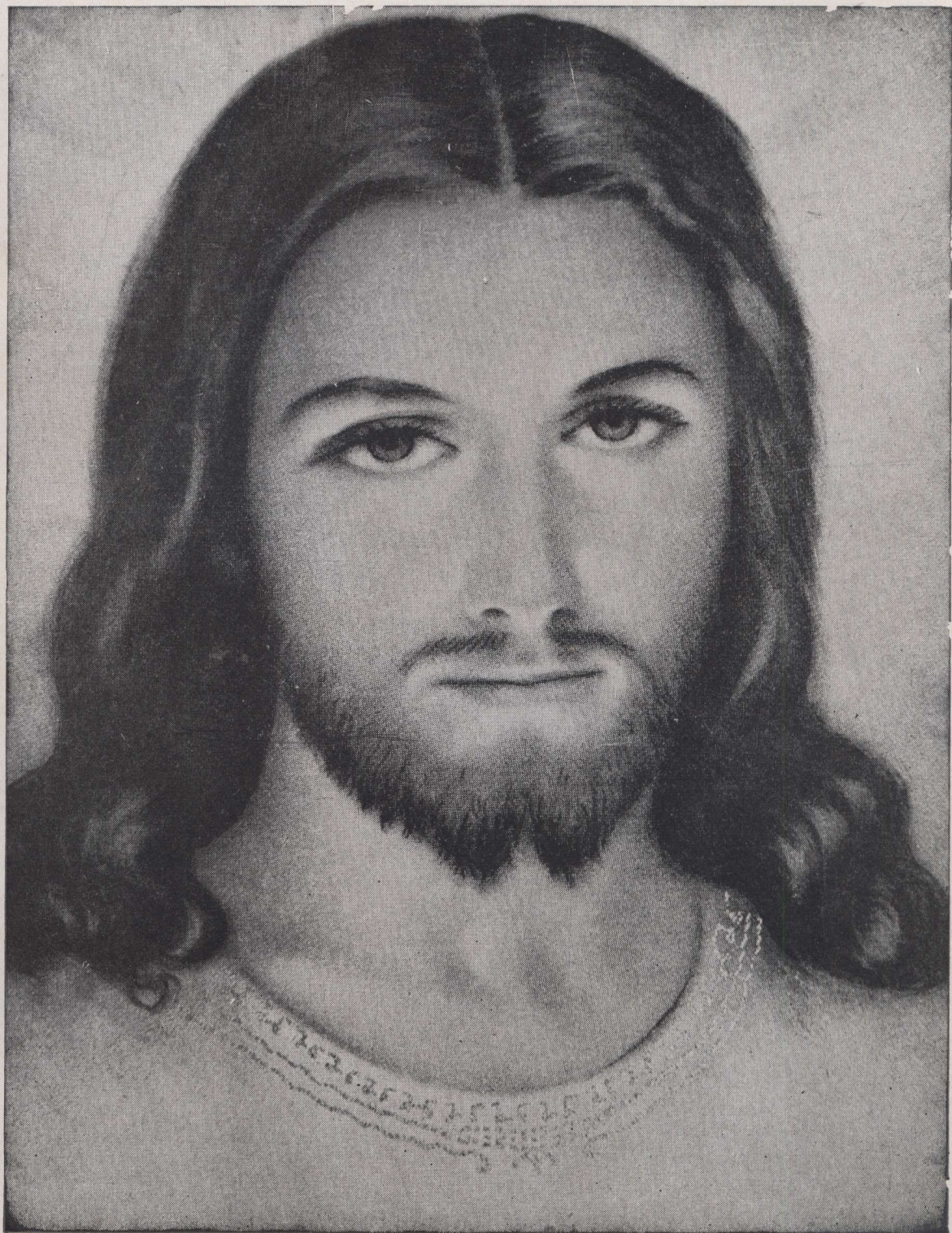

CHRIST COLLEGE ANNUAL 1984

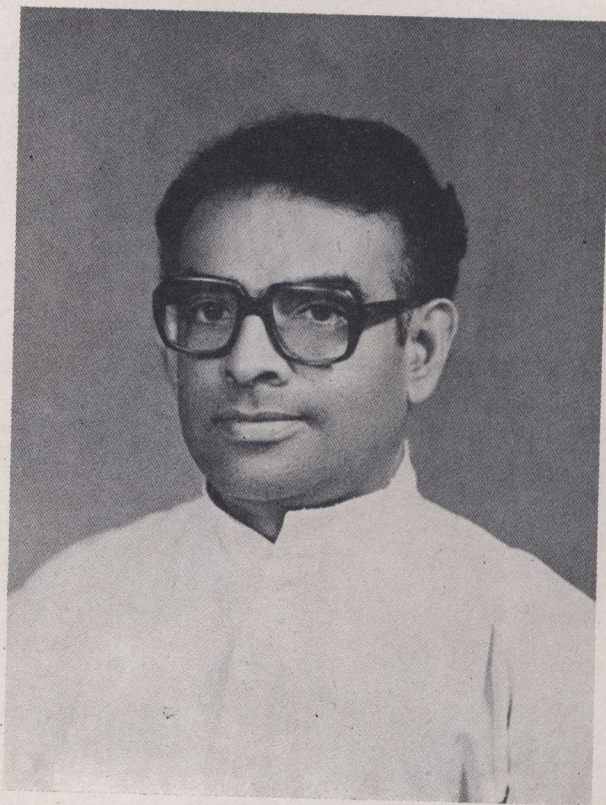
Annual-84

CHRIST COLLEGE
Bangalore

*".....I am the way, the truth and the life
no man cometh unto the father, but by me"*
ST JOHN 14:6

OUR RECTOR

Rev. Dr. Justin Koyipuram CMI

OUR PRINCIPAL

Rev Fr. Augustine Joseph CMI, M.A.,

Editorially Speaking

“This one remains, the many change and pass ;
Heaven’s light for ever shines, Earth’s shadows fly.”

To understand this truth, which can make possible a life full of zest and joy, one should walk under the beautiful flowering trees and listen to the vibrant music of the colourful birds that chirp on the trees and lush green lawns of Christ College. It is on these paths, young people, coming from different parts of India, and abroad, have been leaving their foot-prints for the past fifteen years.

The college is entering into its sixteenth year with hopes and determination to achieve excellence in all fields of academic life. A new Hockey ground is nearing completion for our boys to wield their sticks ! A new Library block is coming up soon.

This ‘Annual’ is a modest attempt to catch in print the moods, achievements and aspirations of the ‘Alumni’ of Christ College.

EDITORS

CONTENTS

		PAGE
ANNUAL REPORT	--- Principal	 1
FORWARD TO CONTEND	 Francis Vineeth	 6
SMILE A WHILE	 D. Victor A. Das	 7
LORD OF THE FLIES	... Varghese P. T.	 8
ENTHUSIASM THE MIRACLE WORKER	... Paul Odudu Nkanth	 10
HOW SOME WORDS BEGAN	 Vinodh Gangadharan	 13
THE DREAM	 Therese Rebello	 15
THE PRUDENTIAL CUP		
INDIA V/S WEST INDIES	 Yesumithran	 16
MY EXPERIENCE WITH "SHE"	 Pradeep R. Narang	 17
WEDDING INVITATION	 Satyaraj	 18
WHITHER THE NECTAR	 Joseph Achandy	 19
BARGAIN WITH THE DEVIL	 D. Victor A. Das	 20
INDIAN MUSIC OR WESTERN THRASH	 V. Arun kumar	 23
N.S.S. ANNUAL REPORT	 Benny Joseph	 25
	 Joseph Eden	 25
SPRING FESTIVAL 1984	 S. Vijayakumar	 26

X X X

KANNADA SECTION

MALAYALAM SECTION

TAMIL SECTION

HINDI SECTION

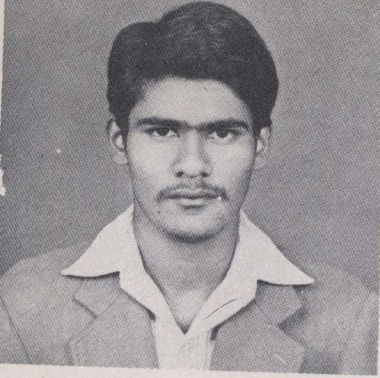
THE MAGAZINE COMMITTEE

Sitting Left to Right—Rev. Fr. Jose Melchior (Bursar) Mr D. Varkey
Rev. Fr. Augustine Joseph (Principal & Editor-in-Chief) Rev. Fr. Anthony
Standing Left to Right—Mr. Ajit Kumar Mr. Srikanth Vijayan
Mr. Abraham Jose, Mr. C. Srinivasaraju (Co-ordinator) Mr. P. Krishnaswamy
Not in the Picture Mr Keerthishekar, Mr. T. S. Raghunath

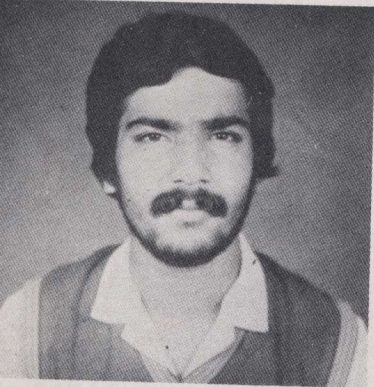
Cover Design by : Varghese K.T. Lay-out by : Language Dept.

TALENTED MEN

CHRISTOPHER MANOHAR

Captained the Bangalore University Hockey Team

SRINIVAS

Represented Bangalore University Hockey Team

CPL. NAVEEN WAHI

Member in the Trekking Expedition team (Shivaji Trail)

Sgt. T. V. KARTHIC RAO

Attended the All India basic Leadership Course

College Inauguration and Guest Speaker

College Inauguration on 4th July 1983
Chief guest
Fr. Dr. Edward Yornold
University of Oxford

Guest speaker Fr. Prof. Ninian Smart
(Famous writer)

STUDENTS UNION

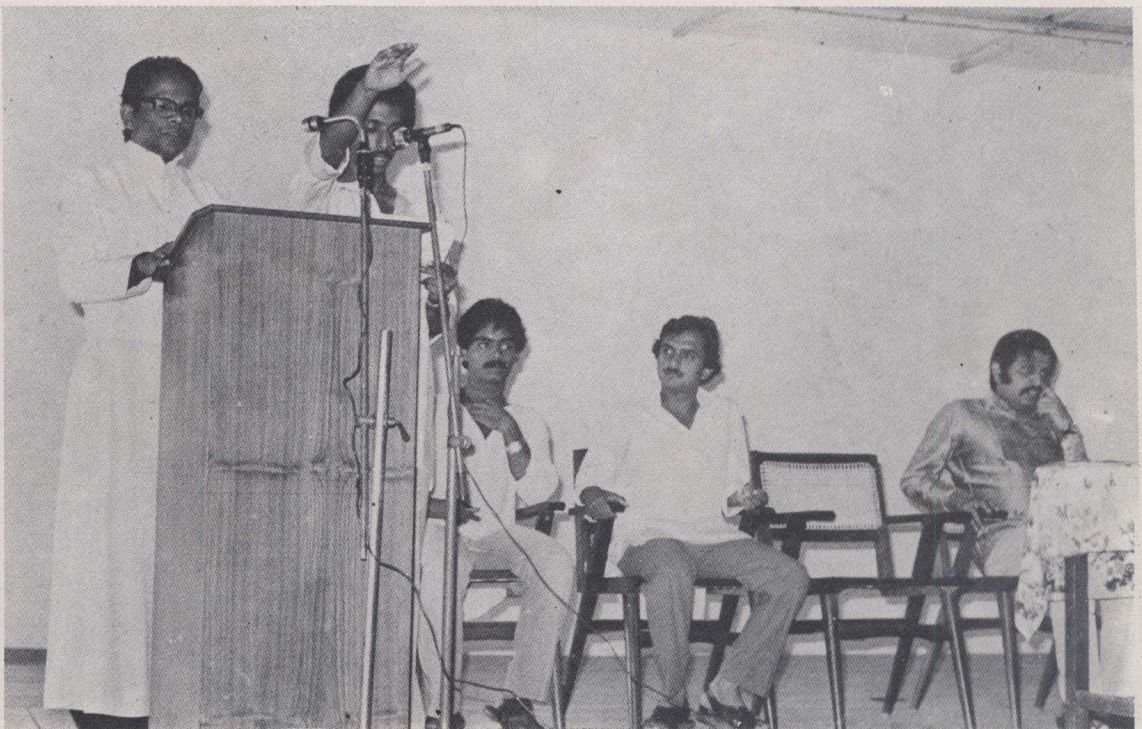
Election and Inauguration

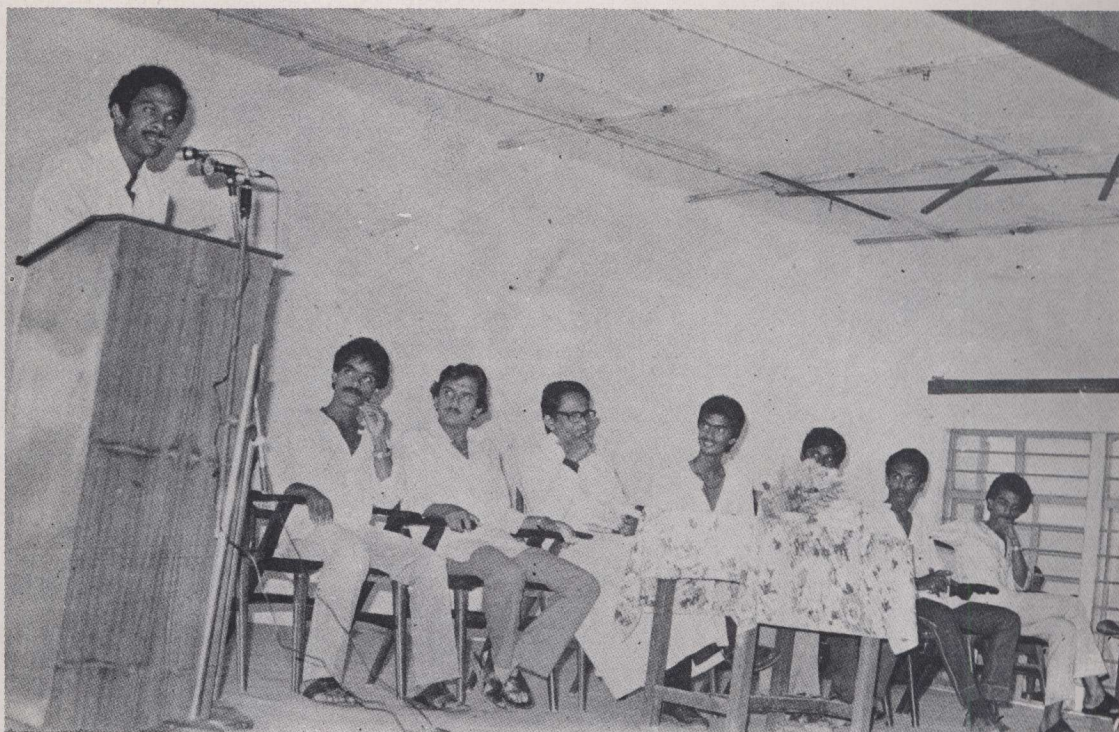
Democracy... on trial?

The big splash! our boys come all the way to college to take bath!!

Hail Hitler!

*Leaders of Tomorrow?
Students Welfare Officer with Students Union Office Bearers*

Sorry, we can't sing to your Tune!

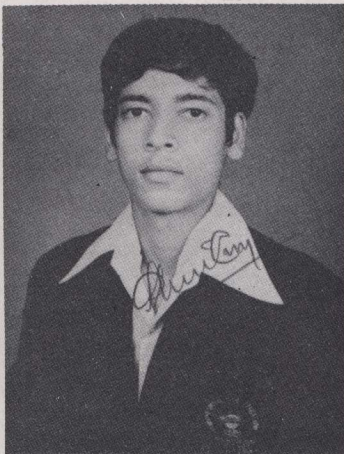
Students Union Inauguration

Lighting the lamp

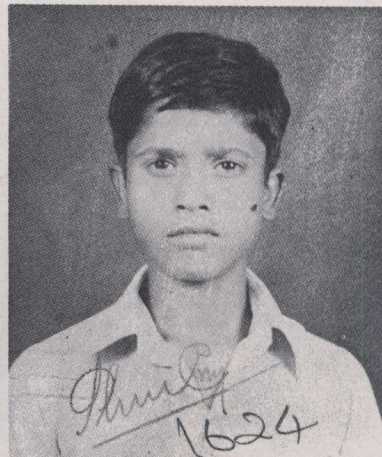
by

Hon. Minister Dr Jeevaraj Alva

OBITUARY

Syed Ibadulla
I B.Sc

Sri Unni Krishnan
I PUC

N. S. S. Annual Camp at Bidaraguppe

N.S.S. Volunteers

Annual camp from 6th Jan' 81 to 15th Jan '84

At work spot

Valedictory function

Hon. Minister of forests Mr. Jivijaya

College Basket Ball & Volleyball Tournament

Its mine or yours !

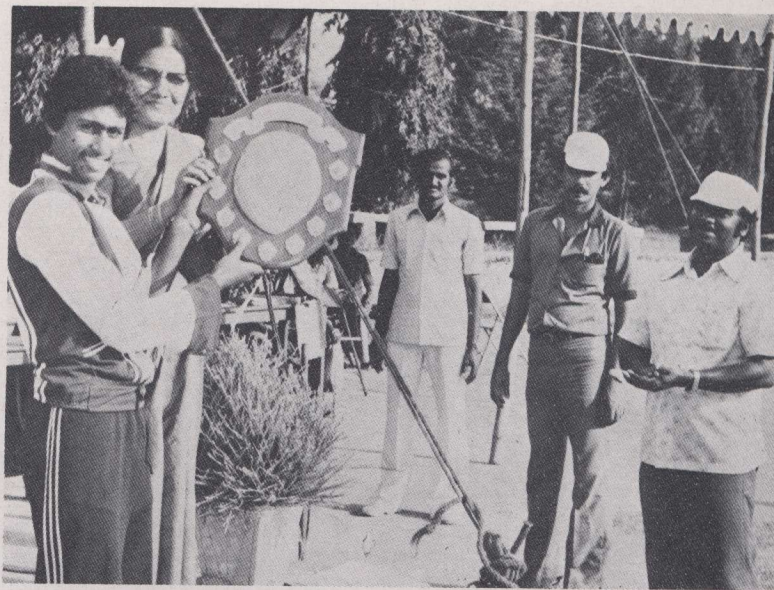
*'Reach for the Stars'—but we'll
settle for the basket*

Thank God I am so tall

Let's see who gets the coconut first?

Congratulations

SPORTS FESTIVAL

The chief guest entranced by the Huge gathering

Be Careful

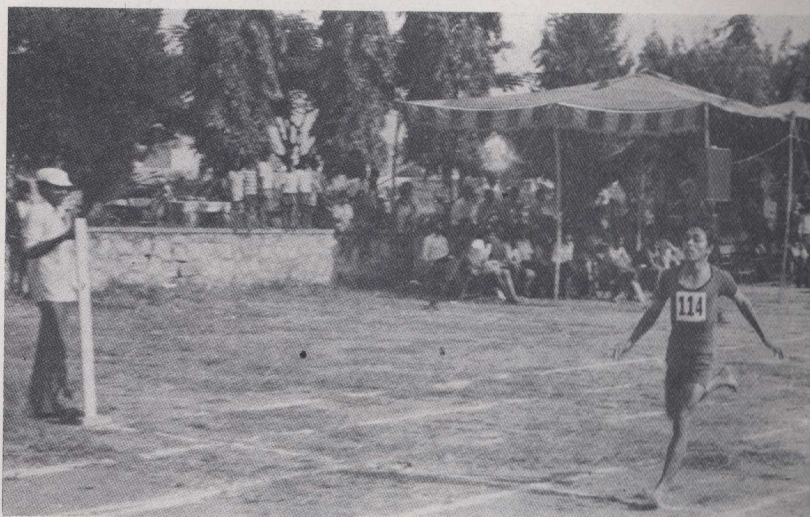
Call it what you will : Nigeerian ballet or Karate or High Jump

*Judo !
or
Bharatanatyam !!*

Slow to start & quick to finish

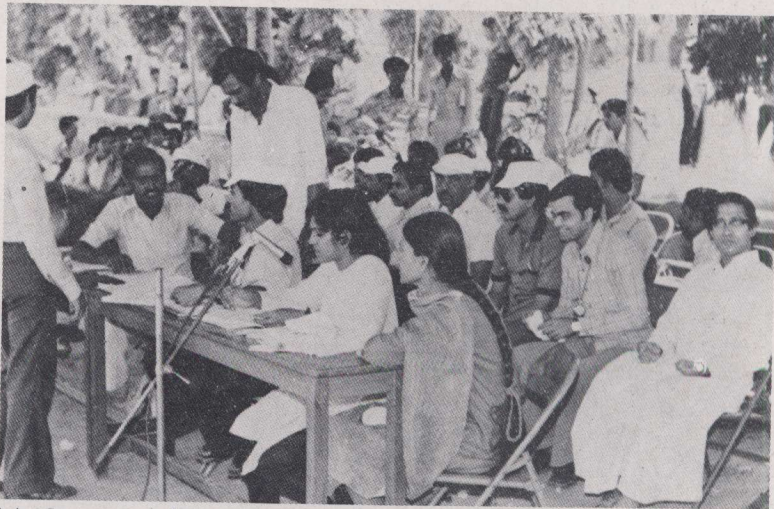

*Mrs Seethamma's magic !
find the Shot-put*

Olympic referees to Christ College sports festival

Mr Swamy taking class to Staff members

Grenade! Hold it carefully!!

.... donewell!

I told you I'd make it, didn't I?

Proud of me, mam?

THE SPRING FESTIVAL

What a beauty! Have I to share it with the fat so?

Look here boys!

Should I say it's been a pleasure?

We are too occupied to tell you

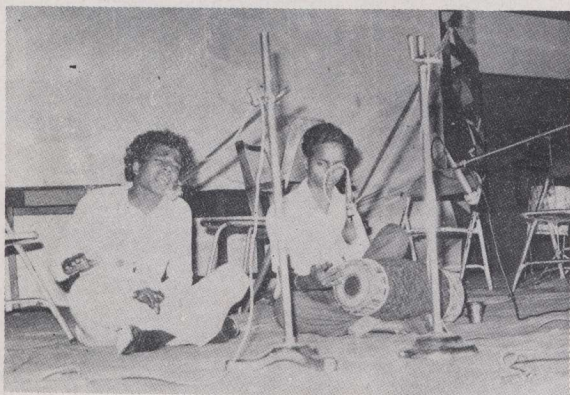

Oh, to Love her in my arms!

Have we missed the tune?

Don't see why I should play for him!

Mr Chair is the main singer

Ours is a very sad tale!

It's coming! I can feel it!

Oh! for a drop of water....and then to die!

Really you must understand his anger Mr. Chairman. He's been through a lot

OUT GOING STUDENTS

III CBZ

III PCM

III B.A.,

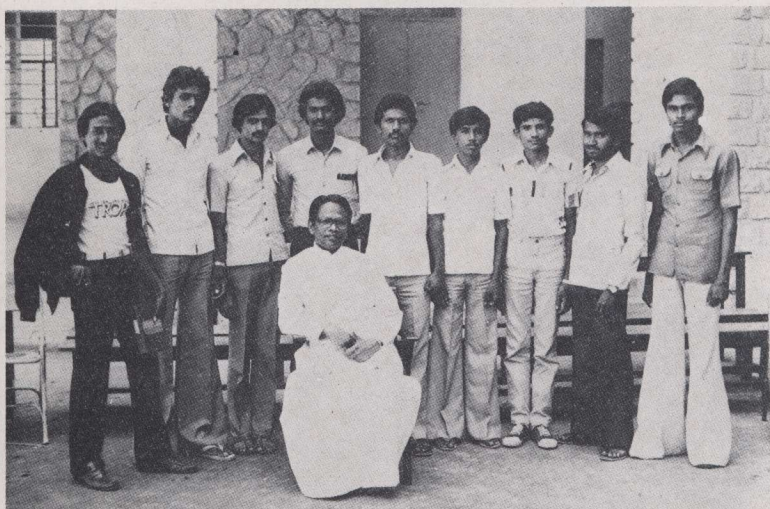
III B.Com 1984

N.C.C. Army Wing

Basket Ball Team

College Kabbadi Team

Senior Basket ball Team

Junior Basket Ball Team

COLLEGE TEAMS

Volley ball Team

COLLEGE DAY

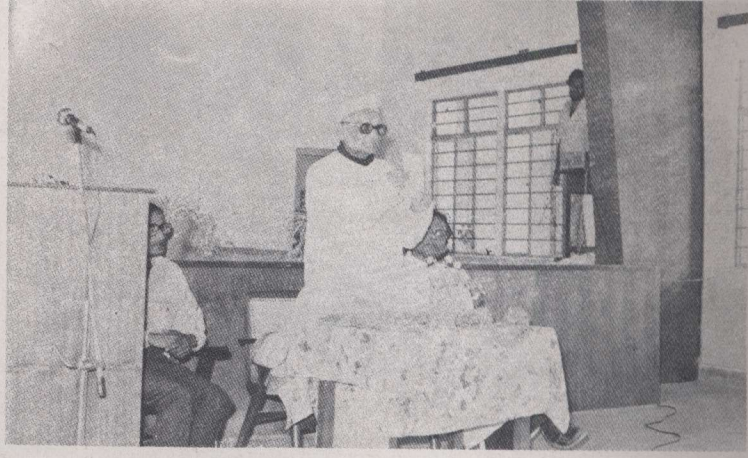
Congratulations.....

Congratulations.....

Did you hear me boys? the guests are waiting

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ

'ಕೃಷ್ಣ ಸಂದೇಶ'
'ಮೀನಿ ಮೀನಿ ಬೆಳಕು'
'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು'
ಬಿಡುಗಡೆ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನಿತ ವಿತರಣೆ ಸಮಾರಂಭ
ಡಾ|| ಪು. ತಿ. ನ. ಅವರಿಂದ

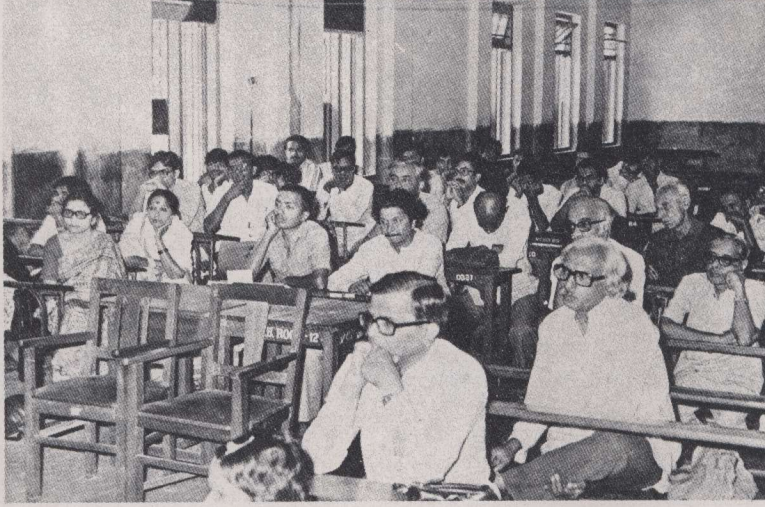
.....ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

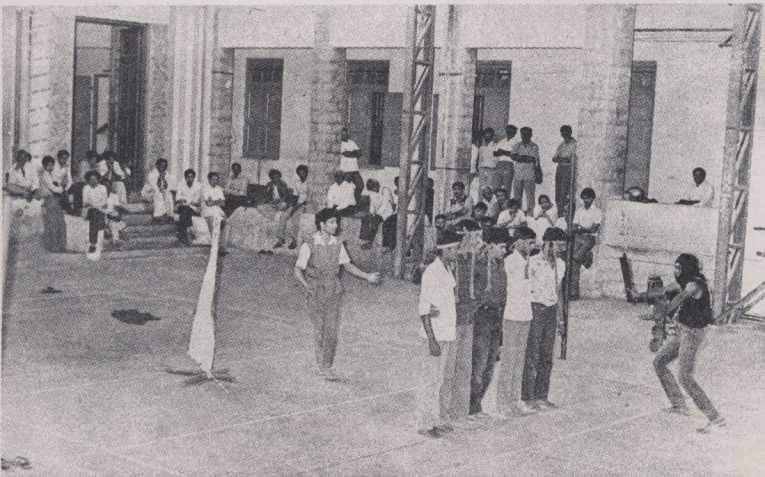
'ಕುವೆಂಪು' ಬಹುಮಾನಿತ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ
ಮೊದಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ
ಐರಿನ್ ನೆಲೆಟಿನ್ ಲಸ್ಕಾದೊ

ಡಾ|| ಡ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ
ಉಪನ್ಯಾಸಕರು : ಡಾ|| ಬಸವರಾಜ ಕಲ್ಲುಡಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ : ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

.....ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು ಕವನದ ದೃಶ್ಯರೂಪಕ
'ಅಘನಯ ತರಂಗ' ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ

ENGLISH SECTION

EDITOR : D. VARKEY M.A.

PRINCIPAL'S ANNUAL REPORT

It is with immense joy and satisfaction, I present before you the 15th Annual Report of the activities of Christ College for the year 1983-84. In reviewing the various activities of the college, we are fairly justified in entertaining a modest sense of satisfaction and pride in our achievements. The current year under review is once again

embellished and adorned by our committed zeal for excellence and service. At the outset, my heart sings in grateful thankfulness of our Saviour whose inspiration has sustained this institution.

The college re-opened after the University examinations and the summer vacation on the 2nd July 1984. Invoking the Divine Grace, Dr. Edward Yarnold of the University of Oxford, blessed the New academic year, by his enlightened inaugural address and Dr. John Chethimattam of the Fordham University, U.S.A., reminded the staff community of the responsibilities endowed on them as the gurus - mentors - of the younger generations.

Strength

We have 1263 students on the roll of the college of which 735 belong to the Degree section and the rest to the PU classes. Our college has been recognised and appreciated and patronised by students from all parts of our country and also even from abroad. This is an ample testimony to the dedicated services of the teachers of our institution.

Staff

As common with other educational institutions, our college also witnessed remarkable changes in the teaching community. Fr. Mani Giles, the former and the first principal and Professor of Botany left us on an assignment in Kerala. It is he who led the infant institution by constant care and attention and shaped the destinies of Christ College from its beginning and made it

one of the premier institutions of Karnataka. Mrs. Mary D'Souza of the Department of English, Mr. Roy Augustine of the Office left us due to various reasons and Fr. Kariyil of the Department of Sociology left us for the University of Poona to undertake a Ph.D. programme under the faculty improvement programme. Their absence was filled in by Messers Mr. Sathyanarayana Murthy, Dr. Prita, Mr. Sevichan and Mr. Vignesh. Mr. George Thomas was appointed as lecturer in Physics. I extend a cordial and warm welcome to the new comers and also I record my appreciation and gratitude to those who left us.

Library

Though, during the past many years we have been contemplating the idea of building a separate Librarary Block for the college we could do only little in this most important aspect of education. Making all allowances for our inability in putting up a separate Library building we made earnest efforts to encourage the students to develop a healthy reading habit and motivate self study. In the current year, we have added not less than 1200 volumes and a large number of periodicals. Thanks to the UGC for its generous grants under the COHSIP programme.

Results

If the results obtained in the examination are taken as the real criterion of measuring up our academic excellence, as usual, our college recorded impressive and encouraging results. In the University examination of April / May

1983, the college maintained a fairly proud record of academic performance. In the PU examinations we secured 66% overall pass with 37 first classes. In the final year degree examinations, we secured an overall pass of 66% with 33 first classes.

Students Union

Elections to the Union are said to be the times of nightmare to the authorities. But with justifiable pride and gratitude I place on record that this was one of the most peaceful elections conducted in the life of the college. Many of the leading newspapers of the city carried write-ups and profiles regarding the elections and many of these eulogised the magnanimity and generosity of the students in conducting the elections in such a friendly and competitive atmosphere. Mr. Santhosh Koshy of the II B.Com has been elected as the Chairman and Mani as Secretary. The Union activities were formally inaugurated in the first week of August by Mr. Jeevaraj Alva, Hon'ble Minister for Youth and Sports activities, of the Karnataka State.

It is said that youth is the truth of life. This is again proved at our PU Fest and Aunual Spring Festival celebrated on 10th, 11th and 12th February. The latter attracted a large crowd and a host of participants from various parts of the country. All these teams vied with one another to show their talents. The Spring Festival drew to its end after the solemn prize distribution by Retd. Brig. White. We are extremely thankful to the untiring and selfless efforts of all the members of

the staff and especially I acknowledge the untiring efforts of Mr. Vijayakumar, the S.W.O and the members of the Union and the volunteers.

N.C.C.

As in the previous years, the enrollment to the N.C.C. was very encouraging. Apart from the routine training and drill and the participation in the ceremonial occasions, our N.C.C. cadets took part in the tree planting at Vidyanagar in connection with the Vanamahotsava. Forty selected candidates and the officers of our college attended a 12 day Annual Training Camp at Vidyanagar during November 1983. Sgt. Kartic Rao, and CPL Naveen Welhi attended the all Indian Basic Leadership course in Mysore, and the trekking expedition course in Maharashtra. Twenty of our cadets have been selected for horse riding and 10 of them have already completed their riding course. CUO K.P.K. Menon, has been given a cash award of Rs. 3,000/- by the state government as he represented the state for 1983 Republic Day Parade in New Delhi. Ten of our cadets have been selected for various centralised courses like-Basic leadership, Advanced leadership, Trekking, Army attachment and so on. Our college N.C.C unit was again selected by the Bangalore University to present a guard of honour to the Chancellor in connection with the University Convocation this year at the Chowdaiah Memorial Hall.

N.S.S.

The N. S. S. Unit of our college started functioning with renewed spirit for the year 1983-84 with Benny Joseph

and Mr. Eden Joseph as the programme officers and 156 volunteers on the rolls. N.S.S. volunteers under the programme officers evinced keen interest in various activities. Apart from the participation in the regular campus clearing, slum and institution visits, and lectures, the volunteers participated in the aforestation programme organised by the Forest Department and a Blood Donation Camp was organised under the auspices of N.S.S. and N.C.C.

Varied activities of the N. S. S. saw its culmination in the annual camp held from 6th January to 15th January 1984, at Biddraguppe village, Anekal Taluk. The Camp undertook various construction works like repairing the roof of the Government School-building, constructing a drinking water tank for the school children, etc. During the ten days of the camp, the volunteers organised entertainment programmes for the villagers, like screening movies, and conducting music concerts. The ten days Camp was concluded by a valedictory function, Sri Jeevijaya, honourable minister for forest was the chief guest, and Seenappa, the co-ordinator N.S.S., Bangalore University, was the President.

Religion and Moral Science

In a very minimal way we attempted to organise some extension lectures by eminent men like Prof. Ninian Smart of the University of Lancaster. Film shows and special classes were arranged on every Wednesday to sow the seeds of moral and ethical values in the minds of the students. Students were encouraged to attend these lectures and film shows.

Remedial Classes

Remedial classes for the weaker students were held under the COHSIP programme. Regular tutorials were held to help the students who found themselves in a difficult position to cope up with the studies in the college. Thanks to the U.G.C. for its generous help for the payment of the tutors.

Excursions

Excursions are a part of education. Understanding the worth of the educational tours, our students went on tour and visited many culturally important places like Madras, Goa and so on.

Developmental Activities

To provide proper and conducive atmosphere of silence and solitude for academic pursuits, the management was very kind enough to build a compound wall, around the college, to increase the facilities for parking vehicles, the cycle stand was extended, and to encourage the boys in sports and games activities a new hockey field was laid. Thanks to

the generosity and the goodness of the management.

Sports and Games

The Annual Athletic Meet held in the third week of October was inaugurated by Rev. Fr. Justin Koyipuram, Rector, Dharamaram College, Bangalore and the prizes were distributed by Mrs. Eva Vaz an Ex Minister of Karnataka State. In the Bangalore University Inter-Collegiate meet our students won many places. Sri Valerian Joseph secured the 1st place in the High jump in the state championship at Mangalore.

Our college Annual Basket Ball and Volley Ball tournaments were held, from 5th to 10th January 1984. The winners and the runners up of this year's tournaments were R.V.C.E. and the A. P. S. college respectively. This year we won the National College Basket Ball Tournament and were runners-up in the Bishop Cotton Tournament. Mr. Anand got "All Star" Award in the Lion's Club Tournament. The following students represented the Bangalore University. and the State

Bangalore University

Chintopur Manohar
Uthiah
Srinivas
Arun Balaji
Kedarnath

— Hockey
— "
— "
— Shuttle Badminton
— "

Karnataka State

Hunand
Timmeriah
Azees
Valerian Joseph
Arun Baji
Kedarnath

— Basket Ball
— "
— Billiards
— Athletics
— Shuttle Badminton
— "

Mr. Muhammad Imtiaz of our college was adjudged the best sportsman of the Bangalore University for the year 1982-83 and was presented with a gold medal at the convocation. Congratulations to all the sportsmen.

Kannada Sangha

Kannada Sangha of the college, started functioning, with the beginning of the new academic year. Dr. P. T. Narasimha, a renowned Kannada poet released three Kannada books on 31-1-1984, and on that auspicious occasion 10 valuable Kannada books were presented to the College Library. It is proposed to hold Dr. Bendre endowment lecture on 29th February, 1984.

Aicuf

The AICUF unit of Christ College began its activities, with the election of the new office bearers and the appointment of the new AICUF Chaplain Fr. Antony.

In conclusion, while reviewing the past year, I find that the modest success we have achieved in various fields is mainly due to the wholehearted, sincere and enthusiastic co-operation of the students and the staff. The efficient community of committed and dedicated

band of teaching and non-teaching staff, by their selfless, untiring devotion to duty has proved to be a real asset to this institution. I acknowledge and record my deep-felt sense of gratitude to our devoted teaching staff, the non-teaching staff and to our loyal, generous and enthusiastic students and the friends and benefactors of this institution for what we have achieved this year.

This report would be incomplete, if I fail to offer a special tribute to Rev. Dr. Justin Koyipuram, the President of Christ College Society for his keen and abiding interest for the all-round progress of this institution. Before I wind up the report, I raise my exuberant heart to Lord Jesus Christ who is our main stay and the source of inspiration in every venture. May the Heavenly Shepherd guide us in the days to come to illumine and enlighten the various vistas and avenues of the hierarchies of awareness.

Fr. K. Augustine Joseph CMI
Principal

Forward to Contend

“Like as waves make toward the pebbled shore,
So do our minutes hasten to their end;
Each changing place with that which goes before,
In sequent toil all forward to contend.” (W.S.)

Yes, to all my friends do I sing
Wishing them a forward spring
As all of them their talents bring
To Christ's Campus for Festival Spring

Spring Festival is for us neither first nor new,
Yet in vigour and power it's ever new,
Not a festival just for a few
Where all who attempt gain their due.

Youth of course, is our strength,
And our strength is always truth,
Truth blossoming in our youth
Which is cultural health and nation's wealth.

In healthy body and wealthy mind
The treasure of nation do we find.
Ring, therefore, the bells of jubilation
As you compete in spirit of co-operation.

So comes, comes to us the Festival of Spring,
And all Bangalore around Christ again sings
“Welcome, welcome, welcome, friend,
We wish you success till the end.”

— Francis Vineeth.

SMILE A WHILE

In one of the Government departments, a technical officer posed a big boss and was always rude to the telephone operator. The Officer shouted, "Do you know who I am? I am T.O.".

"So what?", shouted back the operator, "I too am a T.O." :

An Arab and an Egyptian were discussing the early civilization of their countries. The Arab said "We had Telegraph system even in 18th century since telegraph lines were excavated."

Then the Egyptian said "We had wireless long back since no wire was found on excavation."

D. Victor A. Das. III B.Sc. (CBZ)

A Curious visitor

A visitor was taken round the Vicosse factory and explained the process in detail. After seeing everything, he asked, "Well, I have seen the rayon yarn. You are also producing so much of cotton. What are you doing with the cotton seeds?".

A politician who was defeated in his fight for re-election inserted this advertisement in a news paper "I wish to thank all those who voted for me, and my wife wishes to thank all those who did not."

William Golding, a British novelist, has won the 1983 Nobel Prize for literature for his novel **Lord of the Flies**. This novel is considered to be a modern classic.

Born in Cornwall in 1911, Golding was educated at Marlborough Grammar School and Brasenose College, Oxford. After his graduation, he taught in Bishop Wordsworth's School, Salisbury. He joined the Royal Navy on 1940. After the Second World war, he returned to teaching. **Lord of the Flies** was published in 1954. His works include **Free Fall**, **Pincher Martin**, **Pyramid**, **The Inheritors** and **The Spire**.

Lord of the Flies is both a fable and fiction. It is, in Golding's own words, 'an attempt to trace the defects of society back to the defects of human nature. The moral is that the shape of the society must depend on the ethical nature of the individual and not on any political system however apparently logical or respectable (Paul Elman, **William Golding**, p. 18)" (Joseph Veale SJ., **Golding Lord of the Flies**, Dublin, Gill & Macmillan Ltd., 1972.). It is, in fact, a reflection on the inner nature of man. The story is narrated in 12 chapters. The whole story can be divided into three parts.

'The world of children' forms the first part of **Lord of the Flies**. A group of small children are wrecked on a desert island. The games they play is the main theme here. The group elects Ralph, leader. Jack, the other contender, is disappointed. They like to have "Lots

LORD OF THE FLIES

Varghees P. T.
Final B. A. P S E.

of rules" and there is the conch which stands for order in the group. The landscape, the children's hope of being rescued, and the pleasure of everyday life are picturesquely portrayed. They enjoy the entertainment of the 'assemblies'. They play building castles in the white sand on the shore. As there is no restraint, neither parental nor otherwise, games go on. Using the traditional symbols of threatening situations such as darkness and "the Beastie", Golding creates in them a sense of unease.

In the second part, the dead body of the beast from air appears as a physical threat to the boys. The fear is further crystalized and the longing for an adult world is felt by them. Simon who

believes that devil is something within man is killed in a dance programme. Golding suggests that the destructive element is not something outside man, but something within man.

Finally come the implications and after-effects of the creation of evil. Games give way to anarchy. Orderly life is shaken. The boys are fighting with each other, "panting and furious, but unnerved by each other's ferocity". They prefer hunting and killing each other to having rules and agreeing. The conch that stands for order in the group explodes "into a thousand white fragments and ceases to exist". Jack makes another attempt to become the leader. Might is right there. Piggy, who always advocates order in the group, is treacherously killed. Amidst the constant quarrels the real world is brought in. Some naval

officers come to the island as they see the smoke from there. They meet the boys. The officers find even Ralph, the leader, would need, "a bath, a haircut, a nosewipe' and a good deal of ointment". Here Ralph realizes his loss of and weeps for, "the end of innocence, the darkness of man's heart". **Lord of the Flies** ends as the boys are preparing for their return to the motherland.

Lord of the Flies is a story of a group of small children wrecked on a desert island degenerating into a society characterized by fear, violence and tyranny. The style is simple, and conversational mainly. The presentation is vivid and realistic. The undertone of the novel is a sense of human inadequacy which Golding establishes in an extremely interesting way. **Lord of the Flies** shows, really, remarkable talent in it.

Every man, every art, has its hypocrisy.

The world is fed with little truth and many lies.

— Romain Rolland.

No one can worship God or love his neighbour on an empty stomach.

— Woodrow Wilson.

All truth is safe and nothing else is safe; and he who keeps back the truth or withholds it from men, from motives of expedience, is either a coward or a criminal or both.

— Max Muller.

Enthusiasm is the most dynamic and supernatural force behind great and notable achievement. In this world it had been observed that nothing great has ever been achieved without unlimited enthusiasm. It is also believed that anybody can succeed at almost anything for which he or she has unlimited enthusiasm. Enthusiasm is a piece of a fine thought which captures the mind and heart ; and the whole personality of the individual. The thought creates but a dynamo of power, setting the whole man on fire. Another believed fact is that, enthusiasm works miracles. What it can do for one man. will also be done, more or less for another. It raises latent aptitudes and capacities, pushed to the maximum, therefore the average man becomes above average ; the nobody a somebody.

Enthusiasm is irreplaceable but communicable. If one lacks this fire, he must not envy those who have it. A man either has it or he has not. Generally we cannot kindle when we want and one cannot manufacture at will, a feeling he hasn't gotten. He cannot force it ; and if forced it'll be a fake. Comparatively some people respond and catch the fire more readily and faster than others. Quite a lot of people are so phlegmatic, unimaginative and unemotional and find it very hard to picture getting worked up over anything. This is quite a fact. A live interest engenders enthusiasm. In other words, where your heart lies, a keen live interest is bound to develop, and a

ENTHUSIASM -

THE

MIRACLE

WORKER

PAUL ODUDU NKANTH, I PUC

"BENZ PARKERS"

CROSS RIVER STATE OF NIGERIA

genuine enthusiasm will always follow. However where there's no interest, there cannot be any enthusiasm.

As far as it could ever be possible follow the line of your interest in your job or studies, or anything else. Please note that I do not intend to encourage those who might be so much interested in robbery, but I'm however coupling every interesting areas of achievement. Some people are misfits in the job they do, may be tied down to a chair in the office when they feel, they would be happier and very successful in some

outdoor employment. In this I would suggest a breakaway. In my state (the Cross River State of Nigeria), daughter of my neighbour was serving her apprenticeship as a banker ; she later left to join the University of Calabar for her full studies in Medicines. Where your heart and mind lie, a sincere live interest is bound to develop and a genuine enthusiasm will often follow.

Here some questions might generally arise. How do you tackle a piece of work or studies that ever come your way ? Do you regard it as something to dispose of and get through perhaps with the minimum of time and less trouble ? or Do you treat it as something to do as well as it can be done ? Generally, in both cases, a feeling of boredom if not irritation at having to do it, or a feeling of satisfaction from a job well done will tend to arise. In the latter you do not only feel satisfied you also create within yourself a deepening interest, whether consciously or unconsciously. In other words the more you put into a thing, the more you get out of it. Dealing with developing interest and enthusiasm Dr. Nkanta(my father) made an interesting observation in his former publication that the reason one may not be attracted to subjects like Medicine, Arts or Engineering is because his knowledge is too superficial. "Dig deeper" he urged. The more you know the keener your interest will become.

Consider a student in one college or the other. Let us say that he is reading

for Bachelor's degree in Commerce. Now he may regard his studies as simply a means to passing an exam. In this case the impact upon his real mind and interest is apt to be very slight. But if he regards these lectures as an opportunity, not given to every one, as an opportunity of entering a new world of which he has at present only a meagre knowledge, and grasps this opportunity with all the openness of mind and alertness, he'll not go unrewarded. The more he knows the more he'll want to know of the new and fascinating knowledge in his course of studies. Full and undivided attention creates, interest and a live interest engenders enthusiasm.

How do you feel when you've faced with a task, or a job which is far bigger than anything you've ever tackled before ? You are all very conscious of your limitations and your inexperience, and the temptation is to **take fright** - I could never do it, I know too well I'll come a cropper. What chance is there to such person to catch the spark of enthusiasm which could spur him into successful achievement ? Here is the technique. Change your mental attitude and go into reverse, saying ; this is my big chance to prove myself and I am going all out for it. I believe in myself ; that I have within me latent powers and capacities which can grow and I am not going to be intimidated by the new techniques. I'll need to learn or greater efforts I'll need to make I can and I will win through. There's no trick whatsoever in the above lines, it is the psycho-

logical way to make things happen. Thus by a strange law of attraction in life, by your hopelessness and fear of failure, you draw to yourself the things you dread. Then by your faith, confidence and hopeful expectancy you do a great deal to help what you hope for to materialize. The secret in the above lines is that your new spirit vitalises and energises you, giving a dynamic power to your whole personality which can raise you to greater heights of success and achievement than you ever thought possible.

Enthusiasm is infectious, like "Measles". Contagious is more suitable because its effect is never harmful but good. One man of consuming zeal, of burning enthusiasm in any company can influence or change the whole atmosphere. Avoid as best you can, the

cynic, with a sneer for everything and a cheer for nothing and where you find some groups of people in your community who are keen and alive and are going all out for something worthwhile, cultivate their company and try to catch something of their spirit. It is believed that reading of great biographies is an invaluable source of inspiration. The biography of great lives read with full understanding could do a great deal to your life. You'll certainly believe what you read to have happened. What a thrill and inspiration it is to immerse your imagination in such life stories of great achievement. It strengthens faith and confidence and courage in yourself and keeps alive your own enthusiasm in coping with your own problems and difficulties. "I kindle my torch at other men's fire - proverb. This is what the inspiration of great lives does for you.

*The only justice is to follow the sincere intuition of the soul, angry or gentle.
Anger is just, and pity is just, but judgment is never just.*

— D. H. Lawrence.

But what is liberty without wisdom, and without virtue? It is the greatest of all possible evils; for it is folly, vice, and madness, without tuition or restraint.

— Edmund Burke.

HOW SOME WORDS BEGAN

By: Vinod Gangadharan, IIB.A.

Just as Sanskrit is the root of many Indian languages, most English words have their origin in Latin. But English has gone beyond Latin to borrow its words. Thus we find words derived from foreign languages and even the names of persons as a part of the rich vocabulary of English.

The study of the origin of words is called etymology and this article brings out the interesting origin of some common words.

'Pandit' in Hindi means 'Learned man' - and it conveys the same meaning in English too. The word to describe 'a style of cooking' is identical in French and English. This is 'Cuisine'. Guerilla warfare tactics are characterized by small groups of people who use hit and

run methods. 'Guerilla' itself comes from a Spanish word meaning 'little war'. The word 'Safari' brings to our mind travels across the Virgin jungles of Africa. But the word derives from the Arabic tongue where it is used as 'Safara' (to travel). Politicians and high officials are often accused of giving Jobs and preferring those who are related to them by blood. This is called nepotism from the Italian 'nepote' for 'nephew'.

Alexander Graham Bell, the inventor of telephone, lends his surname to the word 'deci (bel)' which is a unit to measure sound. During world War II some individuals betrayed their country by going over to the side of the Nazis. One such man was Vidkun Quisling and from that time 'quisling' has become synonymous with 'traitor'. A man who is convinced of the weakness of women is often called a male chauvinist. Nicolas Chauvin was also convinced that his king, Napoleon, was the greatest in the world. Chauvin showed blind devotion to the emperor and no one could shake his belief. The science of hypnosis was developed to a large extent by an Austrian, F. A. Mesmer. Hence the word 'mesmer' means the same as hypnosis, but to be 'mesmerized' also means spell-bound or thrilled".

As said earlier most English words are from Latin. A 'polyglot' speaks many languages. In fact, the Latin

origin of polyglot is 'poly' - many and 'glottas' - tongued. Similarly the meaning of 'egocentric' becomes clear when we know that 'ego' is Latin for 'I' and 'centrum' for 'centre'. That is, a egocentric is self centered. To 'rejuvenate' something is to give new life to it (Lat : 're' again and 'jeuensis' - youthful).

Journalists use Latin phrases frequently. When the world's first test tube baby was born in 1978 she was said to be conceived 'in Vitro' (Latin for 'in glass').

Latin origins differentiate meanings of words which seem to be similar. Consider the words 'subsequent' and 'next'. Their meanings are apparently same. But the root of 'subsequent' means 'to follow closely' while that of 'next' is 'immediately after'. Hence there is a difference when we say 'subsequent chapter' and 'next chapter'.

Compare the meaning of 'perennial' (i. e. continuous) with its origin (i. e. 'per' - through and 'annus' - year). Both mean the same. On the other hand sometimes a word may have no connection with its origin. 'Matinee' comes from French 'matin' (morning). While in English we use 'matinee' to mean an afternoon show. Also, the origin of some words like 'skulduggery' is unknown. But most words do have an origin.

Many new words are formed by putting 'mono', 'bi', and 'tri' at the front of another word. These roots simply mean one, two and three respectively. If 'gamos' is Greek for marriage can you guess the meanings of monogamy, and bigamy? But sometimes those roots can confuse. If, for example, a magazine is bimonthly is it printed twice in a month or once in two months?

The British besides leaving us their love of cricket also corrupted some Hindi words. This was to make it easier for them to pronounce. Thus, 'Dakshina' (South India) became Deccan and 'Chittili' (letter) assumed the form of chit. And we have struck on to these British equivalents.

No word can substitute for another even if we think so. Because no two words have the same origin. The suitability of a word in a sentence is determined, to some extent, by its origin.

So next time you look up a word don't be content only with its meaning. Try to find its origin.

This article is based on the regular vocabulary feature in the 'Reader's Digest'. For you, it is the right place to begin to know the origin of words.

THE DREAM

Theresa Rebello II BSc (PCM)

The Dream of dreams of the Almighty
Say we mortals, could belong only Deity
Oh ! was it not this DREAM, motioned you to action
Hence came to being your beautiful creation ?

What greater beauty could then be seen there
Your visionary gleam that we all should share
Unchanging love, we mortals life's resource
Uniting everyone into one binding force ?

Alas ! how has your DREAM been realised
In this world of ours that has been shattered ?
Man, your masterpiece knows not who's his neighbour
Indifferent as he can be, asks - is he my brother ?

Yet we see amidst the darkened clouds, a silver line
Which shatters slumbering shadows, forever to shine
Oh ! there is hope in this world of ours
Though we claim, it will always be yours.

The Prudential Cup

India V/S West Indies

I bought a ticket, To see some fine cricket
I was excited very much. No one was excited as such.
It was a fine day. The Sun bright and everyone gay.
INDIA lost the toss. Venkat went cross,
For India fared badly. Nothing ended more sadly
Gavaskar & Chauhan opened, the Windies team tightened.
Gavaskar was no good ; he looked as if he had no food.
Chauhan was caught by Kalicharan at the 3rd ball bowled by Roberts
Yashpal tried a sweep, and was back in the pavilion to weep.
Then two more wickets fell, Venkat felt himself in hell
Zero for four was a poor score, the match quit fast, the Windies went past
No more was Kapil trying a six, for Venkat was in fix Vishwanath and
Patel were wonderful. Lyold was happy and grateful
India were all out for 80 with Vishwaaath scoring 40
That was the end of the match for Richards hit 50 and Lyod hit 35
Oh what an exciting match it was !

Yesumithran, I B.Com.

MY EXPERIENCE WITH "SHE"

Pradeep R. Narang II Year B.Com.

I got into a bus alone but with a good book in hand and sat by the window. After a few minutes of boredom my eyes were set on the book and hand turned page after page to have an overall glimpse at the book. I was attracted by a story in it and started reading. By now the bus was nearly filled up and driver seated in his place.

The bus Started moving, left the stand a little drowsily. It was very much annoyed till it left the city limits. As it headed towards the highway it ran like a drunken horse.

Now my attention was diverted from the book and I put my head a little out of the window. Suddenly she conquered me even before my thoughts could go, I was no more alone. She started hissing into my ears, embracing me and kissing my face. I sat calm and quiet, my head still out of the window ; there was hardly any response from me and neither returns for her compliments. But still she continued her acts with softness and love without being set back.

Now I made up my mind to join her and I was sure everybody would laugh at me and call me mad if I did so. I thought of acting on my own bothering least about others laugh and talk. My last thought shattered when the bus came to a dead stop, I was at the point alighting.

She is ever fresh and kind, she has always been like this, and I am sure she will continue.

"SHE - 'The Cool Breeze'"

WEDDING INVITATION

—B. SATYA RAJ,
Final B.Sc., (CBZ)

Mr. & Mrs. DICOTYLEDONS

request the pleasure of the company of all
the Biological family and friends to witness the
the wedding of

VINCA ROSEA

(Third daughter of "Apocynaceae")

with

SUN FLOWER

(Son of late "Compositae")

On 1st April, 1984, at
Lalbagh Glass House, Bangalore.

K₍₅₎ C₍₅₎ A₍₆₎ G₍₂₎ hrs.

With best compliments from :

Mr. & Mrs. Touch Me Not

Mr. & Mrs. Lady's Finger

Mr. & Mrs. Elephant Apple

Mr. & Mrs. Water Melon

Mr. & Mrs. Sweet Potato

Mr. & Mrs. Totapari Collector

WHITHER THE NECTAR

—JOSEPH ACHANDY
III Year B.A.

A bed of arrows
A crown of love
Don't be forgotten
Both are His gifts.

I cry ever.
He laughs.
You get separated
They join together.

Mother seeks her boy
The boy seeks his mate,
Both live
With laughter and cry,

The bees are frustrated
The plant dejected
Where is the flower ?
Whither the nectar ?

I have wondered
The king cries !
He got all countries
But in vain.

How can I forget
When I enjoy ?
Will I dream glory
When in sorrow !

BARGAIN WITH THE DEVIL

D Victor A Das III BSc (CBZ)

“The human race is a virus that is chewing up the earth and its environs and is now reaching out to destroy the space.”

Two million years ago the earth was occupied and dominated by the Dinosaurs (huge reptiles of Mesozoic era). They multiplied to the point of extinction and faded into obscurity. What will happen to the Homo-Sapiens who dominate the earth now is too terrifying to contemplate. The 20th century man is teetering on the brink of a new precipice - the test for survival. There are the materialistic points of view like the population explosion. These are sociological aspects like the beginning

of the end of the family. There are possibilities of developing the environment of this planet quite uninhabitable for mankind.

Population Explosion

As Malthus opined “the growth rate may outlive the resources”. Unless the growth of population is checked, mankind will not be able to meet its requirements in regard to food and clothing. Unless the economic development balances with the growing population, the life will be more harassing than stimulating and more contentious than fraternal. Also there will be mass poverty in certain areas as a result of maldistribution of wealth and resources in his world. As the level of affluency increases the rate of consumption also increases. An American child is said to consume 50 times more resources and energy of this planet than an Indian child.

The food problem may be solved when man stops looking at the sky and start looking at what happens at his feet. It is quite possible to produce meat in tonnes not by breeding cattle but by a chemical process. By this process it is possible to produce a variety of meat like beef, chicken etc. bone free in slabs. It is stated that this process converts 75% vegetable protein. into meat unlike the cattle which makes use of 7% of vegetable protein. But how much air and water will be polluted by

this process is yet to be seen. None the less mankind has to take to man made fibre and synthetic food stuff instead of depending on plants and cattle alone if there should be a balance between population growth and consumption rate.

Sociological aspect

If man had not been tolerant towards his fellow being the world have been in chaotic order. This trait of tolerance is getting weakened as man become more affluent. As the pace of life becomes faster in an affluent society man becomes more self-centered. When the father goes to work in a different city mother stays behind in her home town and the children study in residential schools and colleges, the bond in the family is lost. The seeds of self-destruction are sown with the obsolescence of the bond between one and the other individual.

Gone are the days when the purpose of marriage was mainly for creation rather than recreation. It is stated that the sex-distinction between man and women is declining. They dress alike, and work alike. Some of the facts that support this statement are the 'uni-dress' working women, and increasing number of single girls. Though they may have the sexual drive, it is more with recreational motive than with a creative one. After the unravelling of the genetic code, it is quite possible that the progeny can be maintained by tissue culture rather than pollination in plants. It is stated that this tissue culture can be a success

in mammals too. When this is achieved in case of humans, men or women can have their descendants made to specifications with masculine or feminine characteristics. When artificial insemination and test tube babies are possible why should a man need a partner and have a child by her who will have a different character. With this the institution of marriage becomes obsolete and the nucleus of the society, the family will recede into oblivion.

Pollution

"Some 30,000 years ago man used chemical technology to produce colours for use in cave paintings of Attamira. And since the days when man first played the fire he has been tampering with his environment in a chemical way."

It is stated that if maggots in a wheat bag are allowed to multiply they will multiply only upto a certain number and beyond that they secrete a toxin which exterminates the entire maggots in the bag. It appears that the same will apply to Homo-Sapiens too. Fittingly, President Nixon has stated in his message to the US Congress that

"Let us not surrender to our surroundings but let us make peace with nature and make reparation of the damage we have already caused on our environment."

We are polluting the air, water and earth and space in gigantic proportions. The dust-particles, CO₂ content of the atmosphere and the outer space pollution

caused by rocket engines due to deep space exploration is enormous and has much greater effects on earth in that it will deflect the energy of the sun away from the earth. This deflection of the solar-radiation and ultra-violet rays away from the earth will affect all forms of life on earth. Though the industries play major role in the pollution of air, and and water it is quite possible that industries can breathe out sea breeze (even it can be perfumed) and let out sweetened crystal clear spring-water-but at what cost? This will go far beyond the processing cost and the price of the end product will frighten the consumers.

The persistant pollution by pesticides, fertilizers and detergents is another threat to human existence though without them all may have to starve to death. DDT has entered into many forms of

ecological cycles including that of human beings. Unlike other chemicals, the DDT is preferentially absorbed by the fat in the body and when its concentration goes above certain limit it kills the person who is absorbing it. In short, a time will come when human milk itself will have to be kept away from babies because it will have high DDT concentration which the babies may not withstand.

It is becoming increasingly clear that the available resources are being outstripped by the population growth and that the world is finding it difficult to strike a balance between the resources and consumption rate. If the population growth continues unchecked, like the maggots in a wheat bag, the technological man may produce enough toxin to exterminate himself and put an end to all biological activities in this planet, earth.

Any body can become angry - that is easy; but to be angry with the right person, and to the right degree, and at the right time, and for the right purpose, and in the right way - that is not within everybody's power and is not easy.

— ARISTOTLE

It is not the the brains that matter most but that which guides them - the character, the heart, generous qualities, progressive ideas.

— Fyodor Dostoyevski

It was just two years back that an article appeared in the college magazine on the great play back singer "Mohammed Rafi." Time has passed. But the memory of the great man will never fade. By writing that article my friend did add a drop in the mighty ocean of tributes that should, and have been paid to the great man. Continuing on those lines I too would like to add a few lines not on him as such but what he stood for, what he dreamt of and the profession and art which he loved very much.

It is not frequently that we come across good music in the films released nowadays barring a few exceptions. Gone are the days of the Golden classical era of the HINDI light film music, when great singers like Saigal, Mukesh, Mohammed Rafi, Talat Mohamood, Hemant-Kumar in the male front and Noor Jahan Shamshad Begum, Suman Kalyanpuri and Lata, sang to the tunes of equally accomplished music directors like C Ramchand, Shankar Jaikishan, S D Burman Roshan & Naushad.

Nor can the music brought out in the following decade of seventies by Laxmikant Pyarelal or Gulzar and Kalyanji Anandji with the help of singers like Kishore Kumar, Asha Bhosle, Yesudas, Bhupinder Singh be bad.

The real deterioration started towards the end of the seventies when the directors released the numbers of western music when films like 'Saturday Night Fever', 'Abba', 'The Mome' were released and became the hits of the year. During this time some music directors got the rights

INDIAN MUSIC

OR

WESTERN

THRASH ?

V. Arun Kumar
III Year B. Com.

of reproducing certain Boney M numbers and started bringing up cheap imitation. Neither were the tunes of some bigger hits spared.

It is a fact that during this period that singer of the gone era still in their prime got a jolt. RAFI during his last few years actually stopped singing and it is stated that he used to get so depressed that it used to be difficult to sign him for recordings and when he had to do such disco numbers, what used to be not only a profession but also a world in itself collapsed around him and eventually he died a very unhappy man.

Now it is a fact that Indian music on films could have gained a lot from the western world, had the approach towards the mixture of both been correct.

This was amply proved by the veteran musicians Ravi Shankar and Yehudi-Menoin in their combined concerts, and also by the compositions of Anand-Shankar.

But this was not to be so. The advent of the eighties saw the situation worsen. As producers threw all cautions to the wind and started producing music which was neither good Indian music nor western ones seen in the eyes of Rafi or other music directors it can be labelled as nothing but thrash. Naushad during one interview stated that what mal of them (music directors) are doing is for earning their daily bread and not with any pleasure.

Shortly after came the Beepers. There came some hot number sung and produced by Pakistanis which became big hits. There songs became so popular that any song was thought to be incomplete without the Beeping sound and from here was the real decline. Few beeping noises, few beats of drums for the songs to come.

The final kick came with the entrance of South Indian stars into Hindi films. Every film saw a hero who could not pronounce half of the words properly, singing on the screen equally badly, supported by South Indian playback singers. Jumbling words and making it unclear so that it became hard to distinguish Hindi and Tamil numbers. Now

I am not questioning their talent or ability as actors or singers. But I only question their judgement to move into an alien ground as artist or exponents of an art the performance of which is closely associated with the respective language and their knowledge of it. A Kannadiga will be equally frustrated if a Dharmendra or a Kishore Kumar came into Kannada films and singing songs with a marked Punjabi accent and changing tunes to suit themselves. I know that no one in Karnataka will tolerate it. But at the same time contribution from the South Indian Industry can never be forgotten either on the screen or off the screen and more so in case of remarks from tamil or Telugu hits. If only the originality of that particular language is maintained by the outsiders no one is going to complain.

But every cloud has its silver lining. There has been a shift in the tastes of the people. Ignored all these years, the world of non film music has got a big boost. Sales of cassettes and records of non film light music and gayaks have picked up. Artists in these fields have got recognition and in the process the listener or the mass has got very good collection of music both entertaining and pleasing. And so such these artists are getting exposure and chances in films that it in turn may change the very unhappy situation brought in by the Pop groups.

N S S

A N N U A L

R E P O R T

Benny Joseph
Joseph Eden
Programme Officers

The N S S unit of Christ College started functioning for the year 1983-84 with Mr. Benny Joseph and Mr. Joseph Eden as Programme Officers and 156 volunteers from degree classes.

Apart from the regular campus cleaning, slum and institution visits and lectures the volunteers undertook the following special activities.

On 17th Sept 1983 the volunteers took part in the aforestation programme organized by the Forest Department near Doddajala tank in Devanahalli.

On 29th Sept 1983 our volunteers and officers alongwith the NCC cadets donated 41 bottles of blood. The camp was organized by the St. John's Medical College and the Lions' Club.

On 28th Jan 1984 the NSS unit conducted a One day camp of 'Shramadhan' in the Kidwai Memorial Institute of Oncology.

The annual special camp of the unit was conducted from 6th Jan to Jan 1984 in the Bidraguppe village, Anekal Taluk. The camp undertook the following works in the village.

- (1) Repairing the roof of the Govt school building
- (2) Constructing a drinking water tank in the school
- (3) Constructing a temporary toilet in the school
- (4) Relaying the village road
- (5) Planting seedlings in the school campus and in the village.

During the ten days of the camp the volunteers organized the following entertainment programmes for the villagers.

- (1) Screening a Kannada feature film 'Sakshatkara'
- (2) Screening documentary films
- (3) Indian music by Dharmaram orchestra
- (4) Western music by Christ College
- (5) Folk songs by Sri. Sripad M A

On the occasion of the valedictory function of the camp, Sri. Jevijaya, Honourable minister for Forests was the Chief Guest and Sri. D M Seenappa, the Coordinator, N S S, Bangalore University was the president.

In conclusion we place on record our deepest gratitude to our Principal Rev. Fr. K Augustine Joseph cmi., for the most generous support rendered to us. We also thank all our volunteers but for whose sincere service we could not have achieved much.

Spring Festival 1984

S. VIJAYA KUMAR

Students' Welfare Officer

The Human mind has testified abundantly its innovativeness, judging by the magnitude of scientific advances which have created enormous luxuries and leisure to Human kind. But, despite living in this era of scientific and technological marvels, we still find in man, a turbulent mind, a distinct urge to identify a way to elicit one's meaning of life and a means to inner peace and contentment. Logic has it that, one who is nurtured spiritually and mentally is best equipped towards attaining this objective. It is in this vein that Christ College attempts to cultivate among its students healthy-rivalry and a scope for self-expression through cultural pursuits, cordoned into three days of festivity called the 'Spring-Festival'.

Spring Festival is proposed to be a confluence of the emerging talents scattered around and outside the city. They are three days of mutual exchange leading to an awareness in all of the aesthetic heights to which they can reach.

The Spring-Festival'84. was celebrated on the 10th, 11th and 12th of February. Even after a decade of such festivals, the spirit of one and all concerned lived up to raise the mirth, joy and excitement that the event sparked-off.

The XI Spring, Festival 1984 provided variety in that, new events were added to judge the unnoticed potential and intuitiveness of youth. Events such as management-games-beckoning managerial skills, what's-the-good word and hat-debate-luring those with a good presence of mind and call-my-bluff were the added attractions. Seemingly for the first time, a more cultural fervour was added to the festival while obliterating garishness.

I express my gratitude to the Principal, the staff and the office bearers of the Union who spared no effort towards the success of the event.

KANNADA SECTION

EDITOR : T. S. RAGUNATH M.A.

ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಿದ್ದರಿಂದ ದಾಸರಾಗಲಿಲ್ಲ; ದಾಸರಾದದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದುವಂತಾಯಿತು. ಓದಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಿದವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತಲ್ಲವೆ? ಎಷ್ಟೋ ಜನ ದೇವರಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡರಲ್ಲವೆ? ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಸಡಿಲವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ನಿಜ, ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾವ ಭಾಷೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಹೋಗಿ 'ಏಕೆ? ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬಂದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ. ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ನೆರವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಚಾರ್ವಕರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಿರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಕ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಪರಕೀಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೇ; ಸ್ವಲ್ಪ ಜಡವಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಚುರುಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆದರಿದಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಷ್ಟವಾಗುವುದುಂಟು. ಆದರೆ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಉಪನಾಯಕರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಿಂದ.

ಪ್ರೊ|| ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಭಾಷೆಯಿರುವುದು ಮಾನವನಿಗಾಗಿ

ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಶಕುನಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೋದರೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಾಶವಾದರೆ, 'ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ'ಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೋದರೆ - ಅದಲ್ಲ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾದದ್ದೇ ತಾನೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಾಗತ ಇರಬೇಕಾದದ್ದೇ.

ಭಾಷೆಯಿರುವುದು ಮಾನವನಿಗಾಗಿ; ಅದು ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಮಾನವ, ಸಮಾಜದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಭಾಷೆಯ ಸುಂದರತಮ ರೂಪ; ಅದು ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಭಾವಕ್ಕೂ, ಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಆಲೋಚನೆಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೂಡಾ ಸಾಧನವೇ. ಅದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಕವಾಗಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಪುಷ್ಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಸಬೇಕು.

ಮ ರೀ ಜಿ ಕೆ

ಇಂಗಲಾರದ ಬಡತನದ ಬಣವೆಗೆ ಕಿಚ್ಚ ನ್ನಚ್ಚು ತಿಹರು
ಸುಟ್ಟು ಬಯಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುವ ಶಿಲೆಗಳಿವರು
ಹನಿ ಹನಿ ನೀರುಣಿಸುವ ತವಕ ಅದೆಲ್ಲಿ ?

ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಿದೆ ಮಾನವನ ಪಾಪ ಸಮುದ್ರ,
ಆರಾಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪುಟ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ,
ಹೀಗೆ ಬರೆದರೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ಮೂಕ ಶೋಕವಿಲ್ಲಿ ?

ಇರುಳ ಕನಸಲ್ಲಿ ತಿಂದು ತೇಗುವ ಅಸಿ ಪಂಜರಗಳು
ಕಾದ ಮರಳಿನ ಮರೀಚಿಕೆಯ ಸುಖದ ನೋವುಗಳು
ಈ ಕನಸುಗಳ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ?

ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ದುಡಿವ ಬೆವರಿಗಲ್ಲಿ
ನೋವು ತಿಳಿದರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿ ಗಾಂಗಲ್ಲಿ
ಇರುಳ ಕಂಡ ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳುವರೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ ?

ಮಂಜುಳಾ ಬಿ. ಎಸ್.

ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಈ ವರ್ಷದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ನೀಡಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಯಿತು. ಗ್ರಹಮ್‌ಗ್ರೀನ್, ವೀ. ಎಸ್. ನಾಯ್ಡಲ್‌ರಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಬಹುದೆಂಬ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದು ಸಹಜವೆ. ಆದರೆ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಷ್ಟೇನು ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೆ. ಡಿ. ಸಾಲಿಂಗರ್‌ನ 'ಕ್ಯಾಚರ್ ಇನ್ ದಿ ರೈ' ಕಾದಂಬರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ 'ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೈಸ್' ಕಾದಂಬರಿಯಷ್ಟು ಚರ್ಚಿತವಾದ ಕಾದಂಬರಿ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1911ರಲ್ಲಿ, ಬ್ರಿಟನಿನ ಕಾರ್ನ್‌ವಾಲ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ. ಅವರದು ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರರ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದ್ದು ಅವನ ತಂದೆ ಅಲೆಕ್ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನೂ ಶಾಲಾಮಾಸ್ತರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಚಿಂತನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಂದೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಗಾಢವಾದದ್ದೆಂದು ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಕೃತಿ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಗೀತ ಇವಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಲೆಕ್ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ವಿಚಾರವಾದದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇತ್ತು. ಅವನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತರ್ಕಬದ್ಧ ತೆಗೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದ ವನೆಂದೂ, ಅವನ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸತ್ಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ತ್ತೆಂದು ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಅದಮ್ಯ ಉತ್ಸಾಹ ಇದ್ದು ಅದು ತನ್ನ ಮೇಲೂ ಹರಿಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ದಿ 'ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೈ' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಒಂಟಿತನದ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಭಯದಲ್ಲೇ ಕಳೆದದ್ದು ಎಂದು ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಗೋರಿ ಬಯಲಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಡ

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ

ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್

ಭರತೇಶ್

ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

ವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮನೆ ಅವನ ವಸ್ತುರೂಪವಾಯಿತು. ಅವನ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಅವನ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗೋರಿಕಲ್ಲುಗಳು ಅವರ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಇವೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು 'ಹೆಡ್‌ಸ್ಪೋನ್ಸ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಿಂದ ಹೂತ ಹೆಣಗಳ ತಲೆಗಳು ಅವರ ಮನೆಯ ಗೋಡೆ ಕಡೆ ಇದ್ದು ದೇಹಗಳ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳು ಅವರ 'ಲಾನ್ಸ್' ಕಡೆ ಚಾಚಿರಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಂದು ಕೊಂಡು ಅವನು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಭಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿಗಳು ಹಲವಂತೆ.

ತಂದೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಲೋಕ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮಗ್ಗುಲಾದರೆ ಬಾಲಕ ವಿಲಿಯಂನಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮೀರಿದ ಈ 'ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿದ' ಲೋಕ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗುಲಾಯಿತು. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ

ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದು ಅವನು ಏಳು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಈ 'ಕತ್ತಲೆ'ಯನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಈಜಿಪ್ಟಿನವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನ ತಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕ್‌ರಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದಿದ್ದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ. ಗ್ರೀಕರನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದರೂ ನಾನು ಅವರವನಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಈಜಿಪ್ಟಿನವನು, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನು ಎಂದು ವಿಲಿಯಂ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ: *I am, in fact, an Ancient Egyptian, with all their unreason, spiritual pragmatism and capacity for ambiguous belief*".

ಅವನ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ಕಾಲೇಜಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್, ಎರಡು ವರ್ಷದ ಓದಿನ ನಂತರ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅರಿತು 'ಆಂಗ್ಲೋ - ಸ್ಯಾಕ್ಸನ್' ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಮುನ್ನಡೆ ಬಿರುಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಹಾದಿ, ನನ್ನ 'ಕತ್ತಲೆಯ ಲೋಕ'ದ ಮೂಲಕ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಲೆಗಳೆ ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್. "ನಮ್ಮ ಮಾನವೀಯತೆ ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ತೀರ್ಪುಗಳ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬೆಲೆಕಟ್ಟುವಿಕೆಯ; ಇದು ಸರಿ, ಅದು ತಪ್ಪು; ಇದು ಸುಂದರ, ಅದು ಕುರೂಪ; ಇದು ನ್ಯಾಯ, ಅದು ಅನ್ಯಾಯ; ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ."

ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರನಾದ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅವನು ನೌಕಾದಳವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು 'ಕಮಾಂಡರ್' ಆಗಿದ್ದ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. "ನಾನು ತರುಣನಿದ್ದಾಗ, ಯುದ್ಧದ ಮೊದಲು, ಮಾನವನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಾಲಿಕೆ ವಿಚಾರಗಳಿದ್ದವು.

ಆದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳು ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು, ಬೇರೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು." ಎನ್ನುವ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಇರುವ ಅಪಾರ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮುಂದೆ ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಭವ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ.

ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ತನ್ನ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ. ಬೇರೆ ಹುಡುಗರು ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಗಳನ್ನೂ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅವನು ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಓದುತ್ತಿದ್ದು ಆರ್.ಎಲ್. ಸ್ಟೀವನ್‌ಸನ್. ಬ್ಯಾಲಂಟೈನ್ ಅವರಂತಹ ಸಾಹಸ ಕತೆಗಾರರನ್ನು, ಇವರು ಹಾಗೂ ಅವನು ನಂತರ ಓದಿನ ಎಡ್ಗರ್ ಆಲನ್ ಪೊ, ಎಚ್.ಜಿ. ವೆಲ್ಸ್, ಜೂಲ್ಸ್ ವರ್ನ್ ಇವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಭಾವ ಅವನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಳು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ 'ದಿ ಬ್ಯಾಟಲ್ ಆಫ್ ಮಾಲ್ಡನ್' ಎಂಬ 'ಆಂಗ್ಲೋ ಸ್ಯಾಕ್ಸನ್' ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಗ್ರೀಕ್ ಕೃತಿಗಳು—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೋಮರ್ ಹಾಗೂ ಯುರಿಪಿಡಿಸರ ಕೃತಿಗಳು, ಅವನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಂಯಮ ಶೀಲತೆ (Stoicism).

ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳೆಲ್ಲಾ 1950ರ ನಂತರ ಬರೆದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವನ ಒಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನೇ ಅಲ್ಲಿನ ಕವನಗಳನ್ನು 'ಸಪ್ನೆ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಪದ್ಯ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್. ಅವನಿಗೆ ಪದ್ಯ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕತೆ ಬರೆಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

'ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೈಸ್' ಅವನಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾದಂಬರಿ. ಎಚ್.ಜಿ. ವೆಲ್ಸ್‌ನ ಒಂದು ಕತೆಯಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದು ಬರೆದ:

ಅವನ ಎರಡನೆಯ ಕಾದಂಬರಿ, 'ದಿ ಇನ್ವೆರಿಟರ್ಸ್'. ನಿಯೆಂಡರ್ಥಲ್ (Neander thal) ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳ ಕತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಗ್ಧ ತೆ ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನ ಪುರಾತನರು ಮುಗ್ಧ ನಿಯೆಂಡರ್ಥಲ್‌ರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಬರೆದ 'ಫ್ರೀ ಫಾಲ್' ಅವನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ನಮ್ಮ ಯುಗದ ದುರಂತವಿರುವುದು ಮುಗ್ಧ ತೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬರೆದ ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಕಾಮೂವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. 'ದಿ ಸ್ಪೈರ್' ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. 'ದೇವರ ಆದೇಶ' ವೆಂದು ತನ್ನ ಚರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಲು ಹೊರಟ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಅವನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾಗಲೂ ಯಾವುದೆಂದು ಅರಿತ ಮೇಲೆ ಸಾವಿಗೀಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ 'ರೈಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ಯಾಸೇಜ್' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ 19ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿರುವವರ ಕತೆ. ಅವರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಹಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಒಬ್ಬ ನಿಷ್ಪಾಪಿ ಪಾದ್ರಿಯ ಅತ್ಯುಪಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಜೋಸೆಫ್ ಕಾನ್ರಾಡ್‌ನ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ.

‘ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಸ್ಪೈರ್ಸ್’

ಅಣು ಬಾಂಬ್ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆರರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಶಾಲಾ ಬಾಲಕರು ಶಾಂತಸಾಗರದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಿರ್ವಾಸಿತ ನಡುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಹೋದ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ರಾಲ್ಫ್ ಮತ್ತು ಪಿಗ್ಗಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗರು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶಂಖ ಒಂದನ್ನು ಊದಿ ಅವರು ಬೇರೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಲ್ಫ್ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗುವಂತಹ ಹುಡುಗ. ಪಿಗ್ಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ತೀರ ದಪ್ಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಗೇಲಿ ಹಾಗೂ ಅಸಹನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚರ್ಚೆ ಸಮೂಹ ಗಾಯಕರ ತಂಡವಿದೆ. ಅವರ ನಾಯಕ ಜ್ಯಾಕ್. ಒಂದು ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ಓಡಾಡುವ ಅವನು ಒರಟು ಸ್ವಭಾವದವನು. ಸಿಮನ್ ಎಂಬುವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗ. ಬೇರೆಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಇವರಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯರು.

ಹುಡುಗರು ಸಭೆ ಸೇರಿ ರಾಲ್ಫ್‌ನನ್ನು ತಮ್ಮ 'ಚೀಫ್' ಆಗಿ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯಾಕನಿಗೆ ತಾನೇ ಚೀಫ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಇದ್ದರೂ, ಬೇರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ರಾಲ್ಫ್‌ನೇ ಇಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಲ್ಫ್‌ನು ತಾನು ವಿಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹುಡುಗರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತೀರ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಲ್ಫ್ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉರಿಸುವುದು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಡಗಿನವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದೆಂದು. ಪಿಗ್ಗಿ ಯ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಮೂಹ ಗಾಯಕರ ತಂಡದವರನ್ನು ಅದು ನಂದಿಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ್ಣು ಮರಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಊಟದ ತೊಂದರೆಯೇನು ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿನೀರಿನ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಈಜುವುದರಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರತೀರದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಮರ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ದಿನವೆರಡು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಲ್ಫ್ ಮತ್ತು ಸಿಮನ್ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜ್ಯಾಕ್‌ನ ಅಸಕ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ ಕಡೆ. ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಕೆಲವು ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಆಸೆ. ರಾಲ್ಫ್ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು

ವುಡು ಹಾಗು ಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿ ನಂದಿ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಯಾಕ್ ಹಾಗು ಅವನ ತಂಡದವರು ಮೈಗೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ರಾಲ್ಫ್‌ನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಡಗು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರ್ವತದ ತುದಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಇಲ್ಲ. ಜ್ಯಾಕ್ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸೌದೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಗರನ್ನು ತನ್ನ ಜೋಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ಜ್ಯಾಕ್‌ನ ಮೊದಲ ಯಶಸ್ವೀ ಬೇಟೆ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅಂದು ಅವನು ರಾಲ್ಫ್‌ನ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನ ತಂಡದವರು ಬೆಂಕಿ ಉರಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಒಳಗೆ ಅಪಮಾನ ಸಿಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ರಾತ್ರಿ ಯಾದರೆ ಸಾಕು, ಭಯ. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಈಗ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿ ಅಳತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾಕಾರದ 'ದುಷ್ಟ ಪಶು'ವೊಂದನ್ನು ಕಂಡೆನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಕತೆಯೆಂದು ರಾಲ್ಫ್ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಅವರು ನರಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದೇ ರಾತ್ರಿ, ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ವಿಮಾನದಿಂದ ವೈಮಾನಿಕನೊಬ್ಬನು ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ಮೂಲಕ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ತೀರ ಗಾಯಗೊಂಡ ಅವನಿಗೆ ನಡೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಕು ಮೂಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಆ ಅಸ್ಪಷ್ಟ

ಆಕೃತಿ ಕಂಡು, ಹೆದರಿ ಓಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದುಷ್ಟ ಪಶುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ಅಷ್ಟೊಂದು ನಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದೇ ಆ 'ದುಷ್ಟ ಪಶು'ವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೇರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಾಗೆಂದೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಲ್ಫ್, ಜ್ಯಾಕ್ ಮತ್ತು ರಾಜರ್ ಅರೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಜಾಗ ತಲುಪುವದೂ ರೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಯದಿಂದ ಅವರೂ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ರಾಲ್ಫ್ ಈಗ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲೇ ಉರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಜ್ಯಾಕ್‌ನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಹಾಗು ಅವನ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಈಗ ಮೈಗೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಈ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಭಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ರಾಲ್ಫ್ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಸದೆ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಕೇಳುವವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ 'ರಕ್ಷಣೆ'ಯ ಅರ್ಥವೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಹಂದಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು 'ದುಷ್ಟ ಪಶು'ವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡ ಸಿಮನ್ ಆ 'ದುಷ್ಟ ಪಶು' ನಿಜಕ್ಕೂ ಯಾವುದೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪರ್ವತವನ್ನು ಏರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವೈಮಾನಿಕನ ದೇಹ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅವರು ಹೆದರಿದ್ದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರು ಕೊಂಡ ಹಂದಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ತಿಂದು ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. 'ದುಷ್ಟ ಪಶು'ವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಭಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೂಗುತ್ತ ಬಂದ ಸಿಮನ್‌ನನ್ನೇ ಕುಣಿತದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆರಿಯದೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅವನೇ 'ದುಷ್ಟ ಪಶು'ವೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಈಗ ರಾಲ್ಫ್, ಪಿಗ್ಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಮ್-ಎರಿಕ್ ಎಂಬ ಅವಳಿಜವಳಿಗಳಷ್ಟೇ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಜ್ಯಾಕ್ ಹಾಗೂ ಅವನ ಗುಂಪಿನವರು ಪರ್ವತದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ಕೋಟೆಯಾಗಿದ್ದ 'ಕ್ಯಾಸಲ್ ರಾಕ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಜ್ಯಾಕನೇ ಈಗ 'ಚೀಫ್.' ಹುಡುಗರನ್ನು ಭಯವೇ ಆಳುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ 'ದುಷ್ಟ ಪಶು' ವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜ್ಯಾಕನ ಕ್ರೌರ್ಯ. ಅವನ ಮಾತು ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಹುಡುಗ ಒಬ್ಬನನ್ನು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಂಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ನಂತರ ಬಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರದ ಅನುಯಾಯಿ ಎಂದರೆ ರೋಜರ್. ಅವನಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಸುಖ. ಆದರೂ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಜ್ಯಾಕನ ಜೊತೆ ಇರಬೇಕೆಂದೇ ಆಸೆ. ಬೇಟೆಯಾಡಬಹುದು, ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬಹುದು, 'ದುಷ್ಟ ಪಶು' ವಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಭಯ ದೂರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರಕ್ಷಣೆಯೆಂದರೇನೆಂದು ಎಂದೂ ಮರೆತ ಅವರಿಗೆ ಈಗ ರಾಲ್ಫ್‌ನ ಸಂಗ ಬೇಡ.

ಹುಡುಗರು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉರಿಸಲು ಪಿಗ್ಗಿಯ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ 'ಕ್ಯಾಸಲ್ ರಾಕ್' ನಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಂದಿ ಬೇಯಿಸಲು ಬೆಂಕಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಜ್ಯಾಕ್ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಿಗ್ಗಿಯ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಕದ್ದು ತರುತ್ತಾನೆ. ಪಿಗ್ಗಿಗೆ ಕನ್ನಡಕವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು, ರಾಲ್ಫ್ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಮ್-ಎರಿಕ್ ಅದನ್ನು ಹಿಂದೆ ತರಲು ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೂ ಜ್ಯಾಕನ ಗುಂಪಿನವರಿಗೂ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಡುವೆ ರೋಜರ್ ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದಾಗ ಅದು ಪಿಗ್ಗಿಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ರಾಲ್ಫ್ ಹಿಡಿ ಹೋದರೆ ಸ್ಯಾಮ್-ಎರಿಕ್‌ರನ್ನು ಜ್ಯಾಕನ ಗುಂಪಿನವರು ಹಿಡಿದು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮರು ದಿವಸ ರಾಲ್ಫ್‌ನ ಬೇಟೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಯಾಕ್, ರೋಜರ್‌ನಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಎರಡೂ

ಕಡೆ ಜೊತೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಲ್ಫ್‌ನನ್ನು ಕೊಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಲೆಬುರುಡೆಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಿಗಿಸಿ "ದುಷ್ಟ ಪಶು"ವಿಗೆ ನೀಡಲೆಂದು. ಆದರೆ ರಾಲ್ಫ್ ಚುರುಕು ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಸುಲಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರು ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ "ರಿಂಗ್" ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಲ್ಫ್ ಆ "ರಿಂಗ್" ಮುರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಯಾಕ್ ಮರಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಸುತ್ತಾನೆ. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ರಾಲ್ಫ್ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಹಿಡಿ ಬಂದು ಆಯಾಸದಿಂದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ನೌಕಾದಳದ ಆಫೀಸರನೊಬ್ಬನು. ಮರಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಸಿದ ಬೆಂಕಿ ಕಂಡು ಅವನು ವಿಚಾರಿಸಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಂದರೆ ಕಾಣುವುದು ಭಯ ಭೀತಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮೈಗಲ್ಲು ಬಣ್ಣ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಹುಡುಗರ ಗುಂಪು. "ಆಟವೇ?" ಎಂದು ತನ್ನ ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆ ಹಡಗಿನವನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತಿರುವರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, "ಹೌದು, ಇಬ್ಬರು" ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹಡಗಿನವನು ತಿರಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂದರ್ಭದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ "ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್" ಕೊಡಬಾರದೆ ಎನ್ನುವ ಅವನು ತನ್ನಂತ ವಯಸ್ಕರು ನಡೆಸಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗರು ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೆ ಅವರು ವಿಮಾನಗಳು, ಹಡಗುಗಳು, ಅಣುಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜೇನು ಮಧುವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾನವ ಕೆಡುಕನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಗೋಲ್ಡಿಂಗ್, ಈ ಸ್ವಭಾವ ಮಾನವನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಾಗೃತ

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಉಳ್ಳ ಮಾನವನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿರಲಾರ. ಅವನು ಕೆಡುಕಿನ ಬೀಜವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಭಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಕೆಡುಕು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಅರಿಯದ ಮಾನವ ಕೆಡುಕನ್ನು ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಪಿಶಾಚಿ, ಸೈತಾನ್, 'ದುಷ್ಟಪಶು' ಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಚಾರ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲೇ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಿಮನ್‌ನ ಮೂಲಕ, ಬೆಂರೆ ಹುಡುಗರು 'ದುಷ್ಟಪಶು'ವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿರುವ ಹಾಗೆ ಇವನಿಗೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಆಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ಇವನು ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಅವರ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂತು ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಕೂತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಯಾಕ್ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು 'ದುಷ್ಟಪಶು'ವಿಗೆ ಆರ್ಪಣೆ ನೀಡುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಕೋಲ ಮೇಲೆ ತೂಗುತ್ತಿರುವ ಹಂದಿಯ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೋರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಚಾರಗಳು ಅದರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಅವನನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತದೆ: ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದ್ದೇನೆ, ಹತ್ತಿರ, ಬಹಳ ಹತ್ತಿರ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೀವಿರುವುದು ಹೀಗೆ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಮಾನವನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸಿಮನ್

ಆ ಹಂದಿಯ ಮೋರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ನೋಟಗಳು ಮುತ್ತಿರುವ ಆ ಮೋರೆ 'ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೈಸ್' ಸರಿ. ('ಲಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಲೈಸ್' ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿಯ ಹೆಸರು - 'ಬಾಲ್ವೆಪಾವ್' ಎಂಬ ಹೀಬ್ರೂ ಪದದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾಷಾಂತರ.)

'ಸಿಮನ್' ಇದನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿರುವುದು ಯಾವ 'ದುಷ್ಟಪಶು'ವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದಾಗಲೇ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ - ಅವನನ್ನೇ 'ದುಷ್ಟಪಶು' ಮಾಡಿ, ಸಿಮನ್ ಸಂದೇಶವಿದು - ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹೆದರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ, 'ದುಷ್ಟಪಶು' ಇದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದೆ.

ಆದರೆ ಸಿಮನ್‌ನ ಸಂದೇಶ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನೊಳಗಿನ ಕೆಡುಕನ್ನು ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು, ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವ. ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಭಯದಿಂದ ಅವನು ಕ್ರೂರಿ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸಿಮನ್‌ನ ಒಳ್ಳೆಯತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಅವನ 'ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ'ಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಮಾನವನು ಕೆಡುಕು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲೆಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬಹುದು, (ಸಿಮನ್‌ನನ್ನು ಗೋಲ್ಡ್ವಿಂಟ್ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ಸಂತ'; ಕ್ರೈಸ್ತ ಪ್ರತಿಮೆ, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಮನ್‌ನದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂದೇಶವೆಂದು ನಮಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.)

ಇಹದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಲು ಆಗದ ಪರವನು

ಬಯಕೆಯು ಕರೆವುದೆ ಕೈಚಾಚಿ ?

ಬಾಳನು ಶೋಧಿಸಿ ಶುಚಿಯನು ಬೆಳೆದರೆ

ಇಹವೇ ಅರಳದೆ ಪರವಾಗಿ ?

—ವಿ. ಸೀ.

ಕಂಡಿರುವಿರಾ ?

ಕೈಕಟ್ಟಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ
ಅರ್ಥವಾಗದ್ದನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ
ನಿಂತಕಡೆ ನಿಂತಿರುವ ಇರುವೆಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡಿರುವಿರಾ ?

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವತನಕ ತಿಂದು
ಒಡೆಯನ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮೂಲೆಗೊದ್ದು
ಆರಾಮಾಗಿ ಮಲಗಿ ಮಲಕುಡಾಕುತ್ತಿರುವ ಎತ್ತನೊಂದನ್ನು ಕಂಡಿರುವಿರಾ ?

ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುವುದು ಬಿಟ್ಟು
ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಪಿಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಮೂಟೆಗಟ್ಟಿ
ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಸಂಯಮದ ಮಂಗಳೋಂದನ್ನು ಕಂಡಿರುವಿರಾ ?

ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಗದ್ದೆ ಬದುವಲ್ಲೇ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ
ಗಾಳಿಗೋಪುರ ಕಟ್ಟುವ ರೈತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡಿರುವಿರಾ ?

ಆ ಇರುವೆ ಆ ಎತ್ತು ಆ ಮಂಗ ಆ ರೈತ
ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೊಂದು ದಾರಿದೀಪ
ಬೆವರು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಟೆಹೊಡೆದರೆ
ನಾಡು - ನುಡಿಯ ಬದುಕು ಬಂಗಾರವಾಗುವುದೆ ?

ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ ಹೆಚ್. ವಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

“ ಎಲ್ಲವೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ”

ಐರಿನ್ ನೆಲೆಂಟನ್ ಲಸ್ಕಾದೊ
ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ.

ಇಬ್ಬರು ಕೈದಿಗಳು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನೆಲವನ್ನು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡು, 'ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ನೆಲ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಮಣ್ಣು' ಎಂದು ಮರುಗಿದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ತಾರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು, 'ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿದೆ! ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ!' ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದೇ; ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ.

'ನಾವು ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮಾಡುವುದೇನು?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಾವು ಅನೇಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಿರದೆ, ನಾವು ಕೇವಲ ಉಂಡು ತಿಂದು ಹಾಯಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಅಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯುವಜನರು ಪದೇ ಪದೇ ಬೇಸರ

ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. "I am bored; Life is boring;" ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ರಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಾನೂ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿರುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಿರುದ್ಯೋಗವಲ್ಲವೇ?.... ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವಿಷಯಗಳು ಹಲವಾರು ಇದ್ದರೆ, ಬೇಸರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕಡಿಮೆ.

ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥವನ್ನೀಯುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ದೈವಿಕ ಇಚ್ಛೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವಾದ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೊಂದು ನಿದರ್ಶನ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಆದಿಕಾಂಡ (Genesis) 2 : 17 : "ಯೆಹೋವ ದೇವರು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು (ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು) ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏದೆನ್ ತೋಟವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು."

ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮನುಷ್ಯನು ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಆತನು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿ ನಡೆದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಂಡನು.

ಆದಿಕಾಂಡ (Genesis) 3 : 17 : "ತಿನ್ನ ಬಾರದೆಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮರದ ಫಲವನ್ನು ನೀನು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೂತುಕೇಳಿ ತಿಂದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಭೂಮಿಗೆ ಶಾಪ ಬಂತು. ನಿನ್ನ ಜೀವನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ಭೂಮಿಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿ

ಯನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳೂ, ಕಳೆಗಳೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುವು. ಹೊಲದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆ. ನೀನು ತಿರುಗಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸೇರುವ ತನಕ ಬೆವರ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಂದವನು; ನೀನು ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.”

ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ; ಆದರೂ ಮೂನವನು ದುಡಿಯದೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ದುಡಿಮೆ, ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ, ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ನಮಗೆ ಬಾಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನೂ, ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ, ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನೂ ನೀಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ದೇವರಿಗೆ ನಾವು ಸದಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ದುಡಿಮೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ಬೇಧ ಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜ ದುಡಿಮೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಭಜನೆ ಮುಖ್ಯವೇ?..... ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವೇ ಅಥವಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವೇ?..... ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲವೇ?..... ಮೂನವನು ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ; ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ವೃತ್ತಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿವೆ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ ಪಂತಿಕೆ ಬೇಕು. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು, ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆ

ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳು ಪೂರೈಸುವುದರಿಂದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಆರಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೂನವನು ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದುಡಿದು, ಯಾರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ನೌಕರರು ತಮ್ಮ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ ನೋಡಿ. ಯಾರು ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊರತು ಅವನು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗದೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೀಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನವು ಕುರಿತು, ಅವರ ಕಸಬುಗಳ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪಟ್ಟಣದ ಜೀವನ ಹಳ್ಳಿಗನಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಿಯು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭವ; ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಅನುಭವ. ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರ ‘ತುರಾಯಿ’ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿರುವ “ಎಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಾಪಕ. ಆತನು ತಾನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ತನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾ ಇತರರನ್ನು ದೂಷಿಸುವವನು. ಆತನು ಒಂದು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ

ನೊಡನೆ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂಬಿಗರಾರು ದೋಣಿಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಂಬಿಗನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಂಭದಿಂದ ಮೂತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅಂಬಿಗನು, “ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ;” ಎಂಬ ಮೂತುಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಂಬಿಗನ ಈ ಮೂತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂಬಿಗನೂ, ಆತನ ಮಗನೂ, ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಒದ್ದಾಡಿದರೂ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊಳೆಯು ರಭಸದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದರಿಂದ ಅವನು ದೋಣಿಯನ್ನು ದಡದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ತಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂಬಿಗನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಬಿಗನು ಆತನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ “ಏನು ಓದಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕ್ತಾರೋ ಈ ಜನ; ಈ ಹಳ್ಳಿ ಮುಕ್ಕಂಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಈ ದಿಲ್ಲಿ ಮನುಸರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮೂತುಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ತನ್ನ ಅನುಭವ ಮಿತವಾದುದು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ತಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯ ತಳದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿದ ತಗಡು ಕಿತ್ತು ದೋಣಿ ದೋಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿ ಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಂಬಿಗನ ಮಗನು ಆ ನೀರನ್ನು ಹೊರ

ಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು ಎಷ್ಟು ಹೆಣಗಾಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ದೋಣಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಈಜಿ ಕೊಂಡು ದಡವನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಈಜು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಓದು ತಿಳಿಯದ ಅಂಬಿಗನ ಅರೆಪಾಲು ಜೀವ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಈಜು ತಿಳಿಯದೆ ಆತನ ಪೂರ್ತಿ ಜೀವಾನೂ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಸರಿ, ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಂಬಿಗನೂ, ಆತನ ಮಗನೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ “ಎಲ್ಲವೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಏನೂ ಓದು ತಿಳಿಯದ ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಸಬಿನ ಬಗೆಗೆ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿರುವ ಹೂವಾಡಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರೊಳಗೆ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹಾಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಥನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿರುವ “ಪುಸ್ತಕ ಪಿಶಾಚಿ” ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯೂ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನ. ನಾವು ಬರೇ ಓದಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಓದಿನೊಡನೆ ಅನುಭವವೂ ಬೇಕು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಾವು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಓದಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಬಾನಿನಗಲಕೆ ನೆಲಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ

ನಡೆ ನೋಟಕೆರಚಿರುವ ಕಸ್ತೂರಿನಾಡು ;

ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಹೊನ್ನು, ನುಡಿಯ ದಾಂಗುಡಿ ಹಾಡು

ಆಡಿತಳದ ಅರಿಮೆಟ್ಟು, ಗಂಡು ಮೆಟ್ಟು-

ವೀರ ಸಿರಿ ಕಲೆಬೀಡು ಎನ್ನ ತಾಯ್ನಾಡು,

—ವಿ. ಸೀ.

ಮ ರೆ ಯ ಲಾ ಗ ದ

ವಿ. ಸೀ.

ಶ್ರೀಧರ ಎಚ್. ಎನ್.

ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ವಿ.ಸೀ. ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1897ರಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೂದಿಗೆರೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ತಮ್ಮ ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಪರಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದರು. ನಂತರ 1917ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅತ್ಯುನ್ನತ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಸ್ಮಾರಕ ಬಂಗಾರ ಪದಕ ದೊರೆಯಿತು,

1928ರಿಂದ 1942 ರವರೆಗೆ ವಿ. ಸೀ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. 1950ರಿಂದ 1953ರವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. 1953ರಲ್ಲಿ ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶವಾಣಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ 'ಪ್ರೌಢ್ಯಸತ್'

ಆಗಿಯೂ, ಹೊನ್ನಾವರದ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿಯೂ ದುಡಿದರು. ಹಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಉಡುಪಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯವರೆಗೆ ವಿ. ಸೀ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ಸರಳತೆ, ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಸಂಯಮ, ಶಿಸ್ತು, ಭಾವುಕತೆ, ರಸಿಕತೆ, ಆದ್ರ್ವಹೃದಯ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶಬ್ದಗಳ ಒಟ್ಟು ಅರ್ಥ ವಿ. ಸೀ. ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಕ್ಕರೆ ಬಿಳುಪಿನ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆ, ಮುಚ್ಚು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಉಲ್ಲನ್ ಕೋಟು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗಂಜಿ ಇಳಿಸಿ ಸುತ್ತಿದ, ಗರಿಗರಿಯಾದ ಜರತಾರಿಯಿಲ್ಲದ ರುಮಾಲು, ಕೈಯಲ್ಲೋ, ಕಂಕುಳಲ್ಲೋ ರಾರಾಜಿಸುವ ಭತ್ತಿ, ಇವು ವಿ. ಸೀ. ಯವರ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಚೆಲುವಿನ ಆರಾಧಕರಾಗಿದ್ದ ವಿ. ಸೀ. ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡವರು. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ನೃತ್ಯ, ಚಿತ್ರಕಲೆ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವರು. ಸ್ವಂತದ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಹೇಳದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನುಂಗಿಕೊಂಡು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡವರು.

ವಿ. ಸೀ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಸಾಧಾರಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಪಾಠವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನವೋದಯ ಕಾಲದ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿ. ಸೀ. ಅವರಿಗೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು. ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ ಅವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಕಡೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. 'ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ', 'ಸಾಹಿತ್ಯ : ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸಮಾರ್ಗ', ಕವಿ-ಕಾವ್ಯ-ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ.

ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿ. ಸೀ. ಅವರ ವಿಮರ್ಶಾ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

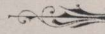
ನವೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ ಅವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ವಿ. ಸೀ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ವಿ. ಸೀ. ಅವರ ಮನೆತುಂಬಿಸುವ ಹಾಡು ಮತ್ತು ಶಬರಿ ಕವನಗಳನ್ನು ಕೇಳದವರಾರು ? ಕೆಲವರ ಪಾಲಿಗೆ ಇವು ಜಾನ ಪದ ಗೀತೆಗಳು. ದ್ರಾಕ್ಷಿ - ದಾಳಿಂಬೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಪಾಡು, ಹಗಲು - ಇರುಳು, ಅವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು.

ನಾಟಕಕಾರರಾಗಿಯೂ ವಿ. ಸೀ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರು ಬರೆದ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳು ಆಗ್ರಹ, ಸೊಹ್ರಾಬ್ - ರುಸ್ತುಂ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿಖರ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ವಿ. ಸೀ.ಯವರು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ

ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳೆಂದರೆ ಬರ್ನಾಡ್ ಷಾನ ಪಿಗ್‌ಮ್ಯಾಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಮೇಜರ್ ಬಾರ್ಬರ.

ಈಚೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೂ ವಿ. ಸೀ. ಯವರ ಕೊಡುಗೆ ಯುಂಟು. ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಬೆಳ ದಿಂಗಳು ಮತ್ತು ಸೀಕರಣೆ ಎಂಬ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ಪಂಪಾಯಾತ್ರೆ ಕೂಡಾ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕ ವಾಯಿತು.

ವಿ. ಸೀ. ಯವರು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗೆಗೂ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ, 'ಹಣಪ್ರಪಂಚ' ವನ್ನು 1937 ರಲ್ಲೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಣದ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವಂಥದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅದೂ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಹು ಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿ. ಸೀ. ಯವರಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯೇ ಧನ್ಯಳು.

ಪೋಪರಿವರ ಪದವಿಗಳಿಗಿನ್ನಾರು ಬಂದಪರೊ
ಕೋಪಿಗಳೊ ಕರುಣೆಗಳೊ ತಿಳಿಪಿ ಕೋವಿದರೊ
ಆರನರಸುತೆ ಹೋಗಿ ಹವಿಸನೀಯಲು ಬೇಕೊ
ಆವ ಶೀಲವನವರು ಜಗದಿ ಬಿತ್ತುವರೊ !

x x x x x

ಇಲ್ಲದಿರೆ ಬೇರಾವ ದೇವರೇ ಬಾರರೊ
ಇಲ್ಲದೊಂದಕೆ ಹೆಸರನಿತ್ತು ಕರೆಯುವವೊ
ಇಲ್ಲದಿರೆ ಮಾನವನ ಸುಗುಣವೇ ದೈವವೊ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹರಿಯದಿಹ ಸಂಶಯವೆ ಕೊನೆಯೊ

-ವಿ. ಸೀ.

ನೆ ಳೆ ತ

ನೂರಾರು ಕಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ ಅಗೋ ಅವಳಲ್ಲಿ
ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮೈ ಮರೆತಿಹಳು
ಯೌವನದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿಹಳು

ಈ ನಂದನಕೆ ನನ್ನದು ದಿನನಿತ್ಯ ಲಾಳಿ
ಕವಿಯಲ್ಲ ನಾನೇನೂ ಆದರೂ ನಾನು ಯುವಕ
ಅವಳದೇ ಸೆಳೆತ, ಅವಳಿಗಿನ್ನಾರು ಸಾಟಿ ?

ಓ, ಎದ್ದು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು ಹೊರಗೆ
ತಿರುವಿನಲಿ ತಿರುಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ
ಕಳೆದು ಹೋದಳು ನಗರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ

ಛೇ ! ಅವಳೇಕೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ?
ಪಾಪ ! ಅವಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗ
ಸಂಜೆ ಕವಿದು, ಕತ್ತಲಾಯಿತು ಬದುಕು

ವಿಲಿಯಂ ಪ್ರಕಾಶ್ ಡಿಸೋಜ

ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.

ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರ

ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ

ಕೀರ್ತಿಶೇಖರ್

ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

ಅರ್ಥದ ಬೆಡಗುಗಳೊಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ :

ಚಳಿಗಾಲ ಬಂದಾಗ 'ಎಷ್ಟು ಚಳಿ' ಎಂದರು
ಬಂತಲ್ಲ ಬೇಸಿಗೆ 'ಕೆಟ್ಟ ಬಿಸಿಲೆ'ಂದರು

ಕೆ.ಎಸ್.ನ.ರವರು ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ ಶಿಲ್ಪ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಗಡಿಯಾರದಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ', 'ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ' ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಡುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಅನಂತತೆಗಳು ಧ್ವನಿತವಾಗುವುದನ್ನು, ಇದಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಜೀವನ, ವರಸದಾಂಪತ್ಯ, ಬಡತನ ಹೀಗೆ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳತ್ತ ತೆರದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

'ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವವನ ಪಾಡಿನ ಚಿತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೆಲೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಚಿತ್ರಣದ ಧ್ವನಿಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಕವನದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಳಗಿನ ಈ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಮೂರ್ಛಕವಾಗಿವೆ:

ನಗೆ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ದಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾರದು : ಏಳು
ಹೊಸಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಮೊದಲು, ಸಂಜೆಗೆ ಬಂದು

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನು ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಈ ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಸೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹಳೆಯದನ್ನು ಎಸೆಯುವ ಮೊದಲು ಹೊಸತನ್ನು ತನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ಯಜಮಾನನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಈ ರೀತಿಯ ನಗೆಯು ಮಾತು ಒಂದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಷ್ಟು, ಒಬ್ಬ ಹಗೆಯು ಸಹ ಕೊಲ್ಲಲಾರದು. ಆದರೂ ಅವನು ಸಮಾಧಾನ ತಾಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

'ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ' ಎಂಬ ಈ ಕವನದ ಹೆಸರೇ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೊರ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟವು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಒಳ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಲೋಕದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

'ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ' ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ ಅಡುಮಾತಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರ ಕವನಗಳು ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಅಂದರೆ, ಗದ್ಯದ ಲಯದ ವೈವಿಧ್ಯ, ಕಥನಗುಣ, ಆಲೋಚನೆಯ ಗಟ್ಟಿತನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ :

ಗಡವಿಲ್ಲ, ದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಮೇಣಬತ್ತಿ ಹೊಗೆಯಿಲ್ಲ
ಅಪ್ರಕೃತ ಸಂಸಕ್ರತದವಾಂತರ ಧಗೆಯಿಲ್ಲ--
ಇವರ ಜೀವನದ ಕವಿತೆ

ಭಾಷೆಯ ಸಹಜತೆ ಸರಳತೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕಡೆಯ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರು ಭಾಷೆಯನ್ನು

ಹೊಕ್ಕ ಮನೆ ಎಲ್ಲ ಹೊಸಮನೆಯಿಂದೇ ಕರೆಯೋಣ
ಹಳೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊಸ ತೋರಣವ ಕಟ್ಟೋಣ

ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರವರ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸತನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣ ದಿಂದಲೇ ನಾವು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ವರ್ಷವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಕಳೆದು ಹೋದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿದಂತಹ ಜೀವನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಪದ್ಯದ ಯಜಮಾನನೂ ಸಹ ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನಿಸುವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಒಂದು ಘಟ್ಟದಿಂದಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಆದರವಿರದ, ಕದವಿರದ, ಹೆಸರಿರದ ಇನ್ನೊಂದು
ಮನೆಗೆ
ಹೊಸತು ಹಳೆಯದು ಎಲ್ಲ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ
ಅಲ್ಲಿ ತಡೆಯುವವರಿಲ್ಲ
ಒಳಗೆ ಕರೆಯುವವರಿಲ್ಲ
.....

ಈ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆ.ಎಸ್.ನ.ರವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನಿಗೂಢತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜೀವನ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬದುಕಿಗೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕವನವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

‘ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ’ ಎಂಬ ಕವನ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಚರಿತನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಬರೆದ ಬಹುಪಾಲು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವಿಷಯ

ವೇ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಚರ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಈ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪ್ರತಿಮೆ, ಕವನದಿಂದ ಕವನಕ್ಕೆ, ಸಂಕಲನದಿಂದ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅವರ ಕವನವಾದ ‘ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ಯಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾದ ‘ನವ ಪಲ್ಲವ’ದವರೆಗೂ ಕಾಣಬಹುದು.

‘ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ’ ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರವರು ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅವರು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬದುಕಿನ ನಿಗೂಢತೆಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ’ ಎಂಬ ಕವನದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದು :- 1] ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ 2] ಸಾವಿನ ನಿಗೂಢತೆ 3] ಬದುಕಿನ ಪರದಾಟ

ಈ ಕವನವನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ದಿನನಿತ್ಯದ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಜೀವನದ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖಗಳತ್ತ ಮಾತ್ರ ಹರಿದಿದ್ದ ಕವಿದೃಷ್ಟಿ ಇಂಥ ಜೀವನದ ನಿಗೂಢತೆಯತ್ತ ಹೊರಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ‘ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು’ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಬನ್ನಂಜೆಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಕವನದ ಐದನೆಯ ಭಾಗವು ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

[ಈ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಬತೆಯು ವಾಗ ‘ಚಂದನ’ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.]

ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಡಾ|| ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

‘ವಿಜ್ಞಾನ ಸ್ಪಿಯ’

1935. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಯಲ್ ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು, ಅಂದಿನ ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಗೆಂದು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯ. ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ ಆರ್ಥರ್ ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್‌ಗೆ ಆಗ್ರಸ್ಥಾನ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಹೊರ ಚೆಲ್ಲುವ ಅಗಾಧ ವಿಕಿರಣಕ್ಕೆ, ಅವುಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಲ ಜನಕದ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಕ್ರಿಯೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇಂಧನವೆಲ್ಲ ತೀರಿದ ಘೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಬಹುದು ? ಇಂಧನವೆಲ್ಲ ಫುಗಿದಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕುಸಿದು, ಕುಗ್ಗಿ, ತಣ್ಣಗಾಗಿ ‘ಶ್ವೇತ ಕುಬ್ಜ’ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಗತಿಯೂ ಇಷ್ಟೆ. ಇದು ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್‌ನ ವಾದ.

ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದು, ಕೇಂಬ್ರಿಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, 25 ವರ್ಷದ ತರುಣ ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಹೊಸ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅವರು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದರು. ಆ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಲಿದ್ದ, ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಸೂತ್ರ ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೆ ಎಂದೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ನಂಬಿದ್ದರು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಇಂಧನ ಉರಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ‘ಶ್ವೇತ ಕುಬ್ಜ’ಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರದ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಗಿಂತ 1. 44 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯರಾಶಿ ಹೊಂದಿರದ ತಾರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ‘ಶ್ವೇತಕುಬ್ಜ’ದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯರಾಶಿ ಹೊಂದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದಾಗಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ. ಸರ್ ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್, ಈ ವಾದವನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಗಳೆದರು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಇಂಧನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ‘ಶ್ವೇತಕುಬ್ಜ’ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಕೃತಿ ಬೇರೊಂದು ಹೊಸ ನಿಯಮವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದರು.

ನಿರಾಶರಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಎಡಿಂಗ್‌ಟನ್ ಅವರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಅಮೆರಿಕಾದ ಪಿಕಾಗೊ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಾಳಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು.

ಸಂಶೋಧನೆಗೆಂದು ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅರಿಸಿ ಕೊಂಡ ವಿಷಯಗಳು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರೆ, ಅದನ್ನು ಕೂಲಂ ಕುಷವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಅವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಜ್ಯಾಮಿತಿ ಆಕೃತಿ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅಯಸ್ಕಾಂತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿದ್ರವಗಳ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ತಿರುಗುವ ವಸ್ತುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಬರಹಗಳು ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ್ನಣೆಗಳಿಸಿವೆ.

ರಾಮನ್ ಪರಿಣಾಮದಂತೆ, ಇಂದು, ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ್ ಮಿತಿ ನಕ್ಷತ್ರವಿಕಾಸ ವಾದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಯಣರೇಖೆ. ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರದ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಗಿಂತ 1.44 ರಷ್ಟು ಮಿತಿಯೊಳಗಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಶ್ವೇತ ಕುಬ್ಜಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯಬಲ್ಲವೆಂಬ ಅವರ ವಾದ ಇಂದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಈ ವಾದವನ್ನು ಅಂದೇ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಪಲ್ಸಾರ್, ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ನಕ್ಷತ್ರ, ಕೊನೆಗೆ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಬಳಿಸಬಲ್ಲ ಗುರುತ್ವಾ ಕರ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿರುವ 'ಕೃಷ್ಣಬಿಲ' ಸ್ಥಿತಿಗಳ ತಿಳಿವು ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಳೆದು, ಮದ್ರಾಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಈಗ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪ್ರಜೆ ಯಾಗಿರುವ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ತಮ್ಮ 74ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಲುಮೆ. ಒಮ್ಮೆ ಹೃದಯಾಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ, ತೆರೆದ ಹೃದಯದ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಈ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಆಸಕ್ತಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ 'ಕೃಷ್ಣಬಿಲ' ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗೆಗೆ

ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ಸಂಶೋಧನೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಪ್ರವಾಸ ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸಗಳು. ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಿತಿ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುವ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. ಗೆಳೆಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ 'ಚಂದ್ರ'. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿನ ಅವರ ಒಲವಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವವರು ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಲಲಿತಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.

1983ರ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ವಿಜೇತರಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ಗೆ ಜೀವಮಾನವಲ್ಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದದ್ದು ಅಂತಹ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡಿದೆ. ಅವರನ್ನುತ್ತಾರೆ : "ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮುರುಟಿ ಹೋದಂತಿದೆ. ಸಮಯ ವನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಂದೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಪ್ರವಾಸ ಮುಂತಾದ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಕಮರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಈ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬೇರೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲ ಭರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ."

ಇತರ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನಲೋಕವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು. ಇವರು ಭಾರತೀಯ ಸಂಜಾತರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅಭಿಮಾನ. ಇವರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ.

ಮಾ ನ ವ ನ ಪಾ ಡು

ಎಂದಿಲ್ಲದಾ ಬಯಕೆ
ಬಂದಿತೆನ್ನಯ ಮನಕೆ
ನಾನೊಂದು ಹಾಡು ಬರೆಯಬಾರದೇಕೆ ?

ಮನದ ಬಯಕೆಯ ಮುಚ್ಚಿ
ಓದುವೆನು ನೂರು ಗ್ರಂಥಗಳ ಬಿಚ್ಚಿ
ಆದರೆ ಏನೂ ಅರಿಯದೆ ಕುಳಿತೆ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿ !

ನೆನಪಾಯಿತೆನಗೊಂದು ಹಾಡು
ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ರಾಗತಾಳಗಳ ಕೋಡು
ಗ್ರಂಥಗಳ ಓದಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆ ಮಾನವನ ಪಾಡು ?

ಕೆಂಚರೆಡ್ಡಿ ಪಿ.ಎಸ್
ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರ ವಿಭಾಗ

ಬಹವೇ ಅರಳದೆ

ಪರವಾಗಿ ?

ವರದಿ :

ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷವೂ ಡಾ|| ಅ.ನ.ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಡಾ|| ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪ್ರಚಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಡಾ|| ಅ.ನ.ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಐವತ್ತಮೂರು ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರಕಾರಿ ಬಾಲಕರ ಕಾಲೇಜು, ಮಂಡ್ಯ) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ (ಅಧಿಕಾರಿ, ಕೇಂದ್ರ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು) ತೀರ್ಪುಗಾರ ರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಡಾ|| ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇನ್ನೂರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕವನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಈ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದವರೆಂದರೆ ಡಾ|| ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ (ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರಕಾರಿ ಗೃಹ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ನೆರವಾದ

ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು. ದಿವಂಗತ ಕಾ.ಸು. ರಾಮಚಂದ್ರನ 'ಕೃಷ್ಣ ಸಂದೇಶ' ಕವನ ಸಂಕಲನ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕವಿಗಳ 'ಮಿಣಿ ಮಿಣಿ ಬೆಳಕು' ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಡಾ|| ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು 31 ಜನವರಿ 1984 ರಂದು ನೀಡಿದರು. ಡಾ|| ಪು.ತಿ.ನ. ಅವರ ಸುಂದರ ವರ್ಣಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. 'ಕೃಷ್ಣ ಸಂದೇಶ'ದ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಕಾ.ಸು. ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮನೆಯವರು ಭರಿಸಿದರು. ಡಾ|| ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಸುಮಾರು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರಿಗೆ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದರು. 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥ ದಾನ ಮಾಡಲು ಕಾಲೇಜಿನ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎನ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ, ಸಂಘ ಅನೇಕರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

29 ಫೆಬ್ರವರಿ 1984 ರಂದು ಡಾ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಯ ಎರಡನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಡಾ|| ಬಸವರಾಜ ಕಲ್ಲುಡಿಯವರು ನೀಡಿದರು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು 'ಕಾವ್ಯ ಮಂಡಲ'ದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಸವನಗುಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಉಪನ್ಯಾಸದ ವಿಷಯ-ಬೇಂದ್ರೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ : ಅತಿಷ್ಠಾಪಕ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ

ಮುಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕು|| ಶುಭಾ ಗೌತಮ್ ಅವರು ಬೇಂದ್ರೆ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ದರು ಮತ್ತು 'ಅಭಿನಯ ತರಂಗ'ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎರಡು ಕವನಗಳ ದೃಶ್ಯರೂಪಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಸಭೆಯ ಮೆರುಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಂಘ ಕೃತಜ್ಞ ವಾಗಿದೆ.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಬಿ.ಕಾಂ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳ ಗಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಹಿಂದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರ ದಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಗಚಂದ್ರ-ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಡಾ|| ವಿಜಯಾದಿಪ್ಪೆ

ಗಮಕ ಶಾರದೆ

-ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥ

ಕಾವ್ಯಾರ್ಥ ಚಿಂತನ

-ಡಾ|| ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಅಮೃತ ಮತ್ತು ಗರುಡ

-ಡಾ|| ಡಿ.ಆರ್. ನಾಗರಾಜ್

ನಂಜುಂಡಾಯಣ

-ಅಶ್ವತ್ಥ

ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ

-ಬೇಂದ್ರೆ ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥ

ನಾಡೋಜ ಪಂಪ

-ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ

ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯಗಳು

-ಡಾ|| ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರಭಟ್ಟ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದ ನಿಘಂಟು

-ತ.ಸು. ಶಾಮರಾಯ

ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳು

(ಸಂ 1 ಮತ್ತು 2)

-ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದ

ಈ ವರ್ಷ ಡಾ|| ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶ್ (ಪಿ.ಯು.ಸಿ.) ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಧುಕರ್ (ಪದವಿ) ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಡೆದರು. ಬಿ.ಕಾಂ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಕುವೆಂಪು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಿಸ್ಟರ್ ಫರಿನ್ ವಲೆಂಟಿನ್ ಲಸ್ತಾದೊ ಪಡೆ ದರು.

ಈ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ ಧೀಮಂತರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಡಾ|| ವಿ.ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ (ವಿ.ಸೀ.) ಡಾ|| ಎಂ. ಶಿವರಾಂ (ರಾ.ಶಿ.) ತ.ರಾ.ಸು. (ತಳುಕಿನ ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ಸುಬ್ಬರಾವ್) ಮುಖ್ಯರು. ತರುಣರು ಕನ್ನಡ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಾಡು-ನುಡಿ ಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಗಲಿದ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಿಗೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಗೌರವ.

ಕರ್ಮಲ್ ರಾಕೇಶ್‌ಶರ್ಮ ಗಗನಯಾನ ಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ, ರೋಮಾಂಚಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಗಗನದ ಕಡೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆ ಹರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವುದು ಅದೇ ಅಜ್ಞಾನ ಕರ್ನಾಟಕ. ಅಲ್ಲಿ ಶುಭವನ್ನು, ಸಂಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಎಂದು ? ಇದೇ ಪರವಾಗಿ ಅರಳುವುದು ಎಂದು ?

'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ'ದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯ-ಸಲಹೆ-ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ರಾಜ್ಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯ 'ಸಗಟು ಖರೀದಿ'ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಕುಂಠಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಒಂದೆ ರಡು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಕೈಗೊಡಲು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

MALAYALAM SECTION

EDITOR : ABRAHAM JOSE M.A.

പന്ത്രണ്ടാം സ്ഥലം

കവിത

ഇതു പീഡനകാലം

മഹാ പീഡനകാലം

സ്വയം പീഡനത്തിന്റെ അഗ്നിക്ഷേത്രങ്ങളിലൂടെ

ജീവിതം കൊക്കിക്കരച്ചു നീങ്ങുന്നു.

ഈ മഹാ പീഡനയുടെ ശരശയ്യയിൽ

ഞാനെന്റെ ആത്മാവിനെ ഒരുക്കി കിടക്കുന്നു.

ആത്മമുറിവുകളുടെ രക്തം

അക്കൽഭാമയിലേക്കൊരു നദിയായൊഴുകുന്നു.

ദൈവമേ !

പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഇടിമിന്നലുകൾവീണ്

ഏദയം ഉരുകിയൊലിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രാണസങ്കടങ്ങളുടെ ഉപശാന്തിതേടി

ദീനരാത്രങ്ങളുടെ ഭാരണ വ്യഥകളോടെ

പാപനാശിനിയിൽ മുങ്ങിത്താഴുന്നു.

ആത്മാവിന്റെ വെള്ള പ്രാവുകളൊക്കെയും

'നന്മ'യുടെ കന്തമനകളേറ്റം

പോര തുപ്പിത്തകൻ വീഴുന്നു.

എന്റെ ശവമഞ്ചം ഒരിടിമുഴക്കംപോലെ

മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു.

ദർശന ദുഃഖത്തിന്റെ തളിർത്ത ഞരമ്പുകളിൽ

സ്നേഹത്തിന്റെ വേദം വെത്തിറങ്ങുന്നു

ജന്മാന്തരങ്ങളുടെ ഋണിസ്ഥലികളിൽ ചവിട്ടി

നിന്ദം

മാനത്തേക്കു കണ്ണും നട്ട്

തണൽതേടി നിലവിളിക്കുക.

ഞാൻ കേൾക്കുന്നു

ഞാൻ കാണുന്നു

ഞാൻ അറിയുന്നു

ഞാൻ കണ്ടെത്തി

സത്യം !

എനിക്ക് അല്പം വിഷം തരൂ !

മാതൃക അഗസ്റ്റ്നിൻ കെ.

അന്ത്യവസ്ഥ ബി.എ.

അനുപ്!

എന്റെ

അനുപ്!

ഷാജി ഐസക്

ഒന്നാം വർഷം ബി.എ.

പ്രഭാതത്തിലെ കുളിരുകൊണ്ടു പട്ടണം പുതച്ചുറങ്ങവെ, പെൺകുട്ടി ഞെട്ടിയുണൻ! കിതച്ചു; വിയർത്തു: എണ്ണീറന് ഫാണി ടാൻ പോലുമാകാത്തവണ്ണം തളൻ. എന്തേ! വലുതായിവരുന്ന തന്റെ കഴുത്തിലെ മുഴയിൽ സ്പർശിച്ചു. അതു തീച്ചയായും മുമ്പ് കണ്ടതിലും വലുതായിരിക്കുന്നതായി അവൾക്ക് തന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടു. താൻ കണ്ട ഭീകര സ്വപ്നം ഒരു കരിന്തേളായി ഉള്ളൂ. കത്തി തുള്ളുന്നതറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നേരിയ തേങ്ങലോടെ സുമം! കണ്ണു മിഴിച്ചുകിടന്നു. രാവിലെ വിളറി വെളുത്തു വാടിയ നെയ്യാമ്പൽപൂപോലെ കിടക്കുന്ന അരുമകളെ കണ്ട് മനമിടിഞ്ഞു കാരുണ്യമനുഷിച്ചു പോലു കിട്ടിയ വിവരം സുമത്തിന്റെ അമ്മയെ ഞെട്ടിച്ചു.

സംഭ്രാന്തമായി മനമെങ്കിലും അവർ മകളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്തേ! ആ മുഴ നിങ്ങൾ കരുതുന്ന മുഴയല്ല 'ഈ മുഴ ക്യാൻസർ തന്നെയാണു്. ഭ്രാന്തമായിപ്പോയുടെ മാലതി മരിച്ചതു് അമ്മ മറന്നുപോയോ?' പെൺകുട്ടി തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. താമസിയാതെ സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ആശുപത്രിയിലേക്കു് കാർ പാഞ്ഞു. മുഴക്കുള്ളിലെ 'സ്പെസിമെൻ' ഒപ്പുറേറുചെയ്തു പുറത്തെടുത്തുവോഴും, അതു് 'ടെസ്റ്റിഗിനായി' വെല്ലുക്കയത്തുവോഴും, ഡോക്ടറുടെ മുഖത്തു് നിഴലിച്ചുനിന്ന പരിഭ്രമത്തെ മനസ്സിൽ അയവിറക്കി സുമം മന്ത്രിച്ചു. 'എന്റെ നാളുകൾ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'അനുപിനെ' കേറിച്ചുള്ള ഓമൻ അപ്പോഴാ മിഴികളിൽ ജലം നിറയുകയായി. തന്നെ 'സ്വണ്ണകിളി' എന്നു് വിളിക്കുന്ന, കിലുക്കാം പെട്ടി' എന്നു് താൻ കളിയാക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട അനുപ്. 'എന്റെ അനുപ് എന്നെ മറന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ സുമം ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്യാൻസർ രോഗിയാണു്' എന്നു് ഇക്ഷണം അവന്റെ പക്കൽ പറഞ്ഞത്തി പറയണമെന്നു് അവൾക്കു് തോന്നി. സുമം വിശപ്പമറന്നു; ദാഹം മറന്നു; സ്ഥലകാലസമയങ്ങൾ പോലും! അവളിൽ ഒരു മുർഖൻ ഫണം വിടർത്തി ചീറ്റി നിന്നു. മരണമെന്ന മുർഖൻ. അവളുടെ കൂട്ടുകാരികൾ വന്നു് കണ്ണിണകൾ ചുവപ്പിച്ചു് മൂക്കുചീറ്റി കച്ചീഫിൽ തുടച്ചു അവളെ സഹതാപാർദ്രമായി നോക്കിയിട്ടു് കടന്നു പോയി.

ഒടുവിൽ അന്തപും വന്നു. പക്ഷെ അവളെ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു പകരം അവൻ മേശമേലിരുന്നു ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകൾ മറിച്ചു; ജനലരികിൽനിന്നും അകലെ പച്ച പുത്ച്ചുണ്ടുന്ന കുന്നുകളുടെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചു; വരികയും പോകയും ചെയ്യുന്ന ആൾക്കാരെ വീക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് “പോട്ടേ” എന്നു വിഷാദത്തോടെ ഉരുവിട്ട് യാത്രയായി.

അന്തപ് തന്റെ കിടക്കയ്ക്കരികിലിരുന്ന് തന്റെ കരങ്ങൾ തലോടി തന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കുമെന്ന് കരുതിയ പെൺകുട്ടിക്കു നിരാശ തോന്നി. സാരമില്ല! ഒരു പക്ഷെ അന്തപിന്റെ ദുഃഖം കൊണ്ടായിരിക്കാം! സുമം വിശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ ‘സ്വപ്നക്കിളി’ക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നത് പാവം. അന്തപിനെങ്ങനെ സഹിക്കാൻ കഴിയും?.

ഇതാ! വെല്ലുഴിയിൽ നിന്നും റിസൽററ് വന്നു. “ക്യാൻസറല്ല” എല്ലാവരും

ആശ്വാസത്തിന്റെ നിശ്വാസമുതിർത്തു. പിറേന്ന് അതിരാവിലെ കളിച്ചൊരുങ്ങുമ്പോൾ കണ്ണാടിയിൽ നേക്കി പിറുപിറുത്തു. “ഓ! ഞാനെത്രമാത്രം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു.” സാരമില്ല ഒന്നരണ്ടു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം നീ പഴയതുപോലെ സുന്ദരിയാകും. മനസ്സ് അവളുടെ രക്ഷയ്ക്കെത്തി. കോളേജിൽ കൂട്ടുകാരുടെ ആനന്ദത്തിമിപ്പിനിടയിലും അവളുടെ നയനങ്ങൾ അന്തപിനെത്തേടി അലയുകയായിരുന്നു. ഇൻറർവെൽ സങ്കുലിതത്വം പതിവായി അവർ സന്ധിക്കാറുള്ള കാരാടിവൃക്ഷച്ചവട്ടിലെത്തിയ അവരും ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയി. അന്തപിന്റെ കസ്യതി മുറുന്ന നോട്ടത്തെ നേരിടാനാവാതെ മണ്ണിൽ നഖചിത്രങ്ങൾ കോറിക്കൊണ്ട് ഒരു പെൺകുട്ടി! അവളുടെ കവിളിൽ ലജ്ജയുടെ ചുവപ്പ്!.. ഓ! അന്തപ്! എന്റെ ‘കിലുക്കംപെട്ടി’ ടെസ്റ്റിന്റെ റിസൽററ് വന്നത് തെറ്റായിരിക്കണേ എന്ന് മൗനമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, ഉരുകുന്ന കരളോടെ സുമം തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

തേങ്ങലുകൾ

പ്രിയജൽപനങ്ങൾ തൻ ഭാഗ്യവും പേറിയാ-
നലഞ്ഞു, കരഞ്ഞു കരളുറിയൂരി :
കരയോടടുക്കും തിരമ്മലജാലപോ-
ലെൻ കലങ്ങും കൺകളിൽ ബാഷ്പം നിറയുന്നു.

തിരകൾക്കുമപ്പുറം കടലും വാനവും തമ്മി-
ലുമവെച്ചറങ്ങുന്നു-കുലങ്ങിച്ചിരക്കുന്നു,
പകലാകരിമ്പടം വാരിപ്പുതയ്ക്കുമ്പോ-
ളലയാഴിയിൽ മുങ്ങി സൂര്യൻ
കളിക്കുമ്പോൾ.

ആ കരിമ്പാറത്തുഞ്ചത്തു നിന്നുണ്ടാ-
നുള്ളിയിട്ടീയാഴി തന്നിൽ ലയിക്കാനായ്,
തടഞ്ഞാ സുഖനിദ്രപോലും മണ്ണിൽ ;
കഥയോർത്തിടാതി ' 'കടലമ്മ ഭക്തരും.. ' '

അവർതന്നെ കണ്ടൊരൻ പ്രിയയെ,
ഹതഭാഗ്യയാം സ്വർഗനിധിയെ ;
അലമാലയാലി 'തുറമേലടിഞ്ഞൊരൻ,
പാരിലെ സൗന്ദര്യധാമം.

ഒന്നിച്ചു പാർക്കാനീ ലോകം തടഞ്ഞു പിന്നൊ-
ന്നിച്ചുപോകാൻ വിധിയും തടഞ്ഞാഹാ !
ഈ സാഗര ഗീതമെൻ കാതിൽ ധ്വനിക്കുന്ന-
തേകാകിനീ നിന്റെ തേങ്ങിക്കരച്ചിലോ ?

ഈ കടുംകെട്ടുകളൊന്നഴിച്ചേക്ക ഏൻ-
പ്രേയസിതൻ കരം മാടി വിളിക്കുന്നു ;
ജീവനിൽ ലേശവുമായ്യില്ലാഞ്ഞല്ല
ആശ നിരാശയായ് മാറ്റിയതീ ലോകം !!

-ക്ലീറസ്, വിദ്യാഭവൻ
II P.U.C.

മനുഷ്യ വിമോചനം സാഹിത്യത്തിൽ

ജോസഫ് ആച്ചാണ്ടി
III B.A.

പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ പൂത്തേഴത്തു് രാമമേനോൻ സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്. “ആരാലും വർണ്ണിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല സാഹിത്യം. അതു് ബ്രഹ്മമാണ്. പ്രപഞ്ചമാണ്; ബ്രഹ്മാ ണ്യവുമാണ്. അതു് മനുഷ്യനെ വിട്ടതും ദൈവത്തെക്കവിഞ്ഞതുമാണ്.”

സാഹിത്യനിരൂപകനായ ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണമാർ സാഹിത്യത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമെന്തെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. “ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അവസ്തുപ്രേരകമായി വർത്തിക്കുന്ന ശക്തി വിശേഷത്തെ വികസിപ്പിക്കുവാനും ആ വ്യാപാരങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായനിയന്ത്രണം നൽകുവാനുള്ളക്ഷിപ്രമാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം.”

ഇങ്ങനെ സാഹിത്യം എന്നതു് ഏതൊന്നെന്നും, അതിന്റെ പരമലക്ഷ്യം എന്തെന്നും വിവരിക്കുന്ന അനേകം നിവ്ചനങ്ങൾ നമുക്കു് കാണുവാൻ സാധിക്കും. മനുഷ്യവിമോചനമാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം എന്ന് പറയുന്നതിൽ ആർക്കും വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പല സാഹിത്യകൃതികളും മലയാളനാടിന്റെ സാമൂഹ്യമായ ഉന്നതിയേയും, ഉയർച്ചയേയും മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു് രൂപം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ചന്ദ്രമേനോന്റെ ‘ഇന്ദുലേഖ’, തങ്കപ്പന്റെ ‘രണ്ടിടങ്ങഴി’, കാളിദാസന്റെ നാടകങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയ്ക്കു് ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്.

ആംഗലേയ സാഹിത്യത്തിലേക്കു് കടന്നുചെന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വിമോചനത്തിനു വേണ്ടി അതാതു് കാലത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളായ സാഹിത്യകൃതികളെ നമുക്കു് ധാരാളം കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഈ കൃതികൾ മനുഷ്യവിമോചനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു പക്ഷെ പല മേഖലകളിൽ കൂടിയായിരിക്കും. അതായതു് രാഷ്ട്രീയമായ വിമോചനം, സാമ്പത്തികമായ വിമോചനം, മതപരമായ വിമോചനം. പ്രസിദ്ധ ആംഗലേയ സാഹിത്യകാരനായ ജോർജ് ഓർൽ അന്നത്തെ നിലവിലിരുന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതികളെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി അവയുടെ പുഴുക്കുത്തുകകളെന്തെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് രൂപംകൊടുത്ത രണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട സാഹിത്യ കൃതികളാണ് പ്രസിദ്ധ നോവ

ലകളായ 1984, Animal farm എന്നിവ. റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യവാസനയും, വരാനിരിക്കുന്ന സാമുദായിക അരക്ഷിതാവസ്ഥകളേയും മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഓവൽ തന്റെ സാഹിത്യരചനകൾക്ക് രൂപവും ഭാവവും നൽകിയത്. Aldous Huxley യുടെ 'ബ്രേവ് ന്യൂവേൾഡ്', William Golding-ന്റെ 'ലോഡ് ഓഫ് ദ പെപ്പയ്സ്', Swift-ന്റെ 'ഗുള്ളിവേഴ്സ് ട്രാവൽസ്', എന്നീ നോവലുകളെല്ലാംതന്നെ ഒരു പരമ ലക്ഷ്യത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് രചിച്ചതായിരിക്കണം.

ഇന്നത്തെ സമൂഹം ഒരു നീറിപ്പകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഗ്നിപർവ്വതംപോലെയാണെന്ന് പറയുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നില്ല. ചങ്ങമ്പുഴ തന്റെ കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ കവിതയിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

“ഇല്ലൊരു സമാധാനമിങ്ങങ്ങും
വെറുവെറും
പൊള്ളലാടങ്ങാത്ത ദാഹമാണയ്യോ
ചുറ്റും..”

ഇതു വഷ്ങ്ങയ്ക്കുമുമ്പ് ചങ്ങമ്പുഴ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്നും അടർത്തിയെടുത്ത വരികളായിരാക്കാം. എന്നിരുന്നാലും ഈ വരികൾ ഏറ്റുപാടുവാൻ മാത്രം ജീവിക്കുന്ന നിരവധിപേക്ക് ജന്മം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നാടാണു് ഭാരതം.

ചിഞ്ഞുനാറുന്ന ചീല വ്യവസ്ഥിതികളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റേയും, അനാചിരത്തിന്റേയും, ചപ്പുവളകൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി, രഷ്ട്രീയവും, മതപരവുമായ ഒരഴിഞ്ഞാട്ടത്തിന്റെ കൂമ്പാരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നുവേണം പറയാൻ. ഇതിനുള്ളിൽ കഴിയുന്ന മനുഷ്യൻ

പുകക്കുഴലിൽ പുകയുമായി മല്ലിടുന്ന ഒരേലിക്ക് തുല്യമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അല്പംപോലും അതിശയോക്തി ഉണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. എങ്ങോട്ടു് പോകണമെന്നോ എവിടേയ്ക്കു തിരിയണമെന്നോ ഒരേത്തുംപിടിയുമില്ല. അവനചുറ്റും അന്ധകാരമാണു്. അവന്റെ ഇരിപ്പടത്തിനുപോലും തീവയ്ക്കു പ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാശം എപ്പോഴും സംഭവിക്കാം എന്ന നിലയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ മനുഷ്യൻ രൂപം കൊടുക്കുന്ന സാഹിത്യകൃതികൾക്ക് അവൻ വസിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെതന്നെ ഒരേകദേശരൂപവും ഭാവവും കാണാം. അതു നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ദാഹവും ശാന്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരക്കും പാച്ചിലുമാണു്. ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾക്കു് ജന്മം നൽകാൻ കരുത്തുറ്റ കരങ്ങളാണു് സാഹിത്യത്തിനുള്ളതു്.

സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സാഹിത്യം ഒരഭിഭാഷ്യഘടകമാണെന്നു് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ സാഹിത്യധർമ്മത്തിൽ ഇന്നു് നാം കാണുന്നത് നിറയെ കാടുചെടികളാണു്.

നാം ചെറുപ്പം മുതൽ കേൾക്കാറുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണു് ലോകത്തെ നയിക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കും സാഹര്യകാരനാണെന്നു്. ഇതിനൊരുദാഹരണമാണല്ലോ റഷ്യൻ വിപ്ലവം. എന്നാൽ ലോകത്തെ വിപ്ലവാത്മകമായ ഒന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു് തിരിച്ചുവിടുക എന്നതുമാത്രമല്ല ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ ധർമ്മം. അ ധർമ്മത്തിനെതിരെ അടരാടുക. ധർമ്മഭൂമിയിൽ കാലുകുത്തുംവരെ അക്ഷീണം പരിശ്രമിക്കുക. ആംഗലേയസാഹിത്യകാരനായ ഫ്ലോസ്റ്റിയർ മദ്ധ്യകാലഘട്ട

ത്തിലെ ഒരസാധാരണ വ്യക്തിത്വത്തിന് ഉടമയായിരുന്നു എന്നുവേണം പറയുവാൻ. മഹത്തരങ്ങളായ നാടകങ്ങളിലൂടെ മാനവ ധർമ്മത്തിന് അഥവാ ധാർമികമൂല്യങ്ങൾ കള്ള സ്ഥാനം അദ്ദേഹം എടുത്തുകാട്ടി. 'സ്നേഹമാണവിലസാരമുഴിയിൽ' എന്ന കഥാരസാശാന്റെ ശൈലി ഷ്ലൈസിയുടെ നാടകങ്ങളിൽ ആശയടിസ്ഥാനത്തിലേക്കിലും കാണുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ വികാരങ്ങളെ, മാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാഹത്യകൃതികൾ എത്രയോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉന്നതവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമകളായ പലരും മലയാള സാഹിത്യത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള പുരോഗതി പ്രശംസനീയമാണ്.

താൻ വസിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ തന്റേതായ ചില കടമകളും കർത്തവ്യങ്ങളും ഒരു സാഹിത്യകാരൻ ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഒന്നാണ് താൻ വസിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ ധാർമികവളം. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യകാരനായ പി.ബി. ഷെല്ലി സാഹചര്യങ്ങളെ മറന്നുപോലും സ്വന്തം സമൂഹത്തിലെ പുഴകളെ എടുത്തുകാട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ കാലത്തിന്റെ തനിനിറം കാണാമായിരുന്നു. നാം രചിക്കുന്ന കൃതികൾ രാഷ്ട്രീയവും, മതപരവും, സാമൂഹ്യപരവുമായ വികാരങ്ങളെ മാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കണം.

മേല്പറഞ്ഞ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സാഹത്യകൃതികൾക്കില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ ആധുനികസാഹിത്യകൃതികളെപ്പറ്റി പല വിധത്തിലുള്ള പരാതികളാണ് ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. എവിടെയോ ഒരു തകച്ചയുടെ സൂചനകൾ കാണുന്നുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി

നമ്മുടെ എഴുത്തുകാരിൽ പലരും ബോധവാന്മാരാണ്. എന്നാൽ നിസ്സഹായതയുടെ ചിലകഥകൾ മാത്രമേ അവർക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. സെക്സിന്റെയും പണത്തിന്റെയും നീണ്ടകരങ്ങളാണോ ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗത്തെ നയിക്കുന്നത് എന്ന് നാം സംശയിച്ചുപോകുന്നു. ഇതെല്ലാം 'കാലത്തിനൊത്തകോലം തുള്ളുന്ന' ഒരു പതിവായി നമ്മൾ പരിഗണിച്ചേക്കാം. ഇന്നുവിലനക്ഷ വരുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പലതും സമൂഹത്തെ വളർത്തുകയാണോ തളർത്തുകയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഡിമാൻ കൂടുന്നതനുസരിച്ച് ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഈ പുത്തൻ കൃതികളുടെ എണ്ണം ഇന്നു മാർക്കറ്റിൽ ദിനം പ്രതിപെരുകി വരികയാണ്. 'പലരുമൊന്നിച്ചാൽ കൊടിയ

പാപവും,

നിലകൊള്ളും പുതുനിയമമായ' എന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷത്തിലേക്കാണ് സാഹത്യപരമായി നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പോരായ്മകളെപ്പറ്റി പലരും ബോധവാന്മാരാണ്. എന്നാൽ ആരും അത്രകാര്യമാക്കുന്നില്ല.

സാഹിത്യത്തോടു നീതിപുലർത്തേണ്ട നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തികച്ചും ഒരു ആത്മപരിശോധനയുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. മഴയത്തു മുളച്ചു പൊങ്ങുന്ന 'തകര' പോലെയാകരുത് സാഹിത്യത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ. സമൂഹത്തെ ചിന്താലോകത്തേയ്ക്കുയർത്തുവാൻ, ജീവിതത്തിന്റെ കരുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് പടപൊരുതി വിജയം വരിക്കുവാൻ കഴിവുറതായിരിക്കണം നമ്മുടെ സാഹിത്യകൃതികൾ. അതിനായി നമുക്ക് നിരന്തരം പ്രയത്നിക്കാം.

ചിറകറ്റ പക്ഷി

ഈ ചിറകറ്റ പക്ഷിയെ ഒന്നു നോക്കൂ.
കുഴിഞ്ഞ കൺതടങ്ങളിലെ വേദനയിൽ.
ഇരുണ്ട നിമിഷങ്ങളുടെ തലോടലിൽ.
ഈ നശ്വരതനുകൻ വഴി.
തന്മാരയിലമ്ബ്രാണനായ്,
സംവത്സരങ്ങളേകിയ കറുത്ത.
പാടുകളെയെണ്ണി കാലത്തിൽ
മിന്നുന്ന വായുല്ല കീഴെ
ഒരിക്കൽക്കൂടിയീ പക്ഷി
അപാരതയിലെ അന്തമറ്റുചലനങ്ങളെപ്പോലെ.
നിശബ്ദതയിലിതര വിടർന്നുപോലെ
കുഴിഞ്ഞരാവിന്റെ ഗർഭോത്രമേകിയ.
കുതിരണിയാത്ത മോഹത്തിൻ ദൃഗ്സംക്ഷയീ
പക്ഷി

അശ്വരണതയുടെ തടവായിൽ
മരിച്ചു സ്വപ്നങ്ങളേകിയ
വിഷ്വപാത്രത്തിനുവേണ്ടി കലപിലകൂട്ടുന്ന
ഇന്നിന്റെ ജ്വലനങ്ങളുമായീ പക്ഷി
വേദനയുടെ വിണ്ടുകിറിയ ഗവക്ഷികളിലൊ.
രീടം തേടിയലഞ്ഞ മനസ്സിനൊരു.
മുറക്കിരീടം ചൂടിയ മുഖം കാട്ടിയ
പാതയിലൂടെ യിപക്ഷി
നടന്നു നീങ്ങുന്നു നരകവാതിലുകളൊഴിഞ്ഞു
മാറുന്നരണ്ടു വെളിച്ചത്തിൽ രോധനംപോലെ

ഒരിക്കലെന്നതയുടെ മകടികൊട്ടി
നീതിയുടെ തുലാസ്സിന് തണൽ വിരിച്ചു
കൊടും വേനലിലയിർപെറ്റ-
യീ പക്ഷി പാടി. പ്രാണൻ തല്ലിയലറി
വന്നില്ല വരണ്ട കാറ്റുപോലുമാഗാനം
ശ്രവിക്കാനാ.

താളം തെറ്റിയ കൈകളെയുമവസ്ഥാൻ
ഇനിയല്ല, ഈ വഴിയിലൂടെയാരും വരില്ല
ഈ ചിറകറ്റ പക്ഷിയെ ഒന്നു കാണാൻ.

വില്ലും പി.ജി.

III B.Sc.,

ഇളകി മറിഞ്ഞു വരുന്ന തിരയിൽ ഗയിയുമായി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചുവിന് അസ്തമയ സൂര്യൻ കൂടുതൽ സൗന്ദര്യം പകർന്നതായി തോന്നി. തിരകൾവന്നു തീരങ്ങളെ ആവേശപൂർവ്വം ചുംബിക്കുന്നു. തീരത്തിന്റെ തണുത്ത പ്രതികരണത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് തിര തിരിച്ചുപോകുന്നു. ഒരു ഇടവേളക്കുശേഷം എല്ലാം മറന്ന് അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും ഒന്നുചേരുന്നു. ആവർത്തനത്തിന്റെ വിരസതഇല്ലാതെ ആലിംഗനത്തിൽ മുഴുകുന്നു. പക്ഷെ അയാളുടെ മനസ്സ് അവിടെയെങ്ങുമായിരുന്നില്ല. പ്രകൃതിയുടെ ഈ മന്ഥമകേളി കണ്ട് ചിരിച്ചല്ലസിക്കുന്ന അഞ്ചുവും ഗയിയുമായിരുന്നു അയാളുടെ മനസ്സുമുഴുവൻ. അഞ്ചുവിനെ ആത്മസഖിയായി സ്വീകരിച്ചതിൽ അയാൾക്കിന്ന് സന്തോഷമേയുള്ളൂ. ഗയി, ആ കൊച്ചുകുട്ടിയിന് കുടുംബത്തിന്റെ നാഡീസ്തനമാണ്.

അഞ്ചു !! അയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ലഹരിയായി മാറിയ സാഹചര്യങ്ങൾ അയാളറിയാതെ തന്നെ തിരശ്ശീല മാറി മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തി.

ബി.എസ്.സി കഴിഞ്ഞ് അപ്രതീക്ഷിതമായി എം. എസ്. ഡബ്ലിയുവിന് ഇൻറർവ്യൂകാർഡ് വന്നു. അങ്ങനെ കൽക്കത്തയിലെ ഹന്റാ സ്റ്റേഷനിൽ കാലുകുത്തി. കൽക്കത്ത! ഓ കൽക്കത്ത! ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ വേരത്ത് ഉടക്കുകിടക്കുന്ന കരിഞ്ഞമണ്ണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പോരാടിയ വീരസാഹസികരുടെ ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന നാട്. ആരംഭത്തിലെ അപരിചിതത്വം ഓടിമറഞ്ഞു. മനസ്സിൽ ഒര

മൗനം

വാചാലം

സെബാസ്റ്റ്യൻ ജോസ്. എം.

അന്ത്യവഷം ബി. എസ്.സി.

ലക്ഷ്യം മാത്രം. ഒരു ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ്. തിരയിലും ഫീൽഡ് വർക്കിലും ഒക്കെ മുഴുകിയപ്പോൾ ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ചകൾക്കും, ആഴ്ചകൾ മാസങ്ങൾക്കും ജന്മം നല്കിയതറിഞ്ഞില്ല. പേഴ്സണൽ മാനേജ്മെന്റ് വിഭാഗമെടുത്ത വിദ്യാർത്ഥികളെ ഫീൽഡ് വർക്കിനായി പല ഫാക്ടറികളിലേക്കും ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളായി അയച്ചു.

ബാൻഡിലെ ഡബ്ബിൾ ടയർ ഫാക്ടറിയിലേക്ക് പോയ തന്റെ ഗ്രൂപ്പിൽ അഞ്ചുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചുവെന്ന അഞ്ചുമേയെ താൻ അടുത്തറിയുകയാണ്. ക്ലാസ്സും എന്ന തടവറയിലെ അന്തരീക്ഷം ഈ യുവതിയിൽ മൗനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സത്യത്തിന്റെ പരുപരുത്ത തലങ്ങ

ളിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ ആദർശങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. അഞ്ചുവിനോട് ആ മുഖമായി ഒരു കാര്യം പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. “എന്റെ ആദർശങ്ങൾ ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല, ഇനിയൊട്ടു അംഗീകരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം എനിക്കൊട്ടുമില്ല.” ലാറിൻ അമേരിക്കയുടെ തെരുവുകളിൽ അനീതിയുടെ ഇരുണ്ട രൂപങ്ങളുമായി പടവെട്ടി തളൻ കിടക്കുന്ന മേൽവിലാസമില്ലാത്ത ഒരു യുവതലമുറയെപ്പറ്റി, ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ഉണർവ്വൊഴുതുന്ന കറുത്ത യൗവനത്തെപ്പറ്റി, ഡൽഹിയിലെ രാജവീഥികളിൽ പത്രക്കടലാസ് പുതച്ചുറങ്ങുന്ന ഭാവി പൗരന്മാരെപ്പറ്റി, കൽക്കത്തയിലെ ചവറുകുട്ടയില്ലേ വലിച്ചെറിയപ്പെട്ട അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിനായി കേഴുന്ന കിളിന് മനസ്സുകളെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ആവേശപൂർവ്വം സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ചുണ്ടിൽ വിടൻ മന്ദഹാസം ഒരു പരിഹാസമായി എനിക്കു തോന്നി. മുഖമുടിയണിയാത്ത എന്റെ മുഖം എന്തിനു ഈ സ്രീയുടെ മുന്നിൽ മറച്ചുവെക്കണം. ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീണപ്പോൾ അവളുടെ മൗനം എന്റെ മുന്നിൽ മാത്രം പൊട്ടിച്ചിതറി. ആ ഭേമിലെ ഫീൽഡ് വൺ വേഗത്തിന്. അതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു. കാരണം എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചെളി വാരിയെറിയുവാൻ ഇനി അവൾ വരില്ലല്ലോ?

അന്ന് ലഞ്ച് ബ്രേക്കിനു വായനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നപ്പോൾ “ഹായ്! ഗിൽ”, ആ സ്വരം കേട്ടാണു് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയതു്. ചുണ്ടിൽ ഒരു മന്ദഹാസവുമായി നിൽക്കുന്ന അഞ്ചു.

“ഹോപ്, ഐം നോട്ട് എ ഡിസ് റേർബൻസ് ടൂ?”

സത്യത്തിൽ അവൾ അപ്പോൾ ഒരു ശല്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞു “ഓഫ് കോഴ്സ് നോട്ട്”

“ഗിൽ, ഇഫ് യു ഡോണ്ട് മയിൻറു ക്യാൻ യു ലെൻ മീ യുവർ സോഷ്യൽ വെൽഫെയർ അഡ്മിനസ്ട്രേഷൻ ക്ലാസ്സ് നോട്ട് ‘സ്’?”

“ഓ യേസ്” ശല്യം ഒഴിയട്ടെ എന്നുകരുതി ഫയലിൽ നിന്നും നോട്ട്സ് എടുത്തുകൊടുത്തു. എന്തോ! അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന സന്തോഷം പ്രകടമായി. ഒരു പുഞ്ചിരി.

രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ അല്ലലു മലച്ചിലുമില്ലാതെ കടന്നുപോയി. അഞ്ചു ക്ലാസ്സ് നോട്ടുകൾ തിരികെതന്നു. യുവത്വത്തിന്റെ ചാപല്യം! ആ പേപ്പറുകൾക്കിടയിൽ ഒരു കള്ളനെപ്പോലെ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു തുണ്ടു കടലാസ്. അതിലെ വാചകങ്ങളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചുപോയ എനിക്കു് എന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഗിൽ, താങ്കളുടെ ആദർശങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ കൂടുതലായി ഞാൻ താങ്കളുടെ മനസ്സിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.”

അതു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ..... ഡം.ഡം.....വിമാനത്താവളത്തിന്റെ റൺ വേയിലൂടെ വിമാനങ്ങൾ അതിവേഗം ഉരസിപ്പാഞ്ഞു. മനസ്സ് അവയ്ക്കു് ഒപ്പം കുതിച്ചു. സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശൂന്യമായ ഭൂമണപഥത്തിലൂടെ പതം തെറ്റിപ്പായുന്ന മനസ്സിന്റെ സോളാർ പാമ്പുകളെല്ലാം വിടൻ.

ആളിക്കത്തുന്ന തകൻ മോഹങ്ങളുടെ അഗ്നി കണ്ഡത്തിൽ നിന്നും ഒരു അഗ്നിനക്ഷത്രം കൂടി. “അഞ്ചു ! നിനക്കു തൊറുപറതി. ഒരിക്കലേ ഞാൻ വിഡ്ഢിയാവുകയുള്ളൂ, ഇനിയും എന്ന് ഒരു കളിപ്പാട്ടുമാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല.” എന്റെ ഓർമ്മകൾ വീണ്ടും പിന്നിലേയ്ക്ക് പാഞ്ഞു. ഒരു ബാച്ചിലർ സ്കൂൾ ആയിരുന്നകാലം. ഒരു ഡോൾഫിൻ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ തുള്ളിച്ചാടി നടന്ന ഡാഫിനിയെന്ന പെൺകുട്ടി, ആസ്സോഫിയറായ ദിനങ്ങൾ എന്നേ കടന്നുപോയി. കോളേജുജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടമടുത്തപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇന്നും തന്റെ മനസ്സിനെ നോവിക്കുന്നു. സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ഒത്തു പാഞ്ഞാടുന്ന സ്രീയുടെ മനസ്സ്. വേണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ സ്നേഹിക്കാനും, വേണ്ടെന്നു തോന്നുമ്പോൾ തിരസ്കരിക്കാനും. ഈ സ്നേഹമെന്നു പറയുന്നത് ഒരു മനക്കണക്കാണോ? അക്കരെ നിൽക്കുമ്പോൾ ഇക്കരെ പച്ചകാണുന്ന മനസ്സുകൾ. നട്ടെല്ലുകൾ ഇല്ലാത്ത കറേ സസ്തനജീവികൾ. സ്നേഹമെന്ന വിശുദ്ധ വികാരത്തിനുവേണ്ടി സർവ്വസഹയായി പോരാടുന്ന സ്രീ വസ്ത്രത്തിനു മുന്നിൽ ഡാഫിനി..... നീയൊരു ആക്ഷേപമല്ലായിരുന്നോ?

“അഞ്ചു, നീയെന്റെ ആദർശങ്ങളെ സ്നേഹിക്കൂ. എന്ന് സ്നേഹിക്കാതിരിക്ക, ഇനിയും ഒരു സ്നേഹബന്ധമോ? അതെന്ന് മൺകണ്ടുവിലെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കില്ലേ? വയ്യ....” എന്നിട്ടും അവൾ തുടർന്ന് ഏഴുതികൊണ്ടേയിരുന്നു. കഴുത്തറ അസ്ഥകരത്തിൽ കിടന്ന് സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി സ്വപ്നം കാണുന്ന എനിക്ക് അവളുടെ വാക്കുകൾ ഹൃദയത്തെ കീറിക്കൊണ്ടു കോ

ടാലിയായിരുന്നു. തീയറിയും ഫീൽഡ് വർക്കുമെല്ലാം തീർന്നു....അടുത്തുള്ള പരീക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ജാഗ്രതയോടെ പഠിച്ചു. പഠിച്ചതെല്ലാം പേനതുമ്പിലൂടെ ഉത്തരക്കടലാസിലേയ്ക്ക് പകർന്നു. എല്ലാവർക്കും പരസ്പരം നല്ല ഭാവി ആശംസിച്ചു പിരിയാനുള്ള തിടക്കം. ആത്മവേദനകളുടെ പിതൃഭൂമിയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ഹാറ്റാ സ്റ്റേഷനിൽ കൊറാമാണ്ഡൽ എക്സ്പ്രസ്സ് കാത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ അഞ്ചു അതാ മുന്നിൽ....എന്തോ പറയാൻ കൊതിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ.... പ്രതീക്ഷയോടെ തന്നെ ഉററുനോക്കുന്ന കണ്ണുകൾ. ഫ്ലാറ്റിംഗ് ഫോമിൽ തിരക്കും തിരക്കും ബഹുവും. ട്രെയിൻ പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുള്ള ചുളംവിളി മുഴങ്ങി. പെട്ടെന്നു വിതുമ്പുന്ന അധരങ്ങളോടെ അവൾ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു. “ഗിൽ, ഞാൻ താങ്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഗിൽ ഇപ്പോഴുണ്ടെന്നില്ലെങ്കിൽകൂടി താങ്കളെ നാം എന്റെ മനസ്സിൽ ജീവിക്കും.” ട്രെയിൻ മന്ദം മന്ദം നീങ്ങിതുടങ്ങിയപ്പോൾ വിതുമ്പുന്ന ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചമർത്തി, ശൂന്യതയിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു അവൾ.

കൽക്കത്താ നഗരത്തോടു് വിട പറഞ്ഞിട്ടു് ദിവസങ്ങളായി, ആഴ്ചകളായി, മാസങ്ങളായി. പഠിച്ചതെല്ലാം പ്രായോഗികമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു പിന്നെ. നാട്ടിൻപുറത്തെ ചിന്തിക്കുന്ന കറേയുവാക്കളെ സംഘടിപ്പിച്ചു് ജനകീയ സാംസ്കാരികവേദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു് പോയി. സാമൂഹ്യതിന്മയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ പരസ്യവിചാരണചെയ്തു്, കരുത്തും കർമ്മവീര്യവുമായി സംഘം ചേർന്നു യുവാക്കൾ

ഒരുവനാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. അളി
 ഞ്ഞുനാറിയ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി, ദാരിദ്ര്യം
 വൃതമെടുത്ത് ലക്ഷാധിപധികളാകാൻ കൊ
 തിക്കുന്ന സന്യാസിമാരെപ്പറ്റി, നിയമ
 പാലകരുടെ നിയമലംഘനത്തെപ്പറ്റി,
 ജിണ്ണിപ്പിന്റെ ഗന്ധം വമിക്കുന്ന സമൂഹ
 ഞ്ഞെ വരച്ചുകാട്ടി. വിമോചനത്തിന്റെ പാ
 തയിൽ ഞങ്ങൾ ഉണർന്നിരുന്നു കവിതകൾ
 പാടി. അങ്ങനെ ഗിൽബർട്ട് ഫെർണാ
 ണ്ഡസ് നാട്ടിൻപുറത്തെ സാധാരണക്കര
 ഞ്ഞെ ആവേശമായി, നാടുവാഴികളുടെ ക
 ണ്ണിൽ ഇരുട്ട് പരത്തുന്ന കറുത്ത സൂര്യനാ
 യി, നിയമപാലകരുടെ മുന്നിൽ കുറവാ
 ലിയായി, അവസാനം ഗിൽ ആദർശങ്ങളെ
 ആയുധങ്ങളാക്കി പോരാടുന്ന ഗിൽബർട്ട്
 ഫെർണാണ്ടസ് ആയി മാറി. പോലീ
 സ്, മദ്യവും, ജയിലറയും നിഴൽപോലെ
 എന്നെ പിൻതുടന്നു. ആശയസംഘട്ടനത്തി
 ന്റെ പേരിൽ ജനകീയ സാംസ്കാരികവേദി
 പിളർന്നു. ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തി
 ക്കുന്നവർ ചുരുക്കം. ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും
 എന്റെ യൗവ്വനം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നെ
 ണ്ണിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ആദർശങ്ങളുടെ നി
 ലവിളക്ക് കെടുത്താൻ താൻ സമ്മതിച്ചി
 ല്ല. പോലീസിന്റെ കണ്ണുകളിൽ സൂസം
 ക്ഷുബ്ധിദൂരമായി മാറി, രക്ഷപെടുവാനുള്ള
 സകല പഴുതുകളും അടഞ്ഞു, കാട്ടാനകളും
 മദിച്ചുനടന്ന തിരുനെല്ലിക്കാടിലെ ഇരുണ്ട
 പകലുകളോടു യാത്ര പറയേണ്ടിവന്നു. തി
 രിച്ച് കൽക്കത്തയിലെത്തുമെന്ന് ഒരിക്ക
 ലും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. ഇവിടെ ഗിൽബർട്ട്
 ഫെർണാണ്ടസ് അനാഥനാവുകയാണോ?
 വയറിന്റെ നിലവിളികൾ അസഹനീയ
 മായപ്പോൾ നിലനിലപ്പിന്റെ പാതയ

ന്വേഷിച്ച് ഞാൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. ഒരു
 തൊഴിൽ അതായിരുന്ന ലക്ഷ്യം. ലില
 വായിലെ ഫയിബ്രോ പ്ലാസ്റ്റിക്സ് പി.
 ലിമിറ്റഡ് സിലേയ്ക്ക് ഞാൻ ഇടറിയ
 കാലുകളോടെ കയറിച്ചെന്നു. റിസപ്ഷ
 നിസ്റ്റ് കടാക്ഷിച്ചപ്പോൾ, കക്ഷത്തിലി
 രുന്ന വിയപ്പനാറുന്ന ബിരുദക്കടലാസുകൾ
 നല്ല ഭംഗിയായി വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഗാംഭീ
 ര്യത്തോടുകൂടി എം. ഡിക്കസേരയിൽ ഇരു
 ന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ മുന്നിലേയ്ക്ക് എടുത്തു
 നീട്ടി. തന്റെ ഉപയോഗശൂന്യമായിരുന്ന
 സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ അവൾ കൈയിലെടു
 ത്തു. ഒരു നിമിഷം! ആ കണ്ണുകൾ തന്റെ
 കഴിഞ്ഞകണ്ണുകളിൽ നീണ്ട താടിരോമങ്ങ
 ലിൽ ഉടക്കി നിന്നു.

“ഗിൽബർട്ട് ഫെർണാണ്ടസ്, വാട്ട്
 ഹാപൻ? ട്യൂ? ഡ്യൂ റിമെംബർ മി?”

കരുത്തനും കർമ്മധീരനുമായിരുന്ന ഗിൽ
 അവളുടെ മുന്നിൽ ചിറകുകുറിക്കുന്ന ഒരു പൂ
 വ്വാറിയെപ്പോലെ പതറുകയായിരുന്നു. ക
 ണ്ണിൽ ഇരുട്ടുപടർന്നു, സിരകളിൽ രക്തം കട്ട
 പിടിച്ചു, നാവിൻതുമ്പിൽ വാക്കുകൾ മൗ
 നം കടിച്ചുനിന്നു. പ്രപഞ്ചം എനിക്ക് നി
 ശബ്ദമായി തോന്നി. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ
 മൗനം വാചാലമായി.

ഇന്ന് ഗിൽബർട്ട് ഫെർണാണ്ടസ്
 സ്വന്തമായ ഒരു മേൽവിലാസമുണ്ട്, സുഖ
 ദുഃഖങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ ഗയീയും അഞ്ചലാ
 ഫെർണാണ്ടസുമുണ്ട്, ഇന്ന് ഫയിബ്രോ
 ഫ്ലാസ്റ്റിക്സിന്റെ ഉയച്ചയുടെ സൂത്ര
 ധാരകനായി ഗിൽ.

“ഡാഡീ....ഡാഡീ....”

ഗയീയുടെ ആ കൊഞ്ചിയുള്ള വിളി അയാളെ പിന്നിട്ടകാലഘട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും ഇന്നിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിളിച്ചു. ഗയീയുടെ കൈപിടിച്ചു മണൽപ്പരപ്പിലൂടെ നടന്നു വരുന്ന അഞ്ചു. അസ്സമയ സൂര്യന്റെ ചുവപ്പിൽ അവളുടെ ചുവന്ന തുടുത്തകവിളിൽ

ഒരു ചുംബനമുറപ്പിക്കാനാണ് തോന്നിയത്. ഓടിത്തളന്ന് ഗയീയെയും എടുത്തു അഞ്ചുവിന്റെ തോളിൽ കൈയിട്ട് കാറിന്റെയടുത്തേയ്ക്കു നടന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ മനസ്സിൽ നവ്യമായ ഒരാനന്ദം തുടിക്കൊട്ടുന്നു. കടലലകം ഓടിയകുന്നു, ഓടിയടുത്തു. തിരയും തീരവും ആലിംഗനത്തിൽ മുഴുകുന്നു.

“കലാകാരന്റെ പുസ്തകവും, അദ്ധ്യാപകനും, ഗവേഷണശാലയും എല്ലാം പ്രകൃതിതന്നെ. കല പ്രകൃതിയുടെ നേപ്പകുപ്പ്; മനുഷ്യനിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റെ കൃത്രിമ സൃഷ്ടിയാണ്. വഞ്ചനയ്ക്കുള്ളതല്ല കല”

പ്രൊ. ഇ.കെ. നാരായണൻ പോറ്റി
സാഹിത്യദർശനം.

പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രയോജനം

അറിവിന്റെ കാലത്തു പുസ്തകങ്ങൾ ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കുന്നു. ആലസ്യത്തിന്റെ കാലത്തു ഉറങ്ങുന്നവനു തലയിണയാകുന്നു. സമൃദ്ധിയുടെ കാലത്തു ഉണ്ടാവുന്ന ആനന്ദം പകരുന്നു. ദുർഭിക്ഷ്യത്തിന്റെ കാലത്തു വിശക്കുന്ന മനുഷ്യർ പുസ്തകങ്ങൾക്കുമീതേ കയറി നിന്നു അലമാരിപ്പുറത്തെ അവസാനത്തെ അപ്പക്കുപ്പണത്തിനു കയ്യെത്തിക്കുന്നു.

—സച്ചിദാനന്ദൻ

ഇന്നിന്റെ തേങ്ങലുകൾ

ജീവിതം കാലമാം കരാളഹസ്തങ്ങൾതൻ
നീർച്ചയിൽപ്പെട്ട മുങ്ങി മറയ്ക്കുന്നു,
സ്നേഹം ചിറകുവീഴുന്ന മോഹമാം
കാലയവനികളിൽ ഹാ! നിഷ്കാരം.

സാഹോദരത്വമെന്നുള്ളൊരാ വാക്കിന്റെ
അർത്ഥവും പറ്റാപ്പിയും വ്യർത്ഥമായ് മാറുന്നു.
സ്വാർത്ഥതൻ തേർവാഴ്ച്ച തുടരുന്നു
കലികാല വൈഭവമെന്നേ പറയേണ്ടു.

അവകാശവാദങ്ങൾ കണ്ണുപ്പടങ്ങളിൽ
മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്ന ദീനരോദങ്ങളായ്
ആധിപത്യത്തിനായങ്ങോളമിങ്ങോളം
മാഞ്ഞടിക്കുന്നു കൊടും കാരറ്റു ഹാ! കഷ്ടം.

കുരസ്സുകൾ കത്തുവാക്കുകളടിപിടി
മിന്നിമറയ്ക്കുന്ന ചക്രവാളങ്ങളിൽ
നല്ലൊരു ജീവിതം പടുത്തുയർത്തേണ്ടുന്ന
മന്ത്രിൻ മരിക്കു സംഘട്ടനങ്ങളിൽ.

വിപ്ലവച്ചോര തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്ന
ഭാരതാംബേ നിൻ വിരിമാറിൽ നിശ്ചലം.
മോഹങ്ങളും കഠിനാദ്ധ്വാനവും കൊണ്ടു്
നിമ്നിച്ചൊരീയണക്കെട്ടിതാ പൊട്ടുന്നു.

വിളക്കു മാറിടം ചോര പൊടിയുന്ന
മറയ്ക്കുന്ന ജീവിതം നിത്യതമസ്സതിൽ
രക്തപ്പൂക്കളൊഴുകുന്ന മണ്ണിൻ
വിരിമാറിലൂടിതാ രക്തദാഹാർത്ഥികൾ.

മജ്ഞയും മാംസവുമാർത്തിയോടെ മന്ത്രിൻ
ചീന്തിയെറിയുന്ന തേർവാഴ്ച്ച തുടരാനായ്
ഹാ! വിലപിക്കയല്ലാതെ മറ്റൊരു
മാർഗ്ഗമില്ലായനകാര തലങ്ങളിൽ.

വർഗീസ് പി. എ.

അന്ത്യവർണ്ണം ബി. എ.

അന്തിവെയിൽ കിരണങ്ങൾ

കവിത.

'അന്തിവെയിൽ' നേരമാമെ-
നോമനെ, യോക്തെന്തെൻ
ഹീനമാം 'മുഖങ്ങളെ'-
യീയരുമസന്ധ്യ വേളയിൽ.

ബിന്ദുരാഗവേണിയി-
ലോടിടുന്നതെന്തൊരാ?
വേണനാദ പുരിയാം
നിൻ തിരുമുഖമല്ലയോ.

'കൊച്ചുരാഗ' വേളയിൽ
ചെയ്ത മുഗ്ദ്ധമാം നി-
ന്നിച്ഛികാരങ്ങളല്ലയോ-
ടിവന്നിടുന്നതെന്നിൽ.

വല്ലനേര മറിയായ്ക-
മൂലവന്ന ദോഷമൊ-
ക്കുമില്ല, നിൻപുത്ത
തിലെന്നു വസിപ്പു ഞാൻ.

ഇഷ്ടദേവി, ചാരുതെ!
തന്ന നീയെൻ ജീവിതെ
നഷ്ടമായ തന്ന നി-
ന്നിഷ്ടമായ 'വേദിയി'ൽ.

X X X X X X X X X X X X

ഇവിധം ധ്യാനിച്ച ധ്യാനിച്ച
കണ്ടെത്തിയെൻ വഴിവിളക്കും-
ധന്യതനേരുന്നാ മന്ത്രം
പകലന്തി വേളയിൽ.

നഷ്ടമായതൊന്നുമില്ലി-
ന്നെന്നന്ത്യവേളയിലെ-
ന്നാശ ചൊല്ലുവാനി-
ഷ്ടവേദിയിലെല്ല
വേല ചെയ്ക മർത്യ നീ.

മാതൃക മാണിക്കത്താഴത്ത്

III B.A.

ആത്മനിർവൃതി

പുനിലാവിന്റെ തങ്കക്കുസവണിഞ്ഞ സിന്ധുരസസ്യ
അന്തരാഗശ്രുതിമീട്ടുന്ന അപ്സര കന്യകമാർ
ആകാശഗംഗയിൽ ആലോലമാടുന്ന ശോശനപ്പുഷ്പങ്ങൾ
പാതിരാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിലുണർന്ന്
അരുണിമയാൻ 'നവ്യസനാതന സംഗീതം' കേട്ടുണർന്ന്.
യുദ്ധായാലിലെ തൈരുവീഥികളിൽ,
സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി വന്ന
ആ 'ദിവ്യ സംഗീതം'
മനസ്സിന്റെ തീരങ്ങളിൽ ഓളങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു്,
ഒരു കൊച്ചു തെന്നലായി,
ഇന്നും—
എന്റെ—
വാടിത്തളൻ മോഹങ്ങൾക്കു്
വരണ്ടുണങ്ങിയ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു്
ആത്മനിർവൃതി നൽകിക്കൊണ്ടു്
മാമലകളിലൂടെ,
ചക്രവാളങ്ങളിലൂടെ
കുതിച്ചുയന്നു്—
ഈ വിശ്വമാകെ സുഗന്ധപൂരിതമാക്കുന്നതു്—
കാണുന്ന ഞാൻ.

ആദിനാദമായ അലൗകിക സൗന്ദര്യമെ്
നീ
എന്നിലൂടെ കടന്നു്—
ഈ വിശ്വമാകെ പ്രചോരിയുന്ന
നിന്റെ സാമ്പ്രതിക സംലഭ്യതയുടെ പിന്നിലുള്ള
ചേതോവികാരത്തിന്റെ മുൻപിൽ
എന്റെ ശിരസ്സിനെ ഞാൻ നമിക്കുന്നു.

മാത്യു എം.ജെ.

അന്ത്യവർഷം ബി. എ.

TAMIL SECTION

EDITOR : P. KRISHNASWAMI M.A.

தின்ன வரும்புலி தன்னையுமன் பொடு
போற்றிடுவாய் மனமே:
அன்னை பராசக்தி அவ்வு ருவாயினள்
அவளைக் கும்பிடுவாய் — நன்னெஞ்சே
அவளைக் கும்பிடுவாய்.

—பாரதியார்

*Strike not the tiger threatening thee
But love it, straight and true
The Mother of all hath donned that garb
Salute her there, there too
Love thine enemy, heart of mine, Oh !
Love thine enemy.*

—Bharathi

கட்டுரை :

நாடகக் கலையும், பெங்களுர் நாடக அமைப்புகளும்!

□ ச. தனபால் செம்மியன்

புகழக வகுப்பு - முதலாமாண்டு

மனிதன் தன்னைப் பற்றியும் தன்னைச் சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறான். தான் வாழும் காலப் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தைப் பற்றியும் அரசியல் நிலவரங்கள் பற்றியும் பண்பாட்டுத் துறை பற்றியும் தான் அறிந்ததை, உணர்ந்ததை, அனுபவித்ததை பிறர்க்கு எடுத்துக் கூறும் போது அவனிடம் உள்ள கலைத் தன்மை வெளிப்படுகிறது.

கலைகள் நாகரிகத்தின் அளவு கோல்; சமுதாய சீர்க்கேடுகளைத் தகர்க்கும் வாள் வீச்சு. மனிதன் பேச்சற்ற நிலையில் தான் கண்ட நிகழ்வுகளை விளக்க, தனது விழிகள், உடல் உறுப்புக்களின் அசைவுகள், முகக் குறிப்புகள், ஒலி மற்றும் கைகளைத் தட்டி ஆர்ப்பரித்தல் ஆகிய பல்வேறு மெய்ப்பாடுகளால் தான் கண்ட வியத்தகு செய்திகளை விளக்குவதற்கு முற்பட்டான். இதுவே நடிப்பின் தொடக்க நிலை. இத்தகு நடிப்புக் கலை மனிதன் தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றிப் படிப்படியாக வளர்ந்தது. அது நாட்டியமாகவும், கூத்தாகவும் நிலவி, இறுதியில் நாடகம் என்ற இன்றைய உருவத்தைப் பெற்றது.

இதனடிப்படையில் பெங்களுரில் எத்தகைய நாடக அமைப்புகள் இயங்கி வருகின்றன என்று பார்க்க இக்கட்டுரை முயற்சி செய்கிறது. 'சமுதாயா', 'சித்ரா', 'ஸ்பந்தனா', 'பெனகா', 'சூத்திரதாரா' போன்ற கன்னட நாடக அமைப்புகளும், 'மக்கள் சமூக-பண்பாட்டுக் கழகம்', 'முற்போக்கு இளைஞர் மையம்' போன்ற தமிழ் அமைப்புகளும், 'கோரஸ் 75' என்னும் வங்காள அமைப்பும், 'நாடக', 'பெங்களுர் சிறுநாடக-அரங்கு'

போன்ற ஆங்கில நாடக அமைப்புகளும் தத்தமக்குரிய பாணிகளில் சமுதாய நோக்கோடு இயங்கி வருகின்றன. மற்றக் குழுக்கள் நாடகத்தை வெறும் கலையாக மட்டுமே போற்றி பவைகள்.

நாடகம் என்றால் என்ன?

ஒரு நாடகம் எவ்வாறு உருவாகிறது என்பதை, 'மூன்றாம் நாடக அரங்கின்' (Third Theatre Movement) முன்னோடியான 'பாதல் சர்க்கார்' அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

ஒரு கதாசிரியன் ஒரு கதையை எழுதுகிறான். இது தான் நாடகம் உருவாதலின் துவக்கம். இக் கதையை அப்படியே நோக்கினால் இது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் எழுதப்பட்ட ஒரு இலக்கியம்; அதை அம் மொழியை அறிந்தவர்களால் மட்டுமே படிக்க முடியும். ஆனால் இதை ஒரு இயக்குநர் நடிகர்களைக் கொண்டும், ஒலி, ஒளி அமைப்புகளைக் கொண்டும் காட்சிகளாக மாற்றி நம் முன் படைக்கின்றார். இதை ஒரு படிம நிலை என்று வைத்துக் கொள்வோம். இப் படிம நிலையை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் போது அது இனியும் ஒரு இலக்கியமாக இருக்காது. ஆனால் மக்கள் அனைவரும் பார்த்து சுவைக்கும் படியான ஒரு நாடகமாக உருவாகிறது. இந்நிகழ்ச்சியை தான் நாடக அரங்கேற்றம் என்று கூறுவர். கதை, படிம நிலை, அரங்கேற்றம் என இம் மூன்றையும் கொண்டது தான் 'நாடக அரங்கு' (Theatre Movement) எனலாம்."

தமிழில் நாடகம் பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், இன்றைய தமிழகத்தில் — தமிழினத்தினிடையில் — தற்போது குறிப்பிட்டுக் கூறும்படி எந்த நாடகமும் இல்லை என்றே கூறலாம். தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில் தற்போது நாடக இயக்கம் மீண்டும் கிளைவிடத் தொடங்கியதாக செய்திகள் மட்டும் இங்கும் அங்குமாக அறிகின்றோம். தமிழ் நாடகத்தில் சீரழிவைக் காணவேண்டுமென்றால் பெங்களுர்த் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஆண்டுதோறும் நடக்கும் நாடகப் போட்டியில் பங்குபெறும் நாடகங்கள் சிலவற்றைக் கண்டாலே போதும். அப்படியும் அங்கும் கூட ஓரிரண்டு நல்ல நாடகங்கள் எப்படியோ தப்பித் தவறி வந்துவிடுவதும் உண்டு.

கன்னட நாடக அரங்கின் மூன்று முகங்களான 'மக்கள் நாடக அரங்கு' (ஜானபத ரங்கபூமி), 'தொழில்முறை நாடக அரங்கு' (வ்ருத்தி ரங்கபூமி), 'பயில்முறை நாடக அரங்கு' (ஃஅவ்யாசி ரங்கபூமி) ஆகிய இவைகளுக்கும் வீதி நாடகங்களுக்கும் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் — வடிவத்திலும் **நோக்கத்திலும்** வேறுபாடுகள் நிறையவே உள்ளன. அதே போல் வீதி நாடகங்களைக் காண விரும்பும் பார்வையாளர் வகுப்பும், அவர்களின் வகுப்பினர்வும் கூட வேறுபட்டதாகவே இருக்கின்றது.

பாமர மக்களின் மனமகிழ்ச்சிக்காகவே உடலெடுத்த கிராமிய நாடக அரங்கு 'மக்கள் நாடக அரங்கு' என வழங்கப் பெறுகின்றது. நாடகங்களை நடத்துவதையே தொழிலாகக் கொண்டு, நாடகக் குழுக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஊரூராகப் பயணம் போய் பிழைப்புக்காக நாடகம் நடத்துகின்ற முறை 'தொழில்முறை நாடக அரங்கு' என வழங்கப் படுகின்றது. மேற்கத்திய நாடகங்களின் வீச்சும், புதுமையான பாணிகளும், உத்திகளும் மற்ற மொழிகளைப் போலவே இங்கும் கன்னட நாடக அரங்கிலும் செல்வாக்கைச் செலுத்தின. அந்த நாடக அரங்கின் உத்திகளை இங்கும் புகுத்த வேண்டும்; நாடக அரங்கில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு, பிழைப்புக்காக அல்லாமல் நாடகக் கலையார்வத்தினால் உந்தப் பெற்று நிகழ்த்தப்படும் நாடக முறையை, அக்குழுக்களை 'பயில்முறை நாடக அரங்கு' என அழைக்கலாம்.

கர்நாடகத்தின் 'பயில்முறை நாடக அரங்கு' (Amateur Theatre) 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உருவெடுத்தது. இந்த நாடக அரங்கிற்கு முன்னோடியாய் விளங்கியவர், டி. பி. கைலாசம். 1920ஆம் ஆண்டில் டி. பி. கைலாசம் சமுதாயச் சீர்க்கேடுகளைக் கண்டித்து நாடகங்கள் எழுதத் தொடங்கினார். அதுவரை புராணக் கதைகளையும், வரலாற்றைத் திரித்துக் கூறும் கற்பனைக் கதைகளையுமே நாடகங்களாக நடத்தி வந்த நிலையை (எல்லா மொழி நாடகங்களுக்கும் இது பொருந்தும்) மாற்றி, அவைகளைப் புறக்

கணித்து, உள்ளடக்கத்தில் இந்தியத் தன்மைபுடன் விளங்கிய நவீன நாடகங்களை (Modern Plays) எழுதி அறிமுகப் படுத்தினார். அவரது நாடகங்கள் உருவ அமைப்பில் பல மேநாட்டு புதிய உத்திகளைக் கொண்டவைகளாக அமைந்திருந்தன. முதலாம் உலகப் போரின் தொடக்கத்திலிருந்தே புரட்சிகரமான நாடகங்களை மற்ற மொழி நாடக அரங்குகளைப் போலவே கன்னட நாடக அரங்கும் மேடையேற்றத் தொடங்கியது. இப்படியே தொடர்ந்த இந்த நாடக அரங்கிற்கு 50களுக்குப் பின்னால் வந்த கிரீஷ் கர்நாட், பி.வி. காரந்த், லங்கேஷ் சந்திரசேகர் கம்பார். பிரசன்னா போன்றோர் பல புதிய கோணங்களை—பரிமாணங்களை அறிமுகப் படுத்தினர்.

கன்னட நாடக அரங்கில் உள்ள இரண்டு பிரிவுகளில் ஒன்றாகிய கன்னட மேடை நாடக அரங்கைப் பற்றி சிறிது பார்த்தோம். இனி அதன் வீதி நாடக அரங்கையும் சற்று தொட்டுச் செல்வோம். வீதி நாடகம் ஒரு பரவலான நாடக உத்தி அல்லது நாடக முறையாக உருவாகியிருக்கின்றது. இது நாளுக்கு நாள் தேவையான மாற்றங்களுக்கு தன்னையே உட்படுத்திக் கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றது. 'வீதி நாடகம்' என்பது, அதன் பெயரே கூட்டிகாட்டுவதைப் போல் வீதியில் நிகழ்த்தப் படுகின்ற நாடகம். வீதி நாடகத்தில் பார்வையாளர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கே நாடகத்தில் பங்கேற்பவர்கள் செல்வார்கள். இவர்கள் ஒப்பனைகள் ஏதும் புனைவதில்லை. வீதி நாடகங்கள் மிகுதியும் தொன்மையான கூத்து வகைகளான 'குரங்கு மணம்' (மங்க்கன மதுவே), 'கூளியாட்டம்' 'பாம்பாட்டியாட்டம்', 'கழைக்கூத்தாட்டம்' (தொம்பராட்டா) முதலியவற்றை ஒத்திருக்கும். இந்த திறந்தவெளி கூத்து வகைகளின் சில தன்மைகளை ஒன்றுதிரட்டிக் கொண்டு உருவக்க காட்சிமுறையோடு பொருந்தி நின்று உன்னதமான உயரிய நோக்கத்திற்குத் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இயங்குவதே "வீதி நாடகங்" களின் தன்மையாகும். இத்தன்மையை நாளும் நிலைமைக்கேற்றவாறு மெருகுப் படுத்திக் கொண்டு வளர்வதே இன்றைய வீதி நாடகங்களின் சிறப்பாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட தொன்மையான கூத்து வகைகளின் உள்ளடக்கமும், அவற்றின் வழியாக வெளிப்படும் செய்திகளும் செழுமையானதாக இல்லை. அவைமக்களுக்கு மலிவான கேளிக்கையை மட்டும் அளிப்பனவாக இருந்தன. இப்போக்கை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன, செய்யப்படுகின்றன. அம் முயற்சியின் விளைவே இன்றைய வீதிநாடகங்களின் சிறந்த வெளிப்பாடாகும்.

மக்களின் விழிப்புணர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டு பட்டி-தொட்டிகளிலிருக்கும் எளிய பாமரமக்களுக்கு அவர்களின் நிலையைத் தெளிவு படுத்தி, அதற்கு காரணமான சக்திகளைப் புரிய வைத்து, அச்சக்திகளை எதிர்த்து கிளம்பி பாயவேண்டிய திக்கைச் சுட்டிக் காட்டுவது ஆகிய அத்தனையும் கலைத் தன்மையோடு படைத் தனிப்பதே இவ் வீதி நாடகங்களின் தனிச் சிறப்பாகும். எளிய இக்கலை வடிவத்தை மக்களே தங்களதாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் கலைத் தன்மை மாறாமல் எளிமைப் படுத்திப் படைப்பதிலேயே இது மேடை நாடகங்களிலிருந்து உன்னதமாகவும் பயனுள்ள வகையிலும் மிகவும் வேறுபடுகின்றது. இந் நோக்கத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகளை சரியான முறையில் நடைமுறைப் படுத்துவதில் தான் வீதி நாடகத்தின் வெற்றியும் அது மக்களிடம் பரவலாக ஊடுருவி மக்கள் நாடக அரங்காக மாறுவதும் அடங்கியுள்ளது என்பது, வீதி நாடகக் கலைஞர்கள் பலரின் கணிப்பு. எனவே, நாடகக் கருவை - உள்ளடக்கத்தை - மக்களின் வாழ்வைச் சுட்டெரிக்கும் சிக்கல்களோடு பிணைப்பது, புதிய சிந்தனைகளை அவர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துவது, நாடகக் கலையில் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது போன்ற விருப்பங்களோடு, தேவைகளோடு வீதி நாடகம் ஒரு மேன்மையான கட்டத்தை அடைய வேண்டியுள்ளது.

பெங்களூரில் இயங்கிவரும் நாடகக் குழுக்கள் மக்கள் சமூகப் பண்பாட்டுக் கழகம் :

நலிந்த மக்களின் எழுச்சிக்கு உரமூட்டும் கருத்துக்களை, கலை இலக்கியங்களின் வழியாக அமைத்துத் தருதலே குமுகாய மாற்றத்

திற்கான சரியான வழி என்பதே இக் குழுவின் நோக்கம். அந் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகவே இவர்களின் கலை-இலக்கியப் பணிகளாக நாடகங்கள் இருந்தன. இவர்களை மக்களிடையே பெரிதும் அறிமுகப் படுத்திய நாடகங்கள் 'மாரீசு மான்கள்' 'நாடகம் ஒரு நாடகம்', 'பெல்சி' ஆகிய தமிழ் நாடகங்களும் 'படப்பாயி மாதப்பா' என்னும் கன்னட நாடகமும் ஆகும். இவர்களின் முயற்சியால் 'பெல்சி' நாடகம் இன்று தமிழகத்தில் ஒரு இயக்கமாகவே வளர்ந்திருக்கின்றது. இது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மீது நடைபெறும் கொடுமைகளைக் கருவாகக் கொண்டு எந்தப் பிரச்சினையையும் அரசியல்வாதிகள் தங்களின் ஓட்டு வேட்டைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கயமையை அம்பலப்படுத்தும் முறையில் வீதி நாடகமாக நடிக்கப் பெற்றது. பெங்களூரைச் சுற்றியும் உள்ள அனைத்து குடிசைப் பகுதிகளிலும், மக்கள் கூடும் இடங்களிலும் ஏறக்குறைய 150 முறைக்கும் மேலாக நடத்திக் காட்டப் பெற்ற சிறப்புடையது. மற்ற மூன்று நாடகங்களும் மேடை நாடகங்களாகவும் வீதி நாடகங்களாகவும் மாற்றி-மாற்றி நடிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் படைக்கப்பட்ட அரசியல் நாடகங்களே.

சமுதாய

தில்லி நாடகப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற்ற பிரசன்னாவும், சி. ஜி. கிருட்டிணசாமி யும் கருநாடக மக்களின் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை தூண்டுவதற்காகவே துவக்கிய குழு இது. வாசும். இவர்களின் சிறந்த படைப்புகளில் சில "ஹுத்தவன்னு படிதரே" சமுதாய அமைப்பை மாற்றாமல் வெறும் ஆள் மாற்றத்தால் (அரசியலில்) எந்த பலனும் கிடைத்துவிடாது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தும் காஸ்ட்யூம் நாடகம். பிரசன்னா இயக்கிய 'பெர்ட்டோல்' பிரெக்ட்டின் "தாய்", 'கெலியோ கெலி' ஷேக்ஸ்பியரின் சில நாடகங்கள் முதலியவனவையெனவாகும். பிரெக்ட்டை நல்லமுறையில் கன்னட நாடக அரங்கிற்கு கொண்டுவந்தவர்களில் இக்குழு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கருநாடக மாநிலத்தில் நல்ல நாடகங்களை சமுதாய நோக்கத்தோடு படைக்க ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளித்து முன்னோடியாக இக்குழு

விளங்கியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மேடை நடகங்களைத் தவிர வீதி நாடக இயக்கத்திற்கும் உயிரளித்தவர்கள் என்று இக்குழுவின்ரைச் சொன்னால் அது மூற்றிலும் உண்மையேயாகும். இவர்களின் வீதி நாடகங்கள் கருநாடக மண்ணில் ஒரு பெரும் அரசியல் விழிப்புணர்வை மக்களிடையிலேயே ஏற்படுவதற்கு காரணமாக விளங்கியுள்ளன. சமுதாயத்தின் கிளைக்குழுக்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் அமைந்துள்ளதே இதன் சீறிய முயற்சிக்கு எடுத்துகாட்டாகும் நாடக அரங்கில் பல புதிய முயற்சிகளுக்கு வழிவகுத்தும், பல இளம் கலைஞர்களை (மேடையின் மேலும் மேடையின் பின்னாலும்) உருவாக்கியும் வளர்த்த பெருமை இவர்களை சாரும்.

பெனகா

பி.வி. காரந்தரின் முன்முயற்சியால் துவக்கப்பட்டு புதுமுறை நாடகங்களுக்கு முன்னோடியாகவும் தாயாகவும் விளங்கிய நாடகக் குழு இது. இன்று கன்னட நாடக அரங்கில் சிறப்புற்று விளங்கும் பல்வேறு கலைஞர்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் இதனோடு தொடர்பு கொண்டவர்களே. இவர்களின் மிகச் சிறந்த நாடகம் பி.வி. காரந்த அவர்கள் இயக்கிய கிரீஸ் கர்நாடரின் “ஹயவதனா” (குதிரை முகத்தான்),

நடரங்கா

கிரீஸ் கர்நாட்டின் “துக்ளக்”, மற்றும் “செசுவெரா” போன்றவைகள் நாடக உத்தியிலும் தனிமனித நடிப்பிலும் ஒரு புதிய கோணத்தைக் கொடுத்த நாடகங்களாகும். இந்நாடகங்கள் மூலம் சிறப்புற்றவரே சி.ஆர். சிம்ஹா.

சம்யுக்தா

இக்குழுவில் பிரபலமானவர் டி.என். நரசிம்மன். இவர் ‘நோடிசுவாமி’ ‘கத்தலே தாரி தூர்’, ‘டிபிக்கல் டி. பி. கைலாசம்’ போன்ற சிறந்த நாடகங்களை இயக்கியுள்ளார் ‘கத்தலே தாரி தூர்’ என்னும் நாடகம் ஒரு மனநிலை மருத்துவ சாலையில் நன்றாக இருக்கும் மனிதர்களை மனநோயாளிகள் என்று கூறி அவர்களை மருத்துவ சாலையில் அடைத்து துன்புறுத்துகிறார்கள். அம் மருத்துவமனைக்கு ஒரு புது மருத்துவர் வந்து அவர்களை விடுவிக்க முயற்சிக்கும்போது, நிர்வாகம் அம் மருத்துவரையும் மனநோயாளி என்று கூறி

அவரை அடைத்து விடுகிறார்கள். இதுதான் கதை. இதில் பங்கேற்கும் பாத்திரங்கள். மனநிலைக்கும் பாத்திரங்கள்.

‘டிபிக்கல் டி. பி. கைலாசம்’ இது பயில்வோர் நாடக அரங்கின் முன்னோடியான கைலாசத்தின் வரலாறு. இந்நாடகத்தில் அணைத்து கதாபாத்திரங்களை ஒரே ஒருவர் நடிக்கிறார், கைலாசமாக, கைலாசத்தின் தந்தையாக, வேலையாளாக, கைலாசத்தின் நண்பனாக, கைலாசம் தன் நாடகங்களில் படைத்த கதாபாத்திரங்கள் சில அவருடன் பேசுவதாக போன்ற பல பாத்திரங்களை ஒரே ஒருவர் நடித்துக் காட்டினார். அந்த ஒருவர் சி.ஆர். சிம்மா. இந்நாடகத்தை இயக்கியவர் டி. என். நரசிம்மன்.

ஸ்பந்தனா

இக்குழு 1978இல் உருவாகியது. இதுவரை 10 சிறந்த நாடகங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது. அவைகளில் சில ‘கரிமாயி’, ‘அபரன்ஜி’, ‘நீலிக்குதிரே’.

சித்ரா

இக்குழு வீதி நாடகங்களை நடத்தி மக்களின் பிரச்சனைகளை படம் பிடித்துக் காட்டி மக்களிடையில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட பாடுபட்டு வருகின்றது. இக்குழுவில் பிரபலமானவர் ‘பெங்குருர் வானொலி நிலையக் கலைஞர்’ ‘ஒந்து மாத்து’ ‘ஏ.எஸ். மூர்த்தி’.

நாடகம்

இது ஒரு ஆங்கில நாடக அமைப்பாகும். இதன் பார்வையாளர்கள் மிகுதியும் மேட்டுக்குடியினர். ஆனாலும் கூட இவ்வமைப்பின் நாடகங்கள் மனித உரிமைகளின் நசுக்கப்படுதல், வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம் முதலிய சமூக அரசியல், பிரச்சனைகளை உட்பொருளாகக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. தென்னாப் பிரிக்காவில் நிற வெறி கொண்ட வெள்ளை அரசாங்கம் தனது கொடுமையான சட்டங்களின் மூலமாக எவ்வாறு மக்களை நடத்துகிறார்கள் என்று கலா பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டும். ‘ATHOL FUGORD’ என்னும் ஆசிரியரின் ‘சிஸ் வே பான் ஸி இறந்து போனார்’ (Sizwe Banzi is Dead) என்னும் நாடகம் பரவலான ஆதரவைப் பெற்றது. இதை இயக்கியவர் ‘கிராசியல் தேவராஜ்’. □

வரதட்சணை

கல்யாண வயது வந்த காளையரே - அழகுக்
கன்னியரைக் கண்டால் துடிப்பீரே மண முடிக்க
கண்களால் அவளை மயக்கி - நீங்கள்
காதலித்து மணம் புரிய மனது வைப்பீரே !

பேசுகின்ற பேச்சில் வீரமுண்டு - ஆனால்
போகின்ற இடமெல்லாம் பேராசை
கொள்ளைப் பணம் செலவழித்துப் படிப்பதெல்லாம்
கோதையிடம் வட்டிபோட்டு வாங்கிடுவீர் !

ஏழையவள் கனவுகளும் ஆசைகளும்
ஓங்கிய மணம் வீசிடும் பெருமூச்சு
பணப் பசிக்குப் பலியானால் உந்தன்
பட்டங்கள் சட்டங்கள் பறந்து போகும் !

பார்வையிலே அன்புமழை பொழிகின்ற அந்த
பாவைக்கு ஈடு-இணை இல்லையடா
உன்னாலே ஒரு பெண்ணை வாழவைக்க நெஞ்சில்
உரமில்லை சீதனங்கள் கேட்கின்றாய் !

வின்சென்ட் பால்ராஜ்

பட்ட வகுப்பு - வணிகவியல் முதலாமாண்டு

கனவன் அமைவதெல்லாம்

தே. வீக்டர்

பட்ட வகுப்பு - அறிவியல் இறுதியாண்டு

★★★★

“நர்ஸ்! ‘O’ குருப் இரத்தம் இருக்கிறதா? அவசரம்! பேஷண்டு விபத்தில் சிக்கிய தால் நிறைய இரத்தம் வெளியேறி விட்டது.”

“இல்லை டாக்டர்! ‘O’ மைனஸ் குருப் தான் இருக்கிறது.” என்று மாலதி கூறி விட்டு சடாரென பேஷண்டைப் பார்த்தவுடன் அவள் தலையில் இடியிறங்கியது போல ஸ்தம்பித்து நன்றுவிடுகிறாள்.

“ஓ கடவுளே! இது சந்திரன் அல்லவா? தான் பெற்றோர்களை இழந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளப்போகும் சமயத்தில் காப்பாற்றி. அவளுக்கு தாலி கட்டிய சந்திரன் தானே அது? அவர்களுடைய திருமணத்தை அவன் வீட்டிற்குத் தெரிவிப்பதற்குள் அங்கிருந்து வந்த கடிதத்தில், சந்திரனின் தங்கையை வசந்தன் என்பவனுக்கும், வசந்தனின் தங்கையை சந்திரனும் திருமணம் செய்து கொள்ள ஏற்பாடாகியுள்ளது என்று இருக்க, தன்னால் ஒரு பெண்ணின் மண வாழ்க்கை கெட வேண்டாம் என்று எந்த சந்திரனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு வந்தாளோ, அதே சந்திரன் தானே இது?

“இந்த பதினைந்து ஆண்டு கால இடைவெளியில் அவர் என்ன செய்தாரோ? அவர் மனைவி-குழந்தைகள் எங்கிருக்கிறார்களோ? இவர் எப்படி விபத்தில் சிக்கினார்? எப்பொழுதும் கொடுத்துப் பழகிய இவருக்கு ஒரு பாட்டல் ‘O’ குருப் இரத்தம் கிடைக்கமாட்டேனென்கிறதே!” என்றெல்லாம் எண்ணிப் பதறுகிறாள் நர்ஸ் மாலதி.

சடாரென்று தனக்கும் சந்திரனுக்கும் ஏற்பட்ட இந்த பந்தத்திற்கு சாட்கியாக உள்ள தன்னுடைய ஒரே மகன் குமார் நினைவிற்கு வர அவள் கவலைகள் பாதியாகி விடுகின்றன. உடனே டாக்டரிடம் கூறிவிட்டு, அவன் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்று தலைமையாசிரியரிடம் அனுமதி பெற்று அவனைக் கூட்டி வந்து, அவன் இரத்தமும் சந்திரனின் இரத்தமும் ஒன்றே; இனி பேஷண்டுக்கு எந்தவித ஆபத்து மில்லை என்று தெரியவர முழுவதுமாக நிம்மதி அடைகின்றாள்.

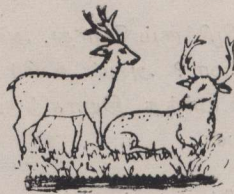
தான் எங்கு சந்திரன் கண்விழிக்கும் போது, அவன் குறுக்கே வந்து, அவனது குடும்பத்தில் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு விடுமோ? அவன் உயிர் பிழைத்து மனைவி குழந்தைகளுடன் சுகமாக வாழ்ந்தால் சரி!” என்ற உயர்ந்த தியாகத்தால், ஒரு வாரத்திற்கு லீவு எழுதி வைத்து விட்டு வந்துவிடுகின்றாள் அவள்.

சந்திரனின் நிலைமையை அறிந்த வசந்தன்— “உன் தங்கையை மணந்து கொள்கின்றேன்; என் தங்கையை வேறு இடத்தில் கொடுத்துவிடுகிறேன்; நீ உன் மனைவியைத் தேடு” என்று கூறிவிட, இந்த பதினைந்தாண்டு காலமும் வேறெந்தப் பெண்ணையும் ஏறெடுத்துக் கூட பார்க்காத அவன் அலுவலகத் தொடர்பாக வந்த இடத்தில் விபத்தில் சிக்கினான் என்பது அவளுக்கு எப்படித் தெரிய போகிறது?

பளிச்சென்று சீரிய முகவெட்டுடன் கூடிய சந்திரனின் அருகில் சென்று, “இதோ! நான் உங்கள் மாலதி; இத்தனைக் காலமும் என்ன செய்தீர்கள்? இதோ பாருங்கள்—உங்கள் மகன், உங்களைப் போலவே இருக்கிறான் அல்லவா? உங்களை விட்டு வந்ததிலிருந்து இந்த நர்ஸ்தொழிலில் எவ்வளவு அமைதி அடைகிறேன் தெரியுமா?” என்று கேட்க வேண்டும் என்று அவளுக்கு ஆசை தான்! ஆனால், சந்திரனுக்குக் குடும்பம் உள்ளது; அதில் தான் குழப்பம் உண்டுபண்ணி விடப் போகிறேமோ? என்றெல்லாம் நினைத்து அவளை விட்டு விலகியே நிற்கின்றாளே! இன்று சந்திரன் பூரண குணமடைந்து ஆஸ்பத்திரியை விட்டுச் செல்லும் நாளும் வந்துவிட்டது.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த குமார்—“அம்மா! நேற்று ஸ்கூல் பஸ் வரவில்லை; அதனால் ஆஸ்பத்திரி வழியாக நடந்து வரும் போது, அந்த அங்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். மிகவும் நல்லவர் அம்மா! அவர் என்னைப் பார்த்து—“நீ எதற்காக இரத்தம் கொடுத்து என்னைக் காப்பாற்றினாய்? சாக விட்டிருக்கலாமே! மனைவியைத் தேடித் தேடி தோற்றுப் போய் விட்டேன்! அவள் இல்லாமல் வாழும் இந்த நரகத்தை விட்டுப் போயிருக்கலாமே!” என்று புலம்பினார். “யாரம்மா அவர் மனைவி?” என்று கேட்டான் குமார். “அந்த பாவி நான் தான்!” என்று கூற எண்ணியவள் தன்னைக் கட்டுப் படுத்திக் கொள்ளுகிறாள்.

அவளைச் சீக்கிரம் ஸ்கூலுக்கு அனுப்பிவிட்டு, தன்னை அலங்காரம் செய்துகொண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று லீவை கேன்ஸல் செய்துவிட்டு “உங்களை இனி எந்தவித ஆபத்துக்களும் அணுகாமல் ஒழுங்காக கவனித்துக் கொள்ள அன்பு மனைவியும், மகனும் கிடைத்து விட்டார்கள்; இனி நீங்கள் தேடவேண்டியது எதுவுமில்லை என்ற சிந்தனையுடன், புதுப்பெண் போல வெட்கத்துடன், ஆனால் வேகமாக சந்திரன் இருக்கும் வார்க்குள் நுழைகிறாள். . .

மலரும் மருந்தாகும்

குல்கந்து :—இதை ரோஜா இதழ்களையும், சர்க்கரையையும், கொண்டு செய்யப்படும் ஒரு இனிப்பான மருந்து வகை. பழங்காலத்தில் ரோஜா இதழ்களையும், வெல்லப் பாகையும் நன்றாக அரைத்துக் கொள்வர். இதை மார்ச்சு, ஏப்ரல் முதலிய திங்கள்களில் வெயிலில் வைப்பர். இதை ஒரு ஆண்டிற்கு சேமித்து வைத்துக் கொண்டு பிறகு உபயோகிப்பர்.

குல்கந்து மலசிக்கலுக்கு ஒரு சிறந்த சிகிச்சை அளிப்பது பட்டுமில்லாமல் இது ஒரு குளிர்க்கியான, சாந்தமான விளைவை உடற் பகுதிகளுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. ரோஜா இதழ்களை தினமும் குல்கந்து வழியாகவோ அல்லது சிரப்ஸ்பாகவோ உட்கொண்டால் சூட்டினால் விளையும் கேடுகளைத் தவிர்க்கலாம். ரோஜா சிரப்பை இரண்டு தேக்கரண்டி அளவு காலையில் வெறும் வயிற்றில் உட்கொள்ள வேண்டும், அல்லது இரவு உறங்கும் முன் உட்கொண்டால் சிறந்த விளைவுகளை எதிர்ப்பார்க்கலாம்.

கடைகளில் விற்கும் குல்கந்தை வாங்கி உட்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் வெல்லப் பாகை அதிகப் படியாக கலந்திருப்பதால் இதை அருந்தினால் வயிற்றுக் கோளாறு ஏற்படும்.

முகப் பருக்கள் மறைய ரோஜா இதழ்கள் உபயோகப் படுத்தலாம்.

நரம்புத் தளர்ச்சியினால் ஏற்படும் தலைவலி போக பலர் 'ஆஸ்பிரின்' போன்ற மருத்துகளை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். இம் மருந்துகளை உண்பதால் வேறு விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இதை தவிர்க்க வேண்டுமெனில் 'குல்கந்து' உட்கொண்டால் தலைவலியும் நீங்கும். வேறு விளைவுகளும் ஏற்படாது.

பிள்ளை பெற்ற தாய்மார்கள் 'குல்கந்து' சாப்பிட்டால் தாய்ப்பால் அதிகரிக்கும்.

நல்ல பங்குதாரர்

அண்ணன் தம்பி இருவர்

ஞாயிறு மாலை கடற்கரைக்குச் சென்றனர்.

போகும்போது அம்மா இரண்டு முறுக்கு கொடுத்து இருவரையும் எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னாள்.

போகும் வழியில் ஒரு முறுக்கை காகம் பறித்திக் கொண்டு போய்விட்டது.

உடனே அண்ணன்

கையிலிருந்த மற்றொரு முறுக்கை

நறக்-நறக் என்று கடித்துத் தின்ன ஆரம்பித்தான்,

தம்பி கேட்டான்

எனக்கு எங்கே ?

உன்னுடையதை காகம் பறித்துக் கொண்டு

போய்விட்டது;

இது என்னுடையது!

கல்லூரிகள் சரியான கல்வியைத் தருவதில்லை!

சு. முருகன்

பட்ட வகுப்பு - வணிகவியல் முதலாமாண்டு

“கல்லூரிகள் சரியான கல்வியைத் தருவதில்லை” இதை கல்வி திட்டத்தில் சீர்த்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர விரும்பும் கல்வியியலாளர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்கள். கல்வி புகட்டும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள துணைவேந்தர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் முதலியோர் இதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்கிறார்கள். அரசாங்கமும் இதை ஓரளவுக்கு ஒத்துக் கொண்டு, அவ்வப்போது கல்விக்குழு (Education Commission) களை நியமிக்கிறது. அக் குழுக்கள் பரிந்துரைக்கும் ஆலோசனைகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படாமல் கிடப்பில் போடப் படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன? இந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவே முடியாதா? ஞான விடுதலைப் பெறவும், ஆன்மிக விடுதலைப் பெறவும் கல்விக் கூடங்கள் எந்த அளவிற்கு உதவ முடியும்? முதலிய கேள்விகளுக்கு விடை தர முயன்றவர்களில் ஒருவர் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலுள்ள பிரேஸில் நாட்டைச் சார்ந்தவரான பாவ்லோ ஃபிரையர் (Paulo Freire).

“கல்விக் கூடங்கள் மூலமாக நான் எதையும் கற்றுக் கொள்ள வில்லை. மக்களிடமிருந்து தான் நான் நிறையக் கற்றுக் கொண்டேன். கல்வியின் முதன்மையான நோக்கம் மக்களை மனசாட்சி உடையவர்களாக மாற்றுவதே ஆகும். வெறுமனே வாழ்நாளைக் கழிப்பது என்பது வேறு, நடுநிலைவாதிகளால் முழுமையான வாழ்க்கை வாழ முடியாது. அவர்களை சரித்திரம் ஒதுக்கித் தள்ளுகிறது. மாறாக சரித்திரத்தை உருவாக்குபவர்களே நமக்குத் தேவை.

ஓர் ஆரோக்கியமான அரசியலமைப்பைச் சார்ந்து செயலாற்றுவதின் மூலமாகவே சாத்தியமாகும் என்று கூறுகிறார் இந்தப் புரட்சிரகக் கல்வியியலாளர். பிரேஸில் நாட்டில்

இந்தியாவைப் போலவே கல்வியறிவற்றவர்கள் மிகுதி. முதியோர் கல்விக்காகவே தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் பாவ்லோ. இதற்காக எந்தப் பாட புத்தகத்தையும் நம்பவில்லை. எந்தக் கல்விக் குழுவையும் நாடவில்லை. கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்ய முடியவில்லை. நேராக மக்களிடமே சென்றார். அவர்களது பேச்சு வழக்கில் காணப்படும் முக்கிய அம்சங்களைக் கூர்ந்து கவனித்து, அங்கிருந்து தொடங்கி அவர்களது சிந்தனைப் போக்கைப் படிப்படியாக வளர்த்து அவர்களுக்கு சமூக - அரசியல் பிரக்ஞையை ஊட்டினார்.

பிரேஸிலிய சமூகம் நமது சமூகத்தைப் போலவே சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டது; நவ காலவிய முறையில் சுரண்டப்படுவது; ஆளும் வர்க்கத்தினர் தமது வசதிகளுக்கேற்பத் தயாரித்தனக்கும் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டது. பல மனித அவலங்களுக்குக் காரணமான இச் சூழ்நிலையில் தெளிந்த சிந்தனையும், விழிப்புணர்வுங் கொண்ட பாவ்லோ இது குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்தித்தார். சரித்திரப் பேராசிரியராக இருந்த அவர் தனது வேலையை உதறித் தள்ளினார். அப்போது நடைமுறையிலிருந்த கல்வித் திட்டங்களைப் புறக்கணித்தார். கீழ்க்கண்ட மூன்று அடிப்படைகளில் தனது கல்வித் தத்துவத்தை உருவாக்கினார்:—

- 1) கல்லாத பாமரர்களின் பேச்சு வழக்கு, அவர்களது அன்றாடப் பிரச்சினைகளை உணர்தல்;
- 2) ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்துக்கும் பின்னால் இருந்து செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற மனித இயல்புகளைக் கண்டறிதல்;
- 3) இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பின்தங்கிக் போன தற்கால காரணங்களை ஆராய்தல்.

மனிதனது இந்த சிக்கலைப் புரிந்து கொண்டு ஆணும் - பெண்ணும் முழுமையான விடுதலைப் பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் எத்தகைய சிந்தனையையும் முழுமையாக வர வேற்றார் பாவ்லோ. சார்த்தரிலிருந்து மோனியர் வரை, எரிக் ஃப்ரோம் மிலிருந்து லூயி அல்தாஸர் வரை, மார்டின் லூதர் கிங் முதல் ஷே குருவரா வரை ஒவ்வொரு சிந்தனையாள யாளனும் ஞான விடுதலைக்கும், ஆன்மீக விடு தலைக்கும் தத்தமக்குரிய வழிகளில் உதவியதாக பாவ்லோ கூறுகிறார்.

“கற்றுக் கொடுத்தலும், கற்றுக் கொள் ளுதலும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த செயல்களா கும். மோசமான கல்வி மனிதனுக்குச் சில பழக் கங்களைக் கற்றுக் கொடுத்து, அப் பழக்கங் களுக்கு அவனை அடிமையாக்குகின்றது. சரி யான கல்வி மனிதனுக்கு ஆக்க சக்தியை ஊட்டி, அவனுக்குச் சுய சிந்தனை வளர உதவி செய்கிறது. இதன் மூலமாகவே அவன் விடு தலை பெற முடியும்” என்று கூறும் பாவ்லோ இந்த முயற்சிக்குச் சரியான அரசியல் பின் வணி தேவை என்று வலியுறுத்துகிறார்.

பாவ்லோவினது நோக்கில் ஆசிரியர் - மாணவர் உறவு எப்படி இருக்கும்? “சொல்லிக் கொடுத்தல்” (Narrative Education) என்னும் நோய் தற்போதைய கல்வி முறையைப் பீடித் திருப்பதாக பாவ்லோ கருதுகிறார். இந்த ‘சொல்லிக் கொடுத்தல்’ முறையில் தான் கற் றுக் கொண்டதை நினைவு படுத்தி தேர்வில் அதை வாந்தி செய்தல் என்பதை மாணவன் எந்திரத்தனமாகச் செய்கிறான். இம்முறையின் மூலம் ஆசிரியர் ‘எல்லாம் தெரிந்த கொம்ப’ னாகவும், மாணவன் ‘கழிவுத் தொட்டி’ யாக வும் ஆக்கப்படுகிறார்கள். ‘இருவரின் ஆக்க சிந்தனையும்’ தடைபடுகிறது. இதற்கு மாறாக நாம் ஒரு சிக்கலை முன்னிறுத்தி (Problem Pos ing) அச்சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குண்டான வழி முறைகளைக் கூறுமாறு கேட்டு மாணவனின் சிந்தனையையும், படைப்புச் சக்தியையும் வளர்க்க வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்ட பாவ்லோவின் கருத்துக் களோடு காந்தியின் கருத்துக்கள் சில ஒத்திருப்

பதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அடிப்படை யில் அவை பெரிதும் மாறுபட்டவை. பாவ் லோ சமுதாயத்தில் காணப்படும் வர்க்க முரண் பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே தனது கல்விக் கொள்கைகளை உருவாக்கினார். காந்தி இதை கண்டு கொள்ளவே இல்லை. “தனது காலத் தில் ஏற்பட்ட ஓர் அரசியல் நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணும் போக்கில் கல்வி குறித்தும் காந்தி சில கருத்துக்களைக் கூறினார். “கல்வி மனிதனுக்கு விடுதலை அளிக்க வேண்டும்” என்று கூறினாரே ஒழிய அதை எப்படிச் சாதிப் பது எனக் கூறவில்லை” என்று பேராசிரியர் சுக்லா கூறுகிறார். அடிப்படைக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கம் ஓர் தொழிலும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று காந்தி வலியுறுத்திக் கூறினார். தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண் டும் என்பது சரி தான். ஆனால் யார் நலனுக்கு உழைப்பதற்காக நாம் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்?

மெக்காலேயினால் புகுத்தப் பட்ட கல்வி அமைப்பு ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிமைகளாக, அவர்களின் நோக்கங்களை ஈடு செய்யுமாறு இந்தியர்களைப் பணிய செய்தது, அதே கல்வியமைப்பு தான் எவ்வித அடிப் படை வேறுபாடுமின்றி தற்போதும் நிலவி வருகிறது. ஆளும் கட்சிகளின் செய்கைகளுக்கு கூத்தாடிக் கொண்டும் ‘ஆமாம் சாமி’ போடும் ஆசாமிகளைத் தான் தற்போதைய கல்வி அமைப்பு மாணவர்களின், படைப்புச் சார்ந்த திறமைகளை (creative talents), சமுதாய விழிப் புணர்வு போன்ற குணங்களை நசுக்குவதிலும் பொருமை போலி கவுரவம், பிறரை புகழ்ந்து பாடுதல் போன்ற பிற்போக்கு குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள உதவுவதின் மூலம் மேட் டுக் குடியின் கையாள்களாக இருக்கும் ஒரு வகுப்பை உருவாக்குகிறது. மேலும் தற்போ தைய கல்வி அமைப்பு சமுதாயத்தின் தேவை களுக்கு ஈடு செய்யுமாறு மாணவர்களை உரு வாக்குவதும் இல்லை; நாட்டின் பொருளாதா ரத்திற்கு ஈடு செய்வதுமில்லை. மேலும் ஆளும் கட்சிகள் “குருக்குலம்”, “வர்ணாஸ்ரமா” போன்ற பிற்போக்கான கல்வி அமைப்புகளை நடத்துகிறார்கள். ஏனெனில் தங்கள் சுரண்டல்

களை நீடிக்கச் செய்வதற்காக மாணவர்களை அறியாமை, மூடநம்பிக்கைகள் போன்றவற்றில் அழுக்கி விடுகிறார்கள். கல்லூரிகளிலும் அரசியல் கட்சிகளின் செல்வாக்கு நுழைத்திருக்கிறது. Students Union களிலும் அரசியல் கட்சிகளின் ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களை மாணவர்கள் இனம் கண்டுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் 'பட்டம்' என்னும் காகிதத்தை பெற்ற பின் வேலையில்லா நிலைமையில் மாணவர்கள் மூழ்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே இத்தகைய கல்வி அமைப்பை நாம்

தகர்க்க வேண்டுமெனில் மாணவர்கள் தொழிலாளர்கள், உழவர்கள், எல்லா ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன் சேர்ந்து ஒரு புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியை தோற்றுவிக்க வேண்டும். ஆகவே மாணவர்களே !!

ஜனநாயக விஞ்ஞான கல்வியமைப்பைத் தோற்றுவிக்க ஒன்று படுவோம் !!

இந்தக் கட்டுரை எழுதத் துணை செய்த நூல் : 'Education for Liberation' By Paulo Freire Published by Ecumenical Christian Centre, Whitefield, Bangalore-560 066. (1975)

ஜனநாயக விஞ்ஞான கல்வியமைப்பைத் தோற்றுவிக்க ஒன்றுபடுவோம் !!

போகாதே !

தெரு விளக்கில் படித்ததால் முத்துசாமி ஐயர்
நீதிபதியானார் — இதைப் படித்து விட்டு நீ
தெரு விளக்கிற்குப் போய் விடாதே !
விளக்கு எரியாதது மட்டுமல்ல
சந்தேக கேசில் 'கைதி'யாகி விடுவாய் !

□ கே. பாரதி சங்கர்

சட்டையின் நிறம்

கதர் சட்டை அணிபவன் காங்கிரஸ் வாதியாம் !
கருப்பு சட்டை அணிபவன் பகுத்தறிவு வாதியாம் !!
சிவப்பு சட்டை அணிபவன் கம்யூனிச வாதியாம் !!!
சட்டையே இல்லாத நாங்கள் ? ? ? ?

□ வெ. நாராயணன் — நன்றி, சுட்டி'

அறிவுரை

சாதாரண இருமல் முதல் சகல விதமான கேன்சர்களும் சிகரெட்டால் வருவது பற்றி சில மணிகள் போதித்த பின் 'டாக்டர்' கேட்டார் மெதுவாக 'தீப்பெட்டி இருக்கா ?'

□ வெ அனந்த நாராயணன்

HINDI SECTION

EDITOR: Rev, Fr. ANTONY C.M.I., M.A.

संपादकीय

संजय अग्रवाल

द्वितीय वर्ष बी० एस० सी.

आदरणीय शिक्षक गण और प्रिय सहपाठियों ।
इस साल में हमारे कालेज के छात्र काफी सक्रिय हैं ।
हम शिक्षा, खेल-कूद, सांस्कृतिक और विभिन्न गति-
विधियों में निरंतर प्रगति शील हैं ।।

आज हम एक गंभीर अभाव के दौर से गुजर रहे
हैं । यह अभाव आर्थिक, सांस्कृतिक, धार्मिक,
सामाजिक यानि सभी तरह का है । हम मानवीय
मूल्यों और अपने कर्तव्यों से दूर भागते जा रहे हैं ।

आज स्कूल - कालेजों का वातावरण, शिक्षक-
छात्र संबंधों को अच्छा नहीं कहा जा सकता । छात्रों
और शिक्षकों के बीच एक अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा भी हो

गयी है । हालाँकि इस में ज्यादा दोष छात्रों का है ।
लेकिन शिक्षकों की भूमिका को भी हम नगण्य नहीं
मान सकते । इस स्थिति को खत्म करने की
कोशिश दोनों ओर से होनी चाहिये ।

आज का विद्यार्थी अपने आप को काफी असुरक्षित
और दिशा-हीन महसूस करता है । शिक्षित बेरोजगारों
की संख्या से हो रही वृद्धि काफी चिन्ता जनक है ।
इस स्थिति को सुधारने केलिये हम अपनी शिक्षा-प्रणाली
में काफी परिवर्तन करते होंगे । इसे प्रायोगिक बनाना
होगा और शिक्षा के क्षेत्र में व्याप्त भ्रष्टाचार को दूर
करना होगा ।

हमारे देश की राजनीति आज एक मजाक का
विषय हो गई है । राजनीतिज्ञ एक दुसरे पर छिछले
आरोप लगाने में ही व्यस्त रहते हैं । रचनात्मक कार्यों
के नाम पर केबल बड़े-बड़े अन्ताराष्ट्रीय समारोहों का
आयोजन हो रहा है । आप कहेंगे कि कालेज की पत्रिका
में राजनीति की चर्चा कहाँ तक उचित है, इसलिये
उनको परिचित कराना जरूरी जान पड़ता है ।

साहित्य का भी यही आलम है। कलम शक्तिहीन हो गयी है। लेखन काफी सतही हो गया है। आज हमारे चारों ओर समस्या ही समस्या है। परन्तु, हमारे साहित्यकार कुछ गिनी-चुनी समस्याओं का ही जिक्र करते हैं और उनका भी समाधान नहीं सूझा पाते।

सांस्कृतिक क्षेत्र में स्थिति थोड़ी सुखद है। हम विभिन्न पुरानी कलाओं को पुनर्स्थापित कर रहे हैं, साथ ही साथ नये प्रयोग भी कर रहे हैं। नुक्कड़ नाटक लोक-प्रिय हो रहे हैं जिससे जनता को जामरुक बनाने में काफी मदद मिल रही है। कुछ विचारोत्तेजक फिल्मों भी बन रही हैं। सिनेमा-दर्शकों की रुचि में भी एक अच्छा परिवर्तन आया है।

क्रीडा के क्षेत्र में हम कुछ विशेष नहीं कर पाये। क्रिकेट में विश्व-विजेता क्या बने परा, देश मतवाला

हो गया, पूरे देश में एक उत्साह छा गया। लेकिन, हम इस प्रतिष्ठा को भी आधिक दिनों तक कायम नहीं रख पाये। कालेज के खिलाड़ियों को माइकेल फरेरा से प्रेरणा लेनी चाहिये जिन्होंने तीसरी बार बिलियर्ड्स में विश्व-विजयी हो कर राष्ट्र का गौरव बढ़ाया।

अंत में मैं आप सब को विशेष कर फादर सि० एंथनी को धन्यवाद देना चाहता हूँ, जिन्होंने मुझे इस पत्रिका के हिन्दी विभाग का संपादक नियुक्त किया। इस कार्य में मैं कहीं तक सफल रहा हूँ, इस का निर्णय तो आप ही कर सकते हैं। मुझे उम्मीद है कि भविष्य में अपने प्रयासों में अपने कालेज, समाज और देश को प्रतिष्ठा के चरम शिखर पर पहुँचायेंगे।

आप का शुभेच्छु

सुब्रह्मण्यम

चंद्रशेखर

नन्दन सिंघल

प्रथम-वर्ष.पी.यू.सी.

सन 1983 का भौतिक शास्त्र (Physics) का नोबल पुरस्कार अमेरिका में बसे एक भारतीय वैज्ञानिक श्री सुब्रह्मण्यम चंद्रशेखर को प्राप्त हुआ है। दर-असल उन्होंने अपने सिद्धान्त की घोषणा लगभग 50 साल पहले की थी। लेकिन तब दुनिया के माने हुए वैज्ञानिकों ने इस 25 वर्षीय युवा छात्र के सिद्धान्त को हँसी में उड़ा दिया था। श्री चंद्रशेखर के साथ अमेरिका के 'विलियम फॉलर' इस पुरस्कार के भागीदार हैं।

श्री चंद्रशेखर का जन्म 19 अक्टूबर 1910 को लाहौर में हुआ था। मद्रास के प्रेसिडेंसी कालेज से

स्नातक की उपाधि ग्रहण कर उच्च शिक्षा केलिये उन्होंने कैम्ब्रिज यूनिवर्सिटी में प्रवेश किया। जब वे लॉट मद्रास आये तो उन्हें यहाँ अच्छी नौकरी नहीं मिली और वे शिकागो चले गये

उन्होंने 'सितारों के उदय और स्थायित्व (Stellar Evolution and Stability) पर खोज की है। उनके अनुसार जो तारे 1.44 सौर वजन' (1.44 Solar man) से बड़े होते हैं सिकुड़ते-चले जाते हैं। इन छोटे, सिकुड़े और घने सितारों को ब्लैक होल्स (Black holes) कहते हैं। केवल वही सितारे स्थायी होते हैं जो 1.44 सौर वजन से छोटे होते हैं। इस 1.44 सौर वजन को चंद्रशेखर की सीमा-कला (Chandrasekhar's limit) कहा जाता है।

इनके सिद्धान्त को प्रख्यात 'एस्टो फिजिसिस्ट; एडिगरन ने बिना किसी गणतीय तर्क के नकार दिया था। काश इस सिद्धान्त को पहले मान्यता प्राप्त होती जाती तो हमें न्यूट्रोन स्टार और ब्लैक होल्स जैसे विषयों की आज अधिक जानकारी होती।

श्री चंद्र शेखर अब एक नये क्षेत्र 'कोस्मोलोजी, (Cosmology) पर कार्य कर रहे हैं।।

महादेवी वर्माजी

वर्गोस पुतुशेरि
तृतीय वर्ष बि. ए.

“आज कवि और कविता की प्रासंगिकता अन्य युगों से अधिक है, क्यों कि कविता ही मानव मन की ऋतु बदल सकती है और वह भौतिक तथ्य को आत्मा के सत्य में परिवर्तित कर उसे सुन्दर के माध्यम से शिव तक पहुँचा सकती हो। विना स्नेह समता, बंधुता और मानव-गरिमा के माव जाति का भविष्य केवल मरण का पर्व है।”

महादेवी वर्मा

सन 1983 का ज्ञान-पीठ पुरस्कार हिन्दी की प्रख्यात कवियत्री श्रीमती महादेवी वर्मा का मिला है। 14 नवंबर 1983 को दिल्ली के एशियाड सेंटर में ब्रटन की प्रधान मंत्री श्रीमती मार्गरेट थैचर ने माला पहना कर, तिलक लगाकर उनका स्वागत किया। उसके बाद उन्हें प्रशस्ति पट्ट, वाग्देवी की नक्काशी

की हुई छोटी मूर्ति और डेढ़ लाख रुपये का एक चेक भेंट किया गया। उन्हें एक शाल ओढ़ा कर सम्मानित किया गया।

महादेवी वर्मा अधुनिक युग की मीरा है। वह छायावाद की एक स्तंभ है। उन्हें यह पुरस्कार अपने काव्य संग्रह “यामा” केलिये मिला है। महादेवीजी का जन्म सन् 1907 में फर्रुखाबाद में हुआ। इंदौर में उनकी प्रारंभिक शिक्षा हुई। अपने स्वसुर की मृत्यु के बाद उन्होंने एम.ए. किया। उन्होंने दर्शन शास्त्र का भी उध्ययन किया। वे प्रयाग महिला बिद्यापीठ का आचार्या थी। उन्होंने कई सामाजिक एवं साहित्यिक महत्व की संस्थाएं स्थापित की है। वे उत्तर प्रदेशो विधान सभा की मनोनित सदस्या थी।

निहार, रश्मी, नीरलू, संध्यागीत तथा दीप-शिखा उनकी काव्य रचनाएं हैं। अतीत के चलचित्र, शृखला की कडियें, स्मृति की रेखाएं, विवेचनात्मक गद्य तथा पथ के साथी उनकी गद्य कृतियाँ हैं। “यामा नामक पुस्तक निहार, रश्मी नीरलू और संध्या गीत का समाहार है। ज्ञान-पीठ के अतिरिक्त पद्म भूषण, मंगल प्रसाद पुरस्कार द्विवेदी पदक, भारत भारती आदि पुरस्कार भी उन्हें मिले हैं।

अज्ञात प्रियतम की खोज में भटकना, तडपना और मिलने की अट टआशा में जीना महादेवी वर्मा के काव्य का विचार है। उनके काव्य प्रेम, पीडन, रुदन और करुणा से ओत-प्रोत है; सच-मुच आधुनिक हिन्दी साहित्य की महान कवियत्री हैं महादेवी वर्मा ॥

जीवन एक कला है

जीवन देना मनुष्य के बस की बात नहीं है। भगवान ने हमें जानवर न बना कर मनुष्य बनाया है। इस जीवन को व्यर्थ गँवा देना ठीक नहीं है। यह जटिल जीवन उलझ न जाये, इसलिये एक कला की आवश्यकता होती है। इस कला में प्रवीण व्यक्ति ही सुखी रह सकता है।

हमें अपनेलिये नहीं, अपने परिवार केलिये, अपने समाज केलिये, अपने राष्ट्र केलिये जीन चाहिए। जो व्यक्ति अपनेलिये जीवित रहता है उससे, समाज को क्या लाभ? गौतम बुद्ध के महा निर्वाण से उन्हें मोक्ष प्राप्त हुई, सच्चाई का मान हुआ, परन्तु, इससे आम व्यक्ति को क्या लाभ हुआ? लोग घर-बार छोड़ कर साधु सन्यासी बन जाते हैं, मन की शांति केलिये, भगवान की प्राप्ति केलिये। यदि उन्हें मन की शांति मिल जाए, भगवान के दर्शन हो जाए तो ईस से समाज को क्या मिलेगा? उससे राष्ट्र को क्या मिलेगा?

ऐसे बहुत से व्यक्तियों के उदाहरण हमारे सामने हैं जो अपनेलिये नहीं बल्कि समाज और देश

सेन कुमार
प्रथम-वर्ष . पी.यू.सी.

केलिये जिये थे। प्रेमचन्द, महात्म गाँधी, लालबहादूर शास्त्री आदि के जीवन की कहानी से हम अनभिज्ञ नहीं हैं। भगवान की भक्ति में तो कोई भी लीन हो सकता है। लेकिन जीवन उस डॉक्टर का सार्थक है। जो अच्छ शिक्षा प्राप्त कर जन सेवा में लीन रहता है। आज ऐसे कितने प्रेमचन्द हैं जिन्होंने साहित्य की सेवा में अपना सर्वस्व लगा दिया? ऐसे कितने शास्त्री हैं जिन के पास घर में दिया-सलाई के लिये भी पैसे नहीं थे और उन्होंने देश-सेवा की? ऐसे कितने गाँधी हैं जिन्होंने अंतिम मूल्य तीन गोलियाँ खा कर चुकाया? आज समाज को, देश को ऐसे व्यक्तियों की आवश्यकता है जो आत्म त्याग कर सके और संपूर्ण

मानव जाति को बीमारी और गरीबी से बचा सके !
हर कोई राष्ट्रपति या प्रधान मंत्री भी नहीं बन सकता ।
माना कि जीवन एक सरल मार्ग नहीं, टेढ़ा-मेढ़ा,
पथरीला रास्ता है । हमें इसे सफलता पूर्वक पार
करना चाहिये और हमारे पीछे आने वालों के लिये
रास्ता आसान बनाना चाहिये ।

हम स्वप्न सँजोयें, मगर पलायनवादी न बनें ।
हमें यथार्थ चाहिए न कि आकाश की ओर । यथार्थ
वादी का अभिप्राय यह नहीं हुआ कि हम सदा
वर्तमान के बारे में सोचते रहें और भविष्य की चिन्ता

छीड़ दें । हम भविष्य के सपने सँजोयें, अपने जीवन
का लक्ष्य बनायें, पर वह लक्ष्य वर्तमान की नींव पर
टिका होना चाहिये ।

जीवन को इसी तरह उपयोग में लाने का अर्थ
है, इस कला में प्रवीण होना । यह आश्चर्य की बात
नहीं है कि कुछ व्यक्ति इस कला में अत्यधिक प्रवीण
होते हैं और कुछ कम । यदि हम जीवन को कला
मान कर इस में प्रवीण होने का प्रयत्न करें तो, हमारा
जीवन सुखमय हो सकता है ॥

दो चिटियाँ एक हाथी से मिली :-

एक चींटी-क्यों रे हम से क्षुब्ध लड़ेगा ?

दूसरी चींटी-बेचारा कैसे लड़गा, वह अकेला है,

हम दो ॥

‘मंदर टेरेसा’ के नाम से आज हम सभी परिचित हैं। वे गरीब, अनाथ, असहाय और पीड़ित लोगों की सेवा में अपना समस्त जीवन समर्पित कर रही हैं। उनकी आँखों से टपकता वात्सल्य लाखों करोड़ों अनाथ बच्चों की माँ की कमी अहसास भी नहीं होने देता। हम आज भी उन्हें कलकत्ता के काली-घाट पर अपने हाथों से घायलों और कुष्ठ रोगियों के जखमों की सफाई और मरहम-पट्टी करते देख सकते हैं। उनके हाथों का स्पर्श शायद मरहम से ज्यादा असरकारी होता है।

मैं ने उन्हें करीब तीन साल पहले जयपुर के महारानी गायत्री देवी बालिका विद्यालय में आयोजित एक स्वागत समारोह में देखा था। वे अपनी पारंपरिक नीले किनारे की सफेद साड़ी पहनती थी। इस सादगी में भी एक भव्यता और गरिमा थी, लेकिन आडंबर कहीं न था। उन्होंने वहाँ कुछ मर्मस्पर्शी प्रसंग सुनाये जो मैं यहाँ लिख रहा हूँ।

“मैं ने एक भूखे बच्चे को रोटी दी थी। भूखा होने के बावजूद भी उसने आधी रोटी ही खायी और बाकी आधी रख ली। इसका कारण पूछने पर उसने जवाब दिया—‘जब यह खत्म हो जायेगी तो मैं क्या खाऊँगा।’ मैं ने उसे और रोटी देने का आश्वासन दिया, तब कहीं जा कर उसने वह रोटी खायी।”

“एक दिन एक छोटा बच्चा अपने पिता के साथ मेरे पास आया। उसने मुझे कुछ चीनी दी। उसके पिता ने फिर बताया कि जब उस छोटे बच्चे ने किसी से सुना कि मंदर के पास चीनी नहीं है

मंदर

टेरेसा

संजय अग्रवाल

II B.Sc.

तो, उसने चीनी खाना बंद कर दिया और इससे जो चीनी बची वह उसने आप को ला कर दी है।”

इन घटनाओं का वर्णन करते हुए वह द्रवित हो उठी। उनकी आँखें भर आयीं, गला हँध गया। उनकी भावुकता को देख कर मैं नतमस्तक हो गया। समारोह के अन्त में दिया उनका सन्देश आज भी मेरे कानों में गूँज रहा है—“गरीबों की सेवा ही ईश्वर की सच्ची भक्ति है।”

सन् 1978 में उन्हें नोबेल पुरस्कार से सम्मानित किया गया। इससे उनका नहीं बल्कि, नोबेल पुरस्कार का सम्मान बढ़ा है। ‘मंदर टेरेसा’ ईश्वर का अवतार है।

कालेज में

मेरा प्रथम

अनुभव

नेन्दन सिंह लाल

P.U.C.

जब मैं पहले-पहले कॉलेज आया तो लडके मुझे घूर-घूर कर देखा करते थे, क्योंकि मेरा कद बहुत छोटा है। कुछ बड़े लडकों ने मुझे पांस बुलाया और मुझे उलजलूल मजा किया, हरकतें करने को कहा। मैं ने भयभीत होकर उनके कहनानुसार किया। उसके बाद मैं पहली बार कक्षा में गया, वहाँ बहुत से लडके बैठे थे, वे अच्छे थे और वे सब मेरे दोस्त बन गये। कुछ दिन बाद कई लडकों को एक नयी बदमाशी सुझी। वे सब हाजिरी के बाद पीछे के दरवाजे से भाग जाते। जब हमारे अध्यापक को पता चला तब हमें उस कक्षा में पढ़ने को भेजा गया, जिस में सिर्फ एक दरवाजा था।

स्कूल में पढ़ाने का तरीका कालेज से भिन्न और सीधा था। स्कूल में धीये-धीये नोटस लिखवाये जाते थे। कॉलेज में अगर नोटस लिखने हो तो खुद ही अध्यापक को सुन कर तेज गति से लिखना पड़ता है।

एस सुशील कुमार
प्रथम-वर्ष.पी.यू.सी.

(जब स्कूल की दहलीज पार कर विद्यार्थी कालेज में प्रवेश करता है तो उसके मन में भय, जिज्ञासा और उत्सुकता के मिश्रित भाव होते हैं। कालेज का वातावरण स्कूल के वातावरण से काफी भिन्न होता है। यहाँ प्रस्तुत है कुछ छात्रों के अनुभव जिन्होंने इसी वर्ष कालेज में प्रवेश पाया है।)

लोग कॉलेज को पढ़ने की जगह मानते हैं। लेकिन यहाँ आने के बाद पता लगा कि कालेज में लडके कम पढ़ते हैं और मौज मस्ती ज्यादा करते हैं।

(2) स्कूल में पढ़ते समय हम कालेज का स्वप्न देखते थे। मेरे मन में एक तरह की उत्सुकता थी। पहले दिन जब मैं कॉलेज आया तब मेरे मन में खुशियाँ ही खुशियाँ थी। तभी देखा कुछ सीनियर लडके, कुछ जूनियर लडकों रैगिंड. कर रहे थे। सोचा, इस रैगिंड. का क्या लाभ है? इसकी कोई जरूरत तो नहीं है।

कॉलेज में पाया कि लडके पढ़ाई में ध्यान नहीं लगाते हैं। कुछ लडके सोचते हैं कि वे बड़े बन गये हैं और पढ़ाई नहीं करते। लडके अध्यापकों को पढ़ाने नहीं देते। वे इसी प्रकार से अध्यापकों को परेशान करने और उपद्रव करने के तरीके सोचते हैं।

हमारे माता-पिता हमें कालेज पढ़ने के उद्देश्य से भेजते हैं न कि अपना समय बरबाद या नष्ट करने केलिये। हमें जब कालेज में खाली समय मिलता है तो उसे अच्छी तरह बिताने की कोशिश करने चाहिये। हमें उत्पाती विचारों से दूर रहना चाहिये। हमें कॉलेज में अनुशासन बनाना चाहिये। हमें पढ़ने में उचित ध्यान देना चाहिये।

कॉलेज में हमारा उद्देश्य केवल परीक्षाएँ पास करना ही नहीं हो। हमारा उद्देश्य ज्ञानोपार्जन करना ही और उस ज्ञान का उपयोग हम दूसरों की भलाई केलिये करें।

मैट्रू सी० सी०.
प्रथम वर्ष पि.यू.सी.

(3) कॉलेज में जाने से पहले मन में एक कौबूहल था कि, कैसा होगा कॉलेज का जीवन। मेरे बड़े भाई भी इसी कॉलेज में पढ़ा करता था। उनके कई दोस्तों

से मेरी ज्ञान-पहचान थी, इसी वजह से मुझे रैगिड का भय नहीं था।

कालेज का भव्य इमारत, विशाल प्रांगण सचमुच तो मनोरम है। खाली समय में घने पेड़ों की छाँव में बैठना बड़ा सुखदायी लगा।

कालेज आकर ऐसे लगा जैसे हम एकदम बड़े हो गये हो। स्कूल का जीवन काफी अनुशासित था, जबकि कालेज के जीवन में एक खुलापन है। पढ़ने-पढ़ाने का तरीका भी एकदम भिन्न है; स्कूल में हम शिक्षकों पर अधिक निर्भर थे। जब कि यहाँ हम काफी हद तक आत्म निर्भर हैं। कुलमिलाकर कॉलेज में मेरा प्रथम अनुभव सुखद ही रहा है।

नेन्दन सिंहलाल
प्रथम वर्ष पि.यू.सी.

महिला (बस कंडक्टर से) — क्यों जी बच्चों का आधा टिकट है क्या ?

कंडक्टर (महिला से) — हाँ अगर चौदह से नीचे हो तो।

महिला ————— अच्छा हुआ मेरे तो तेरह ही है।

सूर्यकान्त त्रिपाठी निराला

थामस पी

छायावादि कवि श्री सूर्यकान्त त्रिपाठी निराला का जन्म सन 1896 ई में बसंत पंचमी के दिन में बंगाल की 'सस्य शामला भूमि' पर हुआ। उनके पिता पं. रामसहाय तिवारी थे।

निराला का जन्म के तीन साल ही में की मृत्यु होगयी। पाँच वर्ष की अवस्था में बालक निराला स्कूल जाने लगा। वह एक बंगाली स्कूल था। यहाँ तीन-चार साल पढ़ने के बाद वे एक अंग्रेजी हाई-स्कूल में आगये। वे फुटबाल और क्रिकेट के अच्छे खिलाड़ी थे। संगीत का भी शौक था। निराला ने स्कूल में से अंग्रेजी बंगला, और संस्कृत पढ़े उन्होंने अपने देश के सिपाहियों साथ बैठ कर रामायण और ब्रजाविलास पढ़ा करते और सुरीले कण्ठ से गायक सुनाया करते। इस तरह उनका हिन्दी ज्ञान बढ़ता रहा। गणित में वे पीछे थे।

उस ने नवी कक्षा के बाद पढ़ाई छोड़ दी। चौदह साल की अवस्था में उनकी शादी होगई। उनकी पत्नी का नाम मनोहरी देवी था। वे एक सुन्दर,

सुशिक्षित और गणवति नारी थी। परन्तु वह एक पुत्र और एक पुत्री को जन्म देकर सांसारिक जीवन से चल गई। पत्नी की मृत्यु के कुछ काल उपरान्त ही पिताजी और उसके बाद चाचाजी का भी स्वर्गवास होगया।

निराला अध्ययनशील व्यक्ति थे। पाठ्य पुस्तकों में उनका मन नहीं लगता था। परन्तु काव्य के प्रति उनका स्वाभाविक आकर्षण था। उन्होंने काव्य के सिवा 'गीता' और दर्शन का भी अध्ययन किया। साथ ही बन्दूक चलाना, धुडसवारी करना और हारमोनियम पर आलापें भरना भी चलता था। जयशंकर प्रसाद, सुमित्रानन्दन पन्त और भृहादेवी वर्मा से निराले के बड़े गहरे स्नेह सम्बन्ध रहे थे।

दानशिलता, अतिथियों को सत्कार करना आदि उनका महान व्यक्तित्व के डकटाये है। अपनी वेश-भूषा के विषय में निराला निराले ही थे। वे विचार से क्रान्तिदर्शी और आचरण से क्रान्तिकारी थे। वे जिस बात को ठीक समझते थे उसके पक्ष लेने में किसी से भी नहीं डरते थे। उनके व्यक्तित्व में निर्भीकता एवं उद्दण्डता कूट-कूट कर भरी हुई थी। हिन्दी साहित्य सम्मेलन में राज नीतिक नेताओं का प्रभुत्व उन्हें सदैव आखरता रहता था।

निराला का साहित्य बहुमुखी और विशाल है। उन्होंने कविता, उपन्यास, कहानियाँ, निबन्ध, रेखा चित्र, जीवनियाँ, आलोचनात्मक निबन्ध, अनुवाद नाटक, आदि के क्षेत्र में साहित्य सृष्टि की है।

अनामिका, परिमल, गीतिका, आदि उनका कविता संग्रह है। तुलसी दास उनका खण्डकाव्य है। अपसरा, अलका प्रभातीत आदि उपन्यास के क्षेत्र में है। उनकी सभी सृष्टियों के बारे में चर्चा करना यहाँ मुशकिल बात है।

प्रकृति वर्णना में पश्चिम के 'शेली' के समान हिन्दी साहित्य में निराला का स्थान प्रथम है। उनके व्यक्तित्व के सामने हम सब सिर झुके।

जिन्दगी एक सुहाना एवं निराला सफर है जिस में खुशी एवं गम के कई मोड़ एवं चौराहे आते हैं। आज मेरी जिन्दगी भी जवानी के चौराहे पर खड़ी अपनी मंजिल ढूँढ़ रही है। जिन्दगी का डोर ऊपरवाल के हाथ में है, जो, पता नहीं किस ओर मेरे जीवन पतंग को खींच कर ले जाता है। लेकिन आज तक इस बीस वर्षीय मेरी जिन्दगी का अँदाज़ बहुत निराली है। बचपन गोद में बीता, लडकपन खेल में बीता और आज मैं जवानी के चौराहे पर खड़ा अपने जीवन को एक नई रास्ते पर दौड़ने जा रहा हूँ। जहाँ माँ-बाप, भाई-बहन दोस्त दुश्मन तथा देश इत्यादि जैसे शिस्ते-नाते तथा सामाजिक बंधन आते हैं। मैं अपनी निराली जिन्दगी को इन सामाजिक बन्धनों के डोर से गाठ- बंधन कर, एकाग्र कर, एक अलौकिक शक्ति का आभास करते हुए एक असीम सीमा की ओर बढ़ने की चेष्टा कर रहा हूँ।

मेरी निराली जिन्दगी की बुनियाद देने वाले मेरे माता-पिता हैं जिन्होंने मुझे जन्म दिया, पाला-पोसा और मुझे जिन्दगी का सही अर्थ समझाया। बचपन में जिन्दगी सिर्फ 'मौज उड़ाने का नाम बन रह गया था; लेकिन जब मेरी बुद्धि तीव्र हुई तब मुझे आभास हुआ कि जिन्दगी बहुत अनमोल है जिसे हमें बहुत संभाल कर रखना चाहिए। यह पानी का एक बुल बुला है जो कि क्षणिक है। इस बात ध्यान रखते हुए मैंने अपने आपको वहीं ढंग से जीने की रास्ता दिखाई ॥

मैं अपने माता-पिता से दूर केन्द्रीय विद्यालय के छात्रावास में रहते हुए अपनी पढ़ाई की। यही से अपनी माला रूपी जीवन के फुल बटोरने लगा। इस तरह समाज में रहते हुए, समाज के दुःख-सुख के सभी उतार

मेरी निराली जिन्दगी

असीम कुमार गौतम
II B.A

चढ़ाव को सहते हुए अपने जीवन की सीढ़ियों को चढ़ते मैंने अपनी प्राथमिक शिक्षा खतम की। लेकिन अभी भी मैं पढ़ाई के भँवर से घिरा हुआ हूँ।

इस तरह मैं अपने जीवन की अनेक पहेलियों को सुलझाते हुए, समाज की कटु बेडियों और जंजीरों को तोड़ते हुए, सुख और दुःख को हमसफर बनाकर आज इस बीस वर्षीय निराली जीवन के चौराहे पर खड़ा हूँ। इस चौराहे के चारों तरफ मुझे एक अलौकिक प्रकाश दिखाई दे रही है जो मुझे निरंतर आगे बढ़ते रहने की प्रेरणा दे रही है। लेकिन मैं अपनी बीती हुई निराली जिन्दगी के बारे में सोचते हुए, आगे कदम उठाने से डर रहा हूँ क्योंकि मेरे मस्तिष्क में ये आवाज़ें बार बार गूँज रही हैं।

“जिन्दगी का क्या भरोसा, कब रौते दे तुफान में;
कल रात थी घर में, तो आज सुबह कब्रिस्तान में ॥

भारत वर्ष

देश पुराणा है
भारत वर्ष हमारा ॥

युग युग से उज्ज्वल
इतिहासों का प्रकाश
भरा भारत वर्ष हमारा ॥

अन्नत ऊये आदर्शों के
सुदृढ नीव पर खड़ा
यह भारत वर्ष हमारा ॥

कर्मठ किसानों के यत्न
से भूषित श्यामल सुन्दर
भारत वर्ष हमारा ॥

I P.U.C.

With best compliments from :

Sharanam Leather Products

No 27, V. S. Raju Road Palace Guttahalli
Kumarapark West, Bangalore-20

*Manufacturers of all types of Industrial gloves
For*

SHARANAM LEATHER PRODUCTS

Shyamala
Proprietory

With best compliments from :

**Sree Varamahalakshmi Roadways
&**

Sreenivasa Trade & Transport

No. 1, 2nd Main Road, Kalasipalayam New Extention,
BANGALORE-560 002.

Transport Contractor & Specialist in ODC.

TRANSPORTATION & TRANSPORTERS TO GOA

Phone : 220529

With best compliments from :

**DEODORE
ACTICARB DEODORISER**

For effective removal of bad smell and purification of air.
Useful in keeping rooms, toilets, laboratories,
factory areas free from air pollution.

Details from

Manufacturers :

Coalite Chemicals Pvt. Ltd.,
2, Garstin Place
CALCUTTA-700 001

Agents :

Nova Systems
"Anjali" 29,
St. John's Church Road
BANGALORE-560 005
Phone : 578788, 55064

With best compliments from :

NIVEDITHA EXPORTS

Mfrs : HANDLOOM & POWERLOOM PURE SILK FABRICS

22, Ganigara 'A' Lane, Maldarpet, Bangalore-560 002

Phone : 227616-229019

With best compliment from :

Karnataka Lamp Industries

C-204, IVth Cross, Peenya, Industrial Estate,
BANGALORE-560 058.

Hindustan Lamps

SB-51, IVth Cross, Peenya Industrial Estate,
BANGALORE-560058.

With Best Compliments From :

Kailas Timber Industries

All kinds of Wooden Packing Case Manufacturers & Contractors

KAILAS TEMPOS

Most Reliable Service

*Peenya Industrial Area,
II Phase, Chokkasandra,
Dasarahalli, Bangalore-560 057.*

Off : 38512
Phones :
Res : 38065

GEETHA

EXPORT GARMENTS

SALE !
SALE !!
SALE !!!

SURPRISING ? But true ! Come and have
your choice in Pleasing Garments

For

MEN WOMEN & CHILDREN IN THE
LATEST FASHION GARMENTS:

AT

190, Brigade Road, Bangalore

With best compliments of :

M. Somashekar
Mfrs. Of Silk Fabrics

Factory:
No. 31, Joripet
Behind Jumma Masjid
Bangalore-560 002

Phone: 227523

Residence :
No. New Mission Road Cross
Bangalore-560 027

Phone : 222277

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

KUMAR TRANSPORT

Leading Transport Contractor

JOLLY MOHALLA

Phone : 75138

BANGALORE-560 009

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

Ramineni Ranga Rao

Coffee Board Transport Contractor

JAYANAGAR, BANGALORE 560011

With best compliments from

M/s. Chamundi Stationery & Paper Stores

B-9, UNITY BUILDINGS, J. C. ROAD,
BANGALORE-560 002.

Dealers for :

THE MYSORE PAPER MILLS LTD.,

M/s. KOREE (INDIA) LTD.,

AMMONIA PAPER 'KILBURN' & ASIAN BRAND.,

CAMLIN & CAMEL PRODUCTS.,

*Phone : Shop : 224137
Res. : 76231*

MYSORE WIRE & METAL INDUSTRIES

Prop : Powerflow (P) Ltd,

INSULATED CONDUCTORS (P) LTD.
and
CU-MET PRIVATE LIMITED

14th K.M. Tumkur Road
Bangalore-560 073.

Grams : 'CONDUCTOR' Phone : 38200
'INSUCON' 38820
'CUMET' 38829
38314
38301

Manufacturers of : 'POWERFLO' Brand
Super Enamelled Copper Wires, Paper/-
Cotton Covered Copper Strips/Wires,
Fibre Glass Braided Conductors, Bare
Copper Wire. Rods, Strips, Plats, Profiles
Busbars, Commutator Segments to IS BS
specification and customers own drawings

With best compliments from :

EQUIPMENTS & SYSTEMS PRIVATE LIMITED

**Printers and Supplier's of Aluminium
Collapsible tubes & Rigid Cans**

Regd : Office & Factory :

Plot No. 6-A, Peenya Industrial Area
III Phase, Peenya
BANGALORE-560 058

Phone : 38731

With the best compliments from

**K.C. Das
Private Ltd.**

0000

Branches: Calcutta Bangalore.

With best compliments from :

**Integrated Process
Automation Pvt. Limited,**

P. B. No. 3,
A-173, Peenya Industrial Estate,
1st Stage, 4th Cross, Bangalore-560058.

Telephone : 38853/38971
Telegram : AUTOMATION
Telex : 0845-8258

Manufacturers of :

Electronic Weighing Systems and Process
Control Instruments.

With best compliments of :

M/s. Omprakash Trading Corporation

70, ARCOT SREENIVASACHAR, STREET, BANGALORE-560053

Dealers in : SCIENTIFIC LABORATORY EQUIPMENT
GLASS WARE & CHEMICALS

Stockist of : SARABHAI M. CHEMICALS AND
BLUE STAR SLIDES & COVERSLIP.

**NATIONAL OUTLOOK—
INDIVIDUAL ATTENTION!**

That's
SOUTH INDIAN BANK

Helping you realise your dreams, your aspirations.

Helping you solve your problems.....

old age, children's higher education

daughter's marriage

self employment, foreign exchange accounts

industrial and agricultural development.

South Indian Bank

has a scheme for every one of your needs.

Walk into any of

South Indian Bank Branches in India for

that friendly, individual service.

Once a South Indian Bank customer

always a South Indian Bank customer.

Happily and willingly.

(GROWING TO SERVE YOU EVERYWHERE)